

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84
FAX 215 28 05

Any XI N.º 562

Setmana de l'1 al 7
de juliol del 1990

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 100 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Tot el cos (de l'Església) és viu, la "vida" de l'Església és universal, però la seua "estructura" és jeràrquica. Tot el cos pensa i actua en l'ordre del coneixement religiós, però l'estructura de la fe és jeràrquica, perquè la fe és distinta al sentiment dels fidels: és el tresor de la veritat comunicada des de dalt, apostòlicament, a partir de Jesucrist."

Y. Mª Congar

Inaugurat el III Congrés Litúrgic de Montserrat

P. Sebastià Bardolet:

Necessitat d'una litúrgia oberta al poble.

Mons. Pere Tena:

Atenció a l'home concret d'avui.

Cardenal Agostino Casaroli:

Que la litúrgia promogui el creixement i la manifestació joiosa de la fe.

Mons. Ramon Torrella:

La maduresa de la llengua catalana, valuosa aportació a la reforma litúrgica.

Cardenal Martínez Somalo:

Preocupació litúrgica dels nostres avantpassats. Cita l'article: "L'església cremada" de Joan Maragall.

(En el número vinent oferirem àmplia informació del Congrés).

AFINANT

A les darreries de juny els cristians festegem aquell Pere que Jesús moteja de Pedra (el Verb, el verb de les llengües primitives i del poble pla saben donar el motiu just a les persones) i girem l'esguard vers Roma. Simó, fill de Iona, de Betsaida, establert a Cafarnaüm amb Andreu el germà i els cosins Jaume i Joan, mort crucificat al circ de Neró al flanc del pujol Vaticà, després d'haver recorregut mig món del conegut al seu temps, confirmant en la fe els germans, presidint les comunitats naixents, sentint

El Pere d'ahir i d'avui

JOAN E. JARQUE i JUTGLAR

com li creixia al dessorre l'Església que Jesús fundà damunt seu. La cúpula miquelangelesca —única— cobricela la tomba del pescador més singular de la

història —"Jo et faré pescador d'homes"—. Tot just deixades les xarxes que se li omplien de peix a deshora, no para de pescar tintorers i centurions... El seu successor, el bisbe de Roma, l'únic successor d'un apòstol —mentre els altres bisbes succeeixen col·legialment "els dotze"— li relleva avui la mà al timó governant-li la barca mar endins. Amb tota l'Església, avui com ahir, preguem: "Que el Senyor el conservi i l'ompli de vida, que el faci feliç a la Terra i el presservi de les mans dels enemics!"

AVUI: Especial TERRASSA

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE
CATALUNYA CRISTIANA

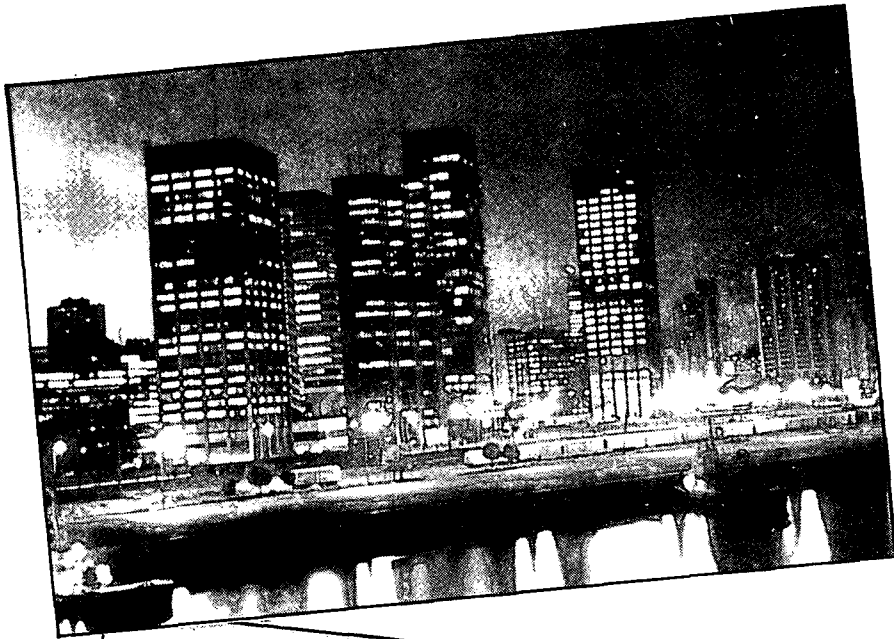
ARGENTINA

BRASIL I

PARAGUAI

Del 25 d'agost al
9 de setembre

16 dies

BUENOS AIRES

Una de les 10 ciutats més importants del món, una autèntica metròpoli, capital fascinant, al Riu de la Plata, tan ample que no es veu la costa d'una banda a l'altra.

LES CASCADES DE L'IGUAÇÚ

L'espectacle impressionant de l'aigua en plena selva tropical. Excursions al costat brasiler, a Ciudad del Este (Paraguai) i a Misiones, on hi ha restes de la de San Ignacio, creada pels jesuïtes.

EL "TREN DE LAS NUBES"

Que arriba gairebé al cel; des de Salta, plena d'història i de música, cap a Jujuy, a la Quebrada de Humahuaca i a San Antonio de los Cobres.

PENÍNSULA VALDÉS

L'únic indret de l'univers on les balenes franques són a l'abast de la mà. Excursió a la pingüinera de Punta Tombo, embarcament per veure les balenes, Trelew i Puerto Madryn.

ELS LLACS DEL SUD

La Patagònia dels Andes. Bariloche i excursió lacustre a l'illa Victoria i al bosc d'Arrayanes. Llacs, boscos, pescades increïbles... per no oblidar-se'n mai més.

Pensió completa • Àpats a "churrascarias" i restaurants, amb la famosa carn a la brasa, i a la Costanera • Amb l'assistència tècnica d'Ultramar Express, de Barcelona, i de Thomas Travel, de Buenos Aires.

Demaneu més informació per telèfon, per correu o bé personalment a l'associació d'**AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA**.

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE **CATALUNYA CRISTIANA** CONTRIBUEIX ECONÒMICAMENT PERQUÈ CADA SETMANA **CATALUNYA CRISTIANA** SURTI AL CARRER. FES-TE AMIC!
T'informarem a Plaça d'Urquinaona, 11 3er. 3a. A. 08010 Barcelona - Telf.: 301 37 18

EDITORIAL

La nostra informació i la nostra reflexió —la de tot el setmanari i la d'aquest comentari editorial— giren habitualment al voltant dels altres: d'allò que s'esdevé, de la realitat que ens cal il·luminar amb la llum de la fe... Però, alguna vegada, avui, per exemple, també ens abelleix de parlar de nosaltres: del nostre treball de bastir, setmana rera setmana, un periòdic al servei de la comunitat catòlica del nostre país, de la nostra il·lusió d'esdevenir, tant com sigui possible, mirall i eina, estimul joiós i avís crític, tot alhora, de la nostra vida cristiana. Un treball que no podem fer sense els nostres lectors. Per això, precisament, volem parlar-ne.

La veritat és que hem d'agrair l'encoratjament que ens donen la majoria dels subscriptors i llegidors de "Catalunya Cristiana". Sense ells, no sabríem ni podríem tirar endavant. Però, deixeu-nos afegir que ens dolen algunes actituds d'altres lectors que, si bé són minoritàries, no per això deixen de merèixer la nostra consideració i de produir-nos una certa angúnia.

Per exemple, l'actitud dels qui s'enfaden quan un article o un reportatge no encaixen amb les seves opinions. Fa pocs dies, tres subscriptors es donaven de baixa perquè no estan d'acord amb el contingut d'una entrevista relacionada amb la guerra civil espanyola, apareguda en el nostre setmanari. Una entrevista, no cal dir-ho, seriosa i solvent, tant pel que fa a les persones entrevistades

Quan alguns lectors s'enfaden...

com pel que fa a l'entrevistador. A nosaltres no ens hauria sabut greu, tot al contrari, publicar un article que raonés unes altres opinions amb la mateixa seriositat i solvència. En canvi, no podem aprovar l'opció de trencar la baralla. Justament la nostra voluntat de fer un setmanari al servei de la comunitat ens priva de subordinar-lo a un sol parer. Les nostres fronteres són les del pensament de l'Església i la nostra vocació és d'educar en la convivència de tots, dins el ventall plural d'idees i d'actituds que hi tenen cabuda legítima. No som dels qui publiquen allò que les enquestes diuen que plaurà als lectors, sinó que oferim allò que cal que el lector conegui a fi d'assolir una mentalitat adulta, sempre capaç de discrepar quan s'escaigui. Ens agradaria que el lector ens correspongués, acollint el setmanari, no com un mitjà d'autocomplaença en les pròpies opinions, sinó com un llevat amb força per a redimensionar-les.

Un altre exemple d'actituds que ens dolen és el d'aquells que voldrien que unes determinades obres o institucions no apareguessin mai, com a tema d'informació, a "Catalunya Cristiana". Avui ja és pràcticament impossible que cap col·lectiu

catòlic pugui queixar-se de no haver estat esmentat a les nostres planes... Si en restava algun, no ha de fer més que trametre'ns informació. Ara, però, ens arriba una altra mena de queixa: la d'aquells que, a més de voler sortir-hi ells, voldrien que no hi sortissin uns altres... I és que encara hi ha cristians que practiquen una certa, diguem-ne, excomunió, pel seu compte: donen per inexistent els discrepans i, a còpia de no llegir ni escoltar més que els homònims, se sostreuen a la realitat d'una Església que ens transcendeix... Nosaltres pensem que, al costat d'altres publicacions més especialitzades o de grup, la nostra aconsegueix, precisament, la funció d'òmnibus de la comunitat, on tots assumim la realitat de la nostra condició heterogènia i no gens aristocràtica de poble de Déu.

Per acabar aquest petit —i excepcional— resum de greuges, us direm encara que ens agradaria de veure superada la inèrcia d'alguns dels lectors no-subscriptors que, per qualsevol futesa —l'estiu, la premsa...— deixen de prendre "Catalunya Cristiana" quan van a la Missa dominical. Alguna vegada, el prevere celebrant fa un toc d'atenció sobre algun article del setmanari i, aleshores, se n'exhaureixen els exemplars. Però a la setmana següent... torna la inèrcia. Doncs bé, sense més militància activa, mai no assolirem una presència cristiana sòlida en el món de la premsa. I continuarem queixant-nos-en indefinidament...

L'Església ortodoxa, base d'un renovament cultural

L'Església ortodoxa és mou poc i el seu episcopat, nostàlgic de la "simfonia" bizantina, sovint es deixa comprometre, però és una Església que contempla i celebra en la llum de la bellesa.

Simultàniament, s'ha lligat estretament a cada un dels pobles que ha evangelitzat i en els quals ha utilitzat i santificat la llengua.

En el passat, la radiació del culte i dels monestirs ha fecundat la cultura d'aquests pobles (pintura i música en són testimonis). La intrusió de la modernitat, brutalment exportada per l'Occident, ha trencat momentàniament aquest lligam. Però el renovament espiritual, en el segle XIX, l'ha restablert parcialment. Un pensament cristià profètic, capaç de sobrepassar la modernitat per l'interior s'instaura amb Dostoievski, es precisa amb grans filòsofs religiosos d'inicis del nostre segle, s'inscriu en un ample renovament literari.

Els pensadors cristians, gairebé tots expulsats de Rússia el 1922, acaben la seva obra a París (Chestov, Boulgakov, Berdiaev). A Romania, la irradiació cultural de la ortodòxia és particularment intensa durant l'entre dues guerres i fins la presa de poder pels comu-

nistes (Crăinic, Voiculescu i també Staniloaie).

Després vingué el temps dels màrtirs, per milers, per desenes de milers: sobretot a Rússia, entre els quals un centenar de bisbes, i entre els serbis de Croàcia. També el temps de l'heroisme enfront l'invasor estranger: el 1941, davant el desgavell de Stalin, és el metropolita Sergi de Moscou que crida a la resistència, mentre que el patriarca Gabriel de Sèrbia, que ha fet el mateix, és deportat a Dachau...

A Rússia els nous bisbes han acceptat el compromís, l'Església ha sobreviscut esdevenint un ghetto litúrgic i popular. Amb l'extenuació del marxisme, molts joves intel·lectuals la descobreixen durant els anys 70.

Un cristianisme de llibertat

Nat el 1974, aixafat el 1980, renaixent ara en els múltiples associacions, el moviment dels "seminaris lliures" qüestiona els fonaments intel·lectuals del règim, mentre els savis exhumen el passat cristià del país, que els novel·listes desenvolupen una mena

OLIVIER CLÉMENT
Teòleg ortodox

d'ecologia mística i s'eleva la veu terrible de Soljenitsin, el "Vell", com és conegut per allà baix, esdevingut, es vulgui o no, la consciència del seu país.

La perestroika ha nascut en una generació més jove de responsables que han descobert l'esfondrament moral de l'home soviètic. Si l'episcopat es manté molt sovint prudent, com inert, els

(el retorn del qual es prepara per a finals d'any) són editats, una exposició Berdiaev s'ha obert a Moscou el 18 de març i la seva obra és sobretot publicada per la revista **Questions de philosophie** el redactor en cap de la qual és el fill del braç dret de Gorbachov, la-kovlev.

La reflexió porta sobre el sentit religiós de l'eros (Rozanov aquí respon a Freud) i sobre la relació de la nació i l'universal, amb oposició d'una religió tradicionalista i d'un cristianisme de llibertat a propòsit de l'antisemitisme (els "libe-

P. Athanase Jevtitz) sempre han plantat cara al règim. Des del centenari de la mort de Dostoievski, el 1981, el renovament ortodox en la cultura és considerable, en perspectiva sobretot eslavòfila i nacionalista.

A Romania, malgrat la repressió i el compromís (moltes vegades més aparent que real) de l'episcopat, la intelligentsia cristiana, sovint a través de les diverses branques de pensament cristià, ha constituït una veritable resistència espiritual. La revolució ha pres espontàniament, una mica arreu, un caràcter cristià. El lligam entre Església i cultura tendeix a renovar-se.

En els països de l'Est, l'Església ortodoxa, a la seva manera, és a dir per òsmosi i transfusió, ha constituït una mola decisiva de resistència al totalitarisme. Torna a esdevenir avui la base d'un pujant renovament cultural. La temptació, sens dubte inevitable, a vegades útil, és la d'un cert nacionalisme. La promesa, la d'un cristianisme obert i creador, com diuen un Vladimir Porech a Leningrad, un Sorin Dumitrescu a Bucarest. És el que nosaltres hem d'ajudar.

(De "la Croix")

Malgrat un episcopat prudent, els ortodoxos russos i romanesos desenvolupen la seva influència en les societats de pensament, les revistes i publicacions.

laics multipliquen les societats de pensament, les associacions caritatives, les revistes i publicacions. La inspiració cristiana anima molts cineastes, molts pintors, molts poetes.

Els filòsofs religiosos de començaments de segle i Soljenitsin

als "liberals" es refereixen als textos de Berdiaev contra l'antisemitisme nazi i el prefeixisme rus).

Una mola decisiva de resistència

A Sèrbia, els homes coratjosos (ahir el P. Justin Popovitch, avui el

RESPIR

ESTALVI

Deia una vegada Marc Twain de la veritat: "És el tresor més gran que posseïm: estalviem-lo!" La mordacitat d'aquesta frase és evident; com també és evident que ens provoca una mena de somriure. ¿No és així mateix evident que és una frase que podríem aplicar a altres valors, en alça o en baixa segons les èpoques? Hi ha molts valors que trobem sempre a la boca de tothom, però que tothom igualment estalvia. No fóra oportú ara de posar exemples, però potser si que podem entendre en aquest sentit un advertiment que sant Pau fa als cristians de Roma. Els diu: "Que la vostra estimació no sigui fingida". Una estimació fingida deu ser una estimació molt proclamada i ahora molt estalviada. Calcant la frase de Marc Twain, podríem dir: "L'estimació és el tresor més preciós que posseïm. Estalviem-lo!"

MIQUEL ESTRADÉ

Catalunya Cristiana
EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/ València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 27 84 FAX: 215 28 06 08007 Barcelona

Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera Joan Carrera i Planas

Edito: Fundació Catalunya Cristiana

Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós

Diseño: Josep Samper i Aledo

Impressora: Publiograf, S.A.L. Pge. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

Difusió controlada per O.J.D.

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.800 Ptes.

Europa: 8.700 Ptes. □ Amèrica: 10.650 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.400 Ptes. □ Filipines: 11.400 Ptes. □ Àsia (més oriental): 14.200 Ptes. □

ARA MATEIX

Andalusia: comentari post-electoral

J. CARRERA PLANAS

D'unes eleccions, un cop passades, se'n poden dir les coses més inversemblants. Pot donar-se el cas, per exemple, que els dirigents de tots els partits assegurin que han guanyat... Sembla més seriós, tanmateix, mirar de descobrir la lògica dels resultats reals. Perquè la voluntat d'una majoria de ciutadans, expressada en unes eleccions lliures, sempre té la seva lògica.

La lògica de la recent i rotunda victòria dels socialistes a Andalusia cal cercar-la en el present i, també, en un passat que no seria intel·ligent oblidar.

El present d'Andalusia té, globalment, un signe positiu, malgrat els factors negatius que també hi són perceptibles. El problema bàsic d'aquella terra, que ha estat sempre el social, ha evolucionat favorablement. Les situacions més extremes de pobresa s'han anat superant. L'emigració incontenible de les dècades passades ha estat estroncada. La joventut actual ja no ha conegut el vell analfabetisme endèmic d'amples zones rurals. L'agricultura, un altre punt conflictiu important, compta avui amb notables pols d'expansió i l'expo-92 obre nous horitzons. Ja se sap que tot aquest procés de transformació no pot ser atribuït a la sola acció del partit que governa a Sevilla i a Madrid. Però tampoc no fóra just dir que no hi té res a veure. És raonable que ara en culli els fruits en forma de vots.

Molts pensaven que l'enrenou de la corrupció —la real i la presumpta— que s'ha produït en els últims mesos, influiria més clarament en els resultats electorals. Probablement, l'alta abstenció hi respon una mica, si bé el fenomen abstencionista forma part també d'un procés més general i complex de totes les democràcies. Però potser i aïdarui dels mitjans de comunicació no reflectia ben bé l'estat d'ànim popular. Potser el poble andalús, tan escampat, ja hi

compta amb una certa dosi inevitable de corrupció i tem que, si es gira cap a l'altre costat, les coses encara seran pitjors... Perquè, i aquí ve la referència al passat, no podem oblidar la història més o menys recent. Giménez Fernández, el solitari i més genuí representant del pensament demòcrata-cristià a Andalusia, ministre d'Agricultura en temps de la II República i, després, perseguit pel règim del general Franco, escrivia dels anys 30: "...la dreta dels latifundistes i els seus servidors curialescos era ferotjament conservadora i mirava els democristians amb més prevenició que els masons". I el 1943 increpava així la dreta triomfant del moment: "El sentit cristià de la llibertat no és compatible amb les llibertats emmordassades, amb la premsa esclava, amb el llibre censurat, amb l'associació prohibida ni amb l'opinió pública disconforme draconianament perseguida". A través d'aquestes expressions entrem en la memòria històrica real de la gent andalusa i en les seves aspiracions més fondes, que resumia així el mateix Giménez Fernández: "L'Espanya futura no serà la del vell cacic..." Dins d'aquest panorama en blanc i negre, és

evident que el PSOE juga amb les blanques... I els andalusos no estan disposats a canviar el joc, per defectes que li trobin.

Pel que fa a "Izquierda Unida", el seu fracàs forma part de la davallada, probablement irreversible, del comunisme, arreu d'Europa.

Cal ressenyar, també, l'èxit del Partit Andalúsista, de trajectòria tan irregular. Possiblement, el resultat d'aquestes eleccions farà que es consolidi. L'andalúsisme passa per un bon moment, recolzat en una societat culturalment molt homogènia. Andalusia sorprèn el qui hi arriba venint de Catalunya per aquesta absoluta homogeneïtat: tothom parla igual, tothom respira una mateixa cofoia identitat. Habitats a la nostra situació, ens resulta una mica sorprenent comprovar una cosa tan obvia com que a Andalusia —a part dels turistes— només hi ha andalusos... Ara bé, no sembla que aquest andalusisme —que no és nacionalista— pugui produir un partit capaç de ser alternativa de govern, com passa a Catalunya i a Euzkadi. Entre altres raons, perquè el PSOE actual, així com ha pres als comunistes la bandera social, també pren al PA la bandera de l'andalúsisme, en el grau que el senten la majoria d'andalusos.

Tot comptat i debatut, cal entendre que l'hegemonia dels socialistes a Andalusia durarà i que, popularment, és identificada amb el canvi social. Aquesta identificació obliga, els cristians, a l'hora de fer la crítica de determinats punts del programa del PSOE, com ara qüestions familiars i educatives, criteris de moralitat, etc. a filar molt prim. Cal no dissociar-les de la qüestió social, prioritària a Andalusia. La història compta. Una història que no és exactament la d'altres països europeus.

Abans de parlar del Primer Congrés Litúrgic de Montserrat, del 1915, que es convertí molt aviat en una veritable croada, n'hauríem de buscar els orígens. El jove capellà Lluís Carreras s'havia fet seva la frase del venerable patriarca de la restauració benedictina a França dom Guéranger, abat de Solesmes, nous sommes tout romains.

Carreras, fervent seguidor de les directrius jeràrquiques de Roma, té a la ment el Motu proprio del 1903, d'aquell ex-capellà de parròquia que fou després el papa Pius X, i es proposa d'executar les orientacions pontificies, precisament en uns moments en què el nostre poble té uns objectius clars i elements prou disposats a emprendre-les. Podríem dir que la gestació del Primer Congrés Litúrgic de Montserrat té l'origen en la Setmana Litúrgica de Mont-César, que és el resultat dels congressos catòlics de Bèlgica, amb la calorosa aprovació del cardenal Mercier, fent que l'Evangelí "retorni al poble de sa llengua", com deia l'historiador Godofred Kurth; en el Tercer Congrés Nacional de Música Sagrada, celebrat a Barcelona el 1912, animat per l'incomparable mestre de les melòdies gregorianes, el pare Gregori Maria Su-

El Dr. Lluís Carreras i el Primer Congrés Litúrgic de Montserrat del 1915⁽¹⁾

nyol i el P. Anselm Ferrer i, finalment, en el Primer Congrés d'Art Cristià del 1913.

Carreras, ànima del I Congrés Litúrgic de Montserrat

S'ha dit que pocs eclesiàstics han servit l'Església amb tant de rendiment com el doctor Carreras. La serví en l'anonimat, submís, rebent-ne tota la dolçor del ministeri apostòlic i, al mateix temps, sofrint-ne també els desenganys d'un home d'acció en moments i circumstàncies alienes a la mateixa Església.

Però l'obra magna del Dr. Carreras és la seva campanya a favor de la litúrgia durant tota la seva vida. A part de la seva labor apologetica, la de gran periodista, —vegeu els diaris, els butlletins i les revistes de Barcelona i de Sabadell de la seva època— i a part, també els grans dots de biògraf, d'assagista i, sobretot, de conferenciant—, a ell devem en bona

part el renovament litúrgic de les nostres esglésies. Fou la seva obra cabdal. I el sentit religiós que caracteritza la nostra Renaixença va trobar en el Congrés Litúrgic de Montserrat la seva dimensió eclesial.

La inspiració del Cardenal Mercier havia donat un caràcter col·lectiu i diocesà a l'obra inicial dels monestirs benedictins, influïda per dom Guéranger a Solesmes i estesa per Alemanya, França i Bèlgica, que les normes donades el 1903 per Pius X havien convertit en programa de formació integral de la vida cristiana.

Esperonat per l'èxit del moviment litúrgico-pastoral iniciat pocs anys abans a Bèlgica, sota l'impuls del seu gran apòstol, dom Lambert Beauduin, amb una visió clara de tot el que calia fer i amb uns dots extraordinaris d'organitzador, comença la tasca i, ja des del moment de redactar el programa del Congrés, n'és no solament el Secretari, sinó també l'ànima que porta tot el pes. Res no hi manca. Són previstos tots els detalls.

Això farà que el Congrés tingui un caire oficial. Carreras remourà cel i terra per obtenir tota l'"oficialitat" assequible per a l'acte que es proposa de realitzar. Comença per redactar un manifest dirigit a l'abat Marçet, el desembre del 1914, en el qual li exposa la idea de celebrar un Congrés Litúrgic a Montserrat. Cal notar que l'escrit anava signat per un grup important d'eclesiàstics il·lustres, de la província Tarraconense.

La junta organitzadora d'aquest congrés, com a primer acte del moviment litúrgic, quedà integrada pel pare abat de Montserrat com a president; el canonge Baranera i el degà dels rectors, Dr. Gattel, com a vice-president, i pels vocals Justí Guitart, provisor de la diòcesi, el P. Simó, prior de Montserrat, el P. Artigas, de l'Oratori, el Rnd. Salvadó, cerimonier de la catedral; els mossens Gudiol, Clascar, Romeu i Tarré, els Srs. Lluís Millet, J. Puig i Cadafalch, Dr. Mestres i, com a secretaris que portaven la iniciativa, el P. Gregori Mª Sunyol, gran gregorianista, i el Dr. Lluís Carreras.

L'abat de Montserrat exposà al prelat l'orientació i els plans del congrés i s'acordà elevar un respectuós Missatge a la Santa Seu, demanant l'autorització i benedicció del Papa per al Congrés i posar en coneixement del nunci monsenyor Francesc Ragonesi i dels prelats protectors, la constitució de la Junta organitzadora.

Carreras i Montserrat

Cal advertir la influència que Carreras tenia llavors a Montserrat. Ell havia viscut la reforma del cambril; s'havia enfrontat amb els arquitectes i eren inseparables amb l'abat Marçet. Amb el P. Sunyol havien estudiat junts al seminari. Així doncs, Montserrat era el marc adequat per a començar la tasca, i és ací d'on arrenca el nostre moviment litúrgic. Montserrat s'erigeix en exemple viu, centre espiritual i símbol d'un romanisme fonamental que havia d'anar informant les recuperacions intel·lectuals i cíviques del país.

Montserrat s'anirà convertint d'una manera especial en centre actiu del renaixement litúrgic. Sacerdots i fidels pujaran a la muntanya sagrada per fer acte de presència en el secular monestir en tots els actes que, presidits per Santa Maria, s'hi celebrin d'acord amb la sagrada litúrgia. D'ara endavant, Montserrat es convertirà "en un focus del moviment gregorianista i litúrgic a Catalunya i serà lloc de trobament on podran acudir en un moment o altre, tots els homes inquietos del cristianisme català".⁽²⁾

La carta del papa Benet XV beneint el Congrés

"Tres factors prepararen el Congrés a la nostra terra —ens diu el P. Franquesa—: la Renaixença cristiana, un Monestir i un home: el Dr. Carreras".

Així el pare abat de Montserrat rebia un afectuós comunicat de la Secretaria d'Estat, firmat pel secretari d'Estat, cardenal Gasparri, en nom del papa Benet XV, encoratjant-lo a ell i a la comissió organitzadora...

El reglament i les sessions

En el reglament es fa constar que el Congrés serà dividit en tres Seccions: Estudis Històrics, Ministeris Sacerdotalis i Secció de gregorianisme i popularització litúrgica, a càrrec del P. Sunyol i del Dr. Cardó... Al cenobi benedictí es reuniren del 5 al 10 de juliol tots els elements eclesiàstics representatius de les diòcesis de la província Tarraconense, associacions de pietat, poble, intel·lectuals, rectors de parròquies, superiors d'ordes religiosos, homes d'acció i uns quatre-cents vuitanta sacerdots.

Els fruits i les conclusions del Congrés

Com a fruit immediat del Congrés Litúrgic de Montserrat cal fer ressaltar la publicació de l'Euclògi, del Dr. Carreras, ajudat pels mossens Clascar, Tarré, Costa i Llobera i el P. Sunyol, i les conclusions en les quals es recomanava la participació activa dels fidels en els misteris sagrats; la participació del poble en els actes litúrgics, seguint els textos...; que la missa és el centre de la sagrada litúrgia i el poble ha de tenir-hi la màxima participació... que la parròquia és la cèl·lula primera de les institucions jeràrquiques i la casa dels cristians... que tots els qui tenen cura de la instrucció religiosa hi donin el caràcter de vera catequesi litúrgica... que es propagui en llengua vulgar el coneixement i ús dels llibres oficials de l'Església... I, finalment... difondre entre els fidels l'exacte coneixement de la litúrgia.

El Congrés originà un gran dinamisme per a implantar les noves orientacions, principalment les Setmanes Litúrgiques a diversos punts del Principat.

I hem de pensar que tot això passava a partir del 1915, amb un poble fidel que fins llavors estava acostumat a resar rosaris i novenes durant la missa, en la qual el sacerdot, girat d'esquena al poble, deia la missa en llatí pel seu cantó i els fidels feien les seves pregàries individuals en català o en castellà.

D. VIÑAS, Vda. Taulé

1) DOLORS VIÑAS El Doctor Lluís Carreras i Mas. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. 1985.
2) J. MASSOT. L'Església catalana al segle XX. pàg. 34.

ACUDIT

Dimecres, 20

Andorra: primera Constitució

Les relacions econòmiques i comercials amb la CE, sobretot a partir de l'obertura de fronteres el 1993, ha fet necessària aquesta reforma política. Així ho decidí per unanimitat el **Consell General de les Valls d'Andorra**. Això permetrà la reforma global de l'administració andorrana, ancorada fins ara en antics sistemes d'administració. La futura **Constitució** serà elaborada i negociada entre el govern i els dos coprínceps, i la seva aprovació serà sotmesa a referèndum.

Conferència dels comunistes de Rússia

La República de la Federació Russa vol el seu propi **Partit Comunista**; de la seva vinculació al PCUS i a l'URSS ja en parlaran després. Tot i que la idea no desagrada a **Gorbatxov**, aquest criticà fortament els qui voldrien oposar Rússia a l'URSS i el **Partit de Rússia** al PCUS. Els observadors polítics creuen que aquesta conferència és com un assaig general del **XXVIII Congrés del PCUS** que se celebrarà al juliol.

Dijous, 21

Moscú: els conservadors de l'URSS contra Gorbatxov

En el congrés constitutiu del **PC de Rússia**, els conservadors liderats per **Igor Ligatxov** varen acusar durament **Gorbatxov**. L'acusaren de decidir al marge dels equips de govern, d'intentar destruir des de dins el **Partit** i l'URSS, d'enfonsar la germanor socialista del **Pacte de Varsòvia**, d'atacar la ideologia marxista-leninista, i que són incompatibles el càrrec de secretari general del **PCUS** i el de president de l'URSS. **Gorbatxov**, molt nerviós, recollí el repete i digué que podria molt ben ser que deixés la secretaria general del **PCUS**.

Ion Iliescu: president de Romania

Ahir el **Parlament** constituent de Romania investí president de la nació **Ion Iliescu**, de 60 anys d'edat, que ha fet tota la seva carrera política en el **PC** i que mai no n'ha renegat. En les eleccions del 20 de maig obtingué el 85% de vots. El primer ministre **Petre Roman** ha estat confirmat en el seu càrrec. **Iliescu** no admet les crítiques internacionals negatives dels fets ocorreguts la setmana passada en què varen morir 6 persones i 502 van resultar ferides.

Divendres, 22

Herri Batasuna al Congrés

"Per imperatiu legal, sí prometo". Aquesta és la fórmula que els quatre diputats d'**Herri Batasuna** varen usar per expressar el seu acatament de la **Constitució**, i que el **Tribunal Constitucional** ha declarat com a vàlida. Amb aquesta sentència els quatre diputats han adquirit la condició plena com a tals.

Iran: terratrèmol de 7'3 graus

A la matinada d'ahir, un fort terratrèmol va sacsejar bona part de la zona nord de l'**Iran**. La xifra, encara provisional de víctimes ronda els 30.000 morts i uns 100.000 ferits. A mig matí varen tenir lloc dues sacsejades més que han fet encara més greu la situació. La **Mitja Lluna** endegarà els socors internacionals.

Dissabte, 23

El sisme de l'Iran

Segons el **Ministeri iranià d'Afers Exteriors**, les víctimes del sisme iranià són 40.000 morts i prop de 100.000 ferits. Tot i que l'**Iran** ha refusat l'enviament d'equips mèdics i tècnics, plasma i sang, material de comunicacions per satèl·lit i gossos rastrejadors, dient que la **Mitja Lluna** estava molt preparada gràcies a la confrontació recent amb l'**Irak**, ha fet una crida a l'ajut internacional per afrontar la tràgica situació, demanant material mèdic, flassades, camions i material pesat, contenidors d'aigua i grups electrògens.

Diumenge, 24

Andalusia: el PSOE, majoria absoluta

No hi ha hagut sorpreses. Potser l'única i que caldrà explicar sigui l'alt índex d'abstenció, el 45%, el més alt en totes les eleccions celebrades a **Andalusia** des de l'any 1979. El **PSOE** ha augmentat en un escó la seva majoria absoluta, 61 diputats, el **PP** n'ha pertut un, 27 diputats, **IU-CA** n'ha perdut vuit, 11 diputats, el **PA**, tal i com estava previst ha multiplicat per cinc els seus diputats, 10 diputats; el **CDS** ha quedat fora de joc.

Polozkov, conservador, primer secretari del PC de la RSFSR

El congrés del **PC de la República Socialista Federada Soviètica de Rússia**, elegí **Ivan Polozkov**, comunista ortodox, marxista-leninista i contrari a les reformes de **Gorbatxov**, primer secretari del **PC de la Federació Russa**. Això, sens dubte tindrà un pes específic en el proper **Congrés del PCUS**.

Dilluns, 25

Dublín: cimera de la CE

Avui i demà, es reuniran a **Dublín** els dos caps d'Estat i de govern dels països membres de la **CE**. L'objectiu principal és accelerar els treballs i estudis per a promoure la unió política europea i la unió econòmica i monetària; replantejar el panorama polític europeu després dels canvis a l'**Europa de l'Est** i veure quina ha de ser l'actitud de la **CE** en la **CSCE (Conferència sobre Seguretat i Cooperació a Europa)**, que se celebrarà a finals d'any a **París**. **Kohl** també proposarà atorgar una ajuda financera massiva a l'URSS.

Quebec: únic interlocutor, el govern federal d'Ottawa

Fracassat l'acord de **Meech Lake**, que hauria permès la incorporació de la província francòfona de **Quebec** a la **Constitució Federal** canadenca amb estatus de "societat diferenciada", **Robert Bourassa**, primer ministre quebequès, ha manifestat que **Quebec** ja no es considera més una província del **Canadà** i que el seu govern solament acceptarà com a interlocutor vàlid el govern d'**Ottawa**. L'opinió pública del **Quebec** es decanta cada vegada amb més força per la independència.

Dimarts, 26

Els Estats Units d'Europa seran realitat al 1993?

Sembla que aquest és el propòsit dels caps d'Estat i de govern de la **CE** que es reuniren ahir a **Dublín**, i decidiren convocar el 14 i 15 de desembre una altra conferència intergovernamental per afavorir aquest procés i concretar les vies per a una definitiva unió econòmica i monetària. Tot-hom està d'acord que de fet allò que es prepara és una **Europa Federal**, tot i que alguns Estats, com la **Gran Bretanya** i **Portugal**, manifestin certes reticències sobre el futur de la identitat i de la independència dels Estats en una **Europa federal**.

Washington: entrevista Bush-Mandela

Bush rebé ahir a la **Casa Blanca** el líder del **CNA**, **Nelson Mandela**. **Bush** li manifestà el seu desig que el **CNA** renunciï a la violència; però, **Mandela** contestà que no els han deixat altra sortida. **Bush** assegurà que les sancions contra el règim de **Pretòria** continuaran mentre continuï l'apartheid. **Mandela** parlarà avui a una sessió conjunta de les dues Cambres del **Congrés Nord-americà**.

Jerusalem: els jueus soviètics no s'establiran als territoris ocupats

Així ho afirmà ahir el primer ministre israelià en una carta personal dirigida al president soviètic **Mikhaïl Gorbatxov**. El ministre d'**Habitatge** en el nou govern jueu, **Ariel Sharon**, ha assegurat també que els emigrants soviètics no s'establiran als assentaments jueus de **Cisjordània** i **Gaza**.

Objectiu obert

El ministre d'Afers Exteriors, **Fernández Ordóñez**, conversa amb l'arquebisbe **Trevor Huddleston**, un dels pioners en la lluita contra l'apartheid.

Durant la celebració del **Corpus**, i en presència de la primera ministra **Prunskienie** i del president **Landbergis**, el cardenal de Lituània **Vincentas Sladkievicius** signa el document que restitueix a l'Església l'estatus d'abans del 1940.

El nou Patriarca de totes les Rússiaes, **Alexis II**, presidí la reobertura de l'església d'**Issaski**, després de 50 anys de tancament.

El Concili de l'Església ortodoxa russa ha escollit el successor de Pimen

Alexis, nou Patriarca de Moscou i de totes les Rússies

El nou patriarca de l'Església ortodoxa russa fou elegit el 8 de juny proppassat pel Concili reunit a Zagorsk. La vigília, a Moscou, la Conferència episcopal representant les 76 diòcesis d'aquesta Església i reunint uns 150 votants hagué d'elegir tres noms entre la quinzena de candidats a la funció patriarcal. D'antuvi s'imposaren els noms d'Alexis de Leningrad i Vladimir de Rostov. Per determinar el tercer va caldre una elecció suplementària entre els metropolitans Juvenal de Moscou i Philaret de Kiev, obtenint aquest en el recompte un vot més. Altres tres noms foren avançats pel mateix Concili: Juvenal de Moscou, Philaret de Minsk i Pitirim de Volokolansk i Youriev.

De 61 anys d'edat, el successor del patriarca Pimen, Alexis de Leningrad i Novgorod, d'origen bàltic, va néixer a Estònia, el nou patriarca fou durant diversos anys canceller del patriarcat de Moscou i, segons els qualificats observadors, coneix bé l'administració central d'aquesta Església. Nota important: com a membre del Sant Sínode, el nou patriarca té, des de fa temps, part en el poder de l'Església. Fa uns mesos, el metropolita de Leningrad esdevingué membre del Soviet suprem.

"Una preciosa experiència"

L'any 1987, Alexis de Leningrad accedia a la presidència de la Conferència de les Esglésies europees (KEK), succeint en aquesta funció al pastor André Appel d'Estrasburg. Una dada. En efecte, el metropolita Alexis de Leningrad, cinquè president de la KEK, fou el primer prelat ortodox que assumia aquesta presidència un representant d'una Església de l'Europa de l'Est. Des del 1964, es veritat, monsenyor Alexis era membre del Presidium i fou elegit, el 1971, vicepresident de la KEK.

"El nou patriarca —diu un observador— gaudeix per això d'una preciosa experiència en allò que desborda les estrictes fronteres de l'Església ortodoxa russa. Per altra banda

aquesta experiència no és altra cosa que del que ja ha passat, ja que el personatge és també "d'una altre època". Quin altre, en aquest punt, hauria estat susceptible de presentar un perfil diferent? Resposta: "El metropolita Kiril de Smolensk, aquell que precisament va tenir menys vots en les eleccions de la Conferència episcopal..."

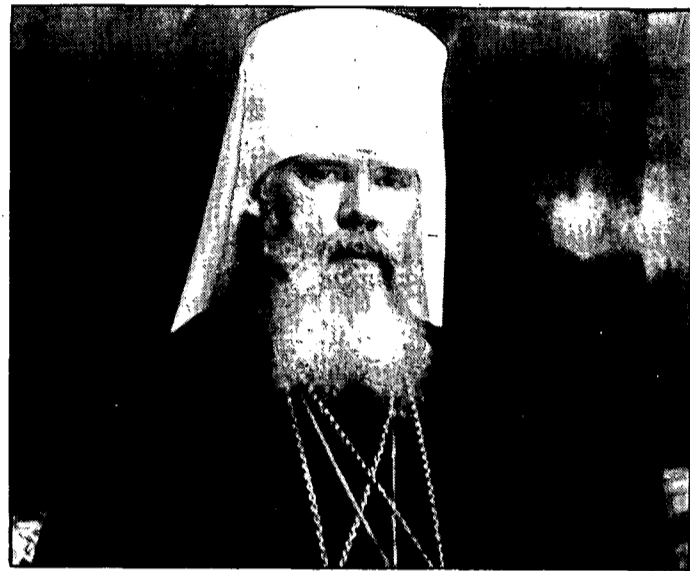
El nou Patriarca dóna suport a la "perestroïca" de Gorbátxov

Contràriament als metropolitans Philaret de Kiev i Kiril de Smolensk, cap presa de posició no sembla haver estat expressada per Alexis de Leningrad. Silenci que alguns expliquen pel fet que ell "no havia estat mai al centre dels esdeveniments". En la seva diòcesi, al contrari, encara que Vladimir Porech, cristià ortodoxe actiu a Leningrad, no pugui fer constar "cap paraula o decisió sorprenent", monsenyor Alexis s'ha distingit, entre altres coses, per la seva activitat caritativa.

Efectivament, fou en qualitat de responsable de la seva diòcesi que va reorganitzar un hospital a Leningrad beneficiant-se de fons importants procedents dels Estats Units. Fa un temps, va reobrir un monestir a l'illa de Valaam sobre el llac Ladoga (al nord-est de Leningrad) tancat pels bolxevics,

manifestant així un veritable interès per la vida monàstica. Quan les cerimònies del mil·lenari, va obtenir de les autoritats la transferència a la catedral de la ciutat de les relíquies d'Alexandre Newski, sant del segle XIII i patró de Sant Petersburg.

Intel·ligent i educat, el nou patriarca, segons els qui el coneixen, aprecia i respecta els valors d'intel·ligència i sap aplegar i sostenir els qui en donen testimoni. En una entrevista publicada a *Les Notícies de Moscou*, Alexis de Leningrad afirmava amb força referent a les relacions entre l'Església i l'Estat: "Al meu parer, en aquestes relacions no hi ha res que hom pugui qualificar de problema insoluble. Ni contradiccions inconciliables." Des de l'inici de la perestroïca, el nou patriarca aporta el seu sosteniment moral a Mikhaïl Gorbátxov.

Un home de gran esperit ecumènic

El metropolita Alexis de Leningrad, recentment elegit patriarca de l'Església ortodoxa russa, és un home de diàleg que maneja més de bona gana l'humor que l'acritud. La qualitat de la seva manera d'acollir es signe de la seva obertura a l'ecumenisme i del seu desig de diàleg amb els catòlics d'Occident. El preocupa la situació religiosa a l'URSS, amb l'augment del nombre de baptismes, i la promesa de reobertura d'esglésies. Espera amb impaciència la nova legislació en matèria religiosa. Fou la primera alta autoritat religiosa que va denunciar, l'any passat en la revista oficial *Nouvelles de Moscou*, que es publica a la capital, el fet que els creients "a vegades" fossin tractats "com a ciutadans de segona".

Alguns signes permeten esperar del nou Patriarca que continuarà el "parlar clar" del metropolita.

FILTRANT LA NOTÍCIA

El fang, criatura del bon Déu

Assís, Einsiedeln, Vaumarus i Lourdes, són els indrets que el "Centre d'Animació Juvenil" (CAJ) de Delémont, capital del cantó suís de Jura, ha escollit pels seus camps d'estiu. Aquests camps —que duren una setmana— van destinats a tots els joves de l'esmentat cantó, per "sortir de l'escola millor formats", ha manifestat l'agència SIC.

Treballant una bola de fang, restaurant teulades, preparant un espectacle, els joves comparteixen uns dies, sempre sota el guiatge de sant Francesc d'Assís. Els camps d'estiu són camins i pelegrinatges oferts a la joventut. Durant una setmana es llencen a la recerca d'un tresor. Del tresor interior que s'anomena, amistat, solidaritat, espiritualitat, i que pot ser desenterrat o descobert durant uns dies de compartir en bona companyia.

Enguany s'han anunciat dos d'aquests camps. El primer a Sauges, del 7 al 13 de juliol, en el cantó de Neuchâtel. Està pensat pels nois i noies que desitgen viure una experiència en profunditat amb l'ajut del fang. El segon tindrà lloc a Genevez, i es dedicarà a treure la pols d'uns graners o golfes i a restaurar les teulades de la rectoria d'aquesta vila. Sempre sota la responsabilitat de dos monitors.

El CAJ invita també als joves a un viatge a la ciutat d'Assís (Itàlia) pels dies 22-28 de juliol. Acamparan en tendes a la vall d'Umbria, on va néixer, viure i morir sant Francesc. L'eslogan durant aquelles jornades serà: "per la recerca d'un esguard alegre i amical".

Cal aplaudir les iniciatives del CAJ, inspirades en la vida del Pobriós d'Assís. Certament, Francesc sentia un entusiasme i afeció per l'argila i la ceràmica. Amb tot, els seus biògrafs contemporanis contenen el fet de que un dia, després d'haver treballat el fang per fer-ne una jerra, que li quedà força bé, manà trencar-la perquè l'havia distret després, durant la pregària. El sant sabia sobreposar l'amor a les coses belles als valors espirituals. Quan el fang, l'aigua, el foc, els conreus i el bosc l'ajudaven a aixecar el seu esperit a Déu, era capaç de cantar aquella estrofa, "Lloat sigueu, oh Senyor, per la mare terra que ens nodreix i ens governa i dóna fruits i herbei i flors acolorides", del seu "Càntic del germà Sol".

Aprendran aquest missatge els joves suïsos? Cal esperar-ho.

FRANCESC GAMISSANS

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Balmes, 64, 3er. 2a.
Tels. 317 41 44 - 302 59 83
Pref. Concert entrevista

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places.
Tel. 427 44 53.

418 48 48

Telefon de l'Esperança

Els teòlegs italians el troben inacceptable en alguns punts

Catecisme universal

Es preguntava recentment, i amb raó, Francesc Gamisans (Catalunya Cristiana, 27-5/2-6-90) sobre la manca de reaccions de l'Església catalana al projecte de catecisme per a l'Església universal. Si un document es posa a consulta i no hi ha respostes, vol dir que allò no interessa, i això no fóra gaire bon senyal. Potser, però, el que passa és que no són de domini públic les reaccions suscitées per aquell projecte.

Però a més de les respostes reservades que els diferents episcopats han elevat a la Santa Seu, hi ha hagut una interessant resposta pública, provinent d'un grup de teòlegs italians, encapçalats per un de gran prestigi, Giuseppe Ruggieri, que n'és el redactor principal. Aquestes "Observacions sobre el projecte de catecisme per a l'Església universal" omplen vuit folis d'espessa lletra petita a un sol espai. Després de resumir el contingut del projecte, formulen algunes remarques. Les principals són les següents:

1ª La proposta del Sínode de bisbes del 1985 demanava un compendi que servís de base per als catecismes dels diferents països, i en canvi ens trobem amb una exposició amplíssima, heterogènia i encara no sempre presentada segons el que el Vaticà II anomena la "jerarquia de les veritats".

2ª El Sínode desitjava que el llenguatge fos bíblic i litúrgic, mentre el document emprava sovint el llenguatge i la sistematització escolàstica.

3ª Sobretot, havia d'adaptar-se, segons el Sínode, a les condicions actuals de la vida, i això no es troba gaire, segons les "Observacions" italianes que resumeixo; no és —diuen— que presenti la fe en forma abstracta, sense cap adaptació o interpretació, sinó que, pitjor, "opera una hermenèutica precisa adreçada a privilegiar només les adaptacions passades", com són algunes extrapolacions fora de context de concilis medievals. Amb alguns exemples il·lustra aquesta tendència, que contraposava a l'orientació del catecisme de la conferència episcopal alemanya.

Des d'un punt de vista ecumènic, troben inacceptable que es vulgui proposar la doctrina oficial de l'Església "sense presentar, amb respecte mutu i amor a la veritat, les diferents posicions d'altres esglésies i confessions"; per

exemple, a propòsit de la Immaculada Concepció, la visió de l'Església ortodoxa, que parteix d'una altra manera d'entendre el pecat original.

Després d'aquestes observacions generals, i d'unes consideracions sobre la real dificultat de redactar un catecisme vàlid per a tota l'Església, aquests teòlegs italians expressen una llarga sèrie de remarques puntuals sobre punts concrets del projecte de catecisme, que demostren que no

Una de les propostes del Sínode de bisbes del 1985 demanava un compendi de base que servís per als catecismes dels diferents països.

s'han limitat a criticar el document romà sinó que l'han estudiat a fons, i que per la seva extensió no podríem ni tan sols

enumerar. Amb tot, hem pensat que aquesta breu notícia de les observacions italianes interessarà tots els qui d'una ma-

nera o altra treballen en el camp de la catequesi.

HILARI RAGUER

DONAR A CONÈIXER CATALUNYA CRISTIANA ESTÀ A LES TEVES MANS

Tu coneixes bé el setmanari CATALUNYA CRISTIANA. El seu rellevant contingut religiós agrupat per seccions, el seu àgil tractament d'actualitat, el seu format de premsa periòdica... Només has de fullejar-lo per adonar-te de l'inqüestionable valor que representa com a mitjà d'informació i cultura religioses. Està a les teves mans.

Però hi ha moltes persones que mai no l'han tingut a les seves mans, que ni tan sols n'han sentit parlar. Persones que per les seves creences i conviccions, sens dubte els interessaria llegir-lo, per poder-se informar i formar, per saber tot allò que passa referent a la religió.

Ara, donar a conèixer CATALUNYA CRISTIANA està a les teves mans. Per això només has de retallar la Sol·licitud de Subscripció i lliurar-la a alguna persona que estigui interessada a rebre el nostre setmanari. Encara millor si li ensenyes el periòdic sencer. D'aquesta manera et serà més fàcil convèncer-lo perquè s'hi subscrigui. Fins i tot, si coneixes les seves dades,

pots efectuar la subscripció tu mateix. Per la teva part seria un detall, un obsequi que segurament t'agraïren.

✂

Sol·licitud de Subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom _____ Cognoms _____

Adreça: _____ núm. _____

Població _____ Districte Postal _____

Província _____ Diòcesi _____

Desitjo rebre el setmanari en:

Català Castellà

Faig pagament de:

4.800 Ptes.: subscripció anual (52 nùms.) Mitjançant:

2.500 Ptes.: subscripció semestral (26 nùms.) Xec barrat a nom de la Fundació CATALUNYA CRISTIANA

Domiciliació Bancària segons les indicacions següents*:

Banc o Caixa _____ Agència _____

Senyors: _____

Els prego que amb càrrec al meu Compte o Llibreta núm. _____ atengueu el pagament dels rebuts que presentarà la FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA en concepte de subscripció al setmanari CATALUNYA CRISTIANA.

_____ de _____ de 19_____ Firma del titular del Compte o Llibreta

X

* T'agraïrem que optéssis per aquesta modalitat ja que suposa per a nosaltres un considerable estalvi de temps i diners que dedicariem a una major difusió de CATALUNYA CRISTIANA.

Per posar CATALUNYA CRISTIANA a les mans d'un amic cada setmana, retalla, emplena i envia aquesta sol·licitud a:

Fundació CATALUNYA CRISTIANA. València, 244 - 2º 08007 BARCELONA

URGELL

Una bona experiència d'interiorització i pregària

A Ponts els joves revifem el foc de l'esperit

PONTS.- Més d'un centenar de joves de diverses comarques del Bisbat, van respondre a la convocatòria del Moviment de Joves Cristians d'Urgell i, el vespre del dia 2 de juny, van acudir a Ponts per a participar a la celebració de la Vetlla de l'Esperit.

"Obriu el vostre esperit" era el lema de la trobada que començà a la plaça de l'església. Joves i feligresos de la població rodejaren el foc que s'anava abrandant a mesura que feien les seves aportacions. Lectures, pregàries, testimoniatges, cants i espais de silenci escalfaven l'ambient i desco-

brien la presència de l'Esperit a la comunitat i al cor dels assistents. A continuació i portant la flama de l'Esperit van entrar a l'església per a participar a la celebració eucarística. Els joves van presentar les seves ofrenes personals i l'Esperit cobri com la rosada el Pa i el Vi eucarístics. Un refrigeri i una festa van cloure la vetlla.

La trobada oferí als joves una experiència d'interiorització i de pregària a l'entorn de l'Esperit que guia i "dóna la força interior del risc", segons l'expressió d'un jove assistent a la vetlla. Ponts va

ser escollida població anfitriona de l'acte pel nombre considerable de joves que treballen en les activitats de formació i esbarjo de la parròquia. De cara al futur els responsables volen que la vetlla de l'Esperit esdevingui una celebració massiva de joves i, amb el Nadal i la Pasqua, siguin "diaques diocesanes de joventut". Darre-rament aquestes diades se celebren en diferents parròquies del Bisbat a fi de donar a conèixer el Moviment a tots els joves i garantir el seu caràcter diocesà.

ANTONI MIRABET

La violència a l'esport

D'uns quants anys ençà, i cada dia més, els ambients dels diversos esports estan dominats per la violència, per la violència que no dubto a qualificar d'inhumana, indigna de persona humana, indigna de persona civilitzada. Aquesta violència, o ambient de violència, no és només ni principalment entre els esportistes, entre els jugadors, sinó que comprèn tot el món amb ell relacionat.

En efecte, si es tracta del bàsquet, veureu que les baralles entre jugadors no són molt freqüents encara que els cops de colze i les jugades més o menys brutes no són pas rares. Però l'actitud del públic, en general, és totalment indigna: crits, xiulets incessants, cops de timbal i de trompeta que eixorden, i fins i tot baralles entre els afeccionats d'un equip i els de l'altre. Aquesta conducta embrutida i embrutidora, sense el més mínim respecte per ningú i sense tenir en compte les més mínimes exigències de l'educació, cada dia van augmentant i ha arribat a uns nivells totalment inadmissibles. Si observem un partit de futbol hi veurem que les jugades descaradament brutes i violentes només es protesten quan les fa l'equip contrari i no provoquen absolutament cap reacció si les fa l'equip de casa. I així passa, igual, en d'altres esports, no pas en tots, suposo, perquè penso que encara en deuen quedar alguns en què tota l'activitat, tant dels jugadors com del públic, deu ser noble, neta, esportiva. Però també deuen ser esports minoritaris, que no atreuen el gran públic.

També, des de fa uns quants anys, i cada dia més, existeix la premsa mal anomenada esportiva que, amb el pretext de l'esport, omple pàgines i més pàgines parlant d'un seguit de xafarderies, rumors i comentaris de més o menys mal gust que moltes vegades provoquen enrabiades, desmentiments, mals humors i disgustos. Aquesta premsa, que evidentment disposa d'un gran poder, podria haver fet molt per "civilitzar" els ambients esportius i, ben al contrari, no solament no ha fet res sinó que tot sovint sembla que provoca la violència. Només cal llegir una mica, o escoltar els periodistes esportius de TV i ràdio: si perd l'equip de casa, el més normal és que "ens han robat el partit, l'àrbitre ha estat nefand..."; si l'equip visitant ha perdut, es diu que "ha estat humiliat, derrotat..."; quan l'equip de casa aconsegueix guanyar després d'un partit perdut, proclamen que: "la venjança ha estat completa...", en fi, utilitzen un vocabulari provocatiu, altiu, soberg en l'intent no pas gens dissimulat d'enlairar l'equip de casa fins als núvols i de desprestigiar, avergonyir i posar en ridícul l'equip visitant, anomenat adversari o enemic.

En resum, si seguim per aquest camí tot acabarà solucionant-se a bufetades i a cops de bastó, si no acaba amb ganivets i pistoles. No sé l'ambient que hi havia, abans, als circs dels romans, però al pas que anem, molt aviat l'embrutiment del públic als nostres camps arribarà al nivell més salvatge i fastigós. Als nostres camps que encara anomenem esportius i en els quals l'esport cada dia hi és més excepcional, més rar.

Espero, doncs, que clubs, premsa i públic es replantegin la qüestió, reconguin que anem per molt mal camí i compreguin que s'ha de rectificar per exigència de la noblesa de l'esport, per exigència del respecte degut a la dignitat humana i per exigència del nivell de civilització a què la humanitat ha arribat, tan ben demostrat en d'altres aspectes de la vida en aquest planeta Terra. Tots hi sortiríem guanyant.

ANTONI MUNNÉ i TOMÁS

AVISOS I COMUNICATS

• **VII SETMANA D'ORIENTACIÓ ECUMÈNICA.-** La Setmana d'Orientació Ecumènica que es tindrà de nou al Monestir de Montserrat, del 27 al 31 d'agost, s'unirà enguany al Pelegrinatge dels cristians per a la justícia, la pau i la integritat de la creació que se significà darrerament amb la trobada interconfessional de Seül. S'encarregaran de presentar els temes, Fèlix E. Saltor, Joël Cortès, Frederic Roda, Hèctor Vall i Joan Botam. Informació i inscripcions: Centre Ecumènic de Catalunya (Riera de Sant Miquel, 1 bis - 08006 Barcelona) i als telèfons de Remei Caselles (323 10 42) i Joan Botam (204 34 58).

• **UNA INVITACIÓ PER ALS JOVES.-** El Moviment Eclesial "European Rogationist Associa-

tion" (Laics per a les vocacions de l'Església a Europa), expressió del carisma de la jove Congregació Religiosa dels Pares Rogacionistes, té com a finalitat servir a l'Església Universal, promovent activitats d'orientació i animació vocacional. L'ERA t'invita a passar uns dies de recerca i reflexió sobre el teu compromís en la vida, amb joves de tots els països d'Europa. Tindràs l'ocasió de conèixer-te millor a tu mateix, d'establir noves amistats i de relacionar-te amb altres cultures. El Meeting se celebrarà a Desenzano del Garda (Brescia), nord d'Itàlia, del 4 al 12 d'agost. Si vols més informació, escriu o truca a aquesta adreça: ERA - Apartat 11, 43080 TARRAGONA, tel. (977) 23 16 81.

• **FESTA DE SANT MIQUEL**

DELS SANTS.- Pia Unió de Sant Miquel dels Sants. El dijous, dia 5 de juliol, és la festa de Sant Miquel dels Sants, Patró de Vic. A la Parròquia de Sant Jaume de Barcelona, —emplaçada a l'indret on es trobava antigament el convent on fou novici Sant Miquel—, se celebrarà una Missa solemne a les 7 de la tarda.

• **Ordenació d'un nou diaca permanent.-** El proper diumenge, dia 8 de juliol, a la parròquia de la Mare de Déu del Mont Carmel de Barcelona, el senyor Cardenal Narcís Jubany ordenarà de diaca el senyor Francesc Jiménez i Martínez, casat i pare de família. La celebració tindrà lloc a les 6 de la tarda. El nou diaca rebrà missió en l'àmbit de la pastoral familiar de l'arxiprestat d'Horta.

També el dia 20 del passat mes de maig va rebre l'ordenació diaconal de mans del cardenal Jubany el senyor Ramon Buyreu i Belló, igualment casat i pare de família. La celebració tingué lloc a la parròquia de la Bonanova de Barcelona. Amb aquestes ordenacions el nombre de diaques permanents de la diòcesi de Barcelona arriba a 38.

Important document del Vaticà

El dimarts dia 26 de juny a les 12 del matí tingué lloc a Roma l'acte de presentació del document "INSTRUCCIÓ SOBRE LA VOCACIÓ ECLESIAL DEL TEÒLEG, que fou a càrrec del, Cardenal Joseph Ratzinger, prefecte de la Sagrada Congregació per a la Doctrina de la Fe.

Simultàniament, a la mateixa hora, l'esmentat document fou presentat a Madrid, actuant com a presentador el bisbe de Segovia, monsenyor Antonio Palenzuela.

D'aquest important document en donarem informació en els vinents números de C.C.

PELEGRINATGE AL SANTUARIO DE LOURDES

Del 13 al 18 d'agost amb autocar, visita completa a les basíliques i als llocs de santa Bernardeta. Amb visites turístiques: a les grutes de Betharram, circ de Gavarnia i ciutat de Carcassona. Allotjament amb residència a les germanes espanyoles - places limitades.

Informació: Parròquia de sant Esteve, plaça Ciutat de Mallorca, 10, baixos, bis. Tel. 352 54 57 (Migdia i nit).

MISSATGE DE LA MARE DE DÉU A MEDJUGORJE 25 de maig de 1990

Estimats fills, us invito a decidir-vos seriosament a viure aquesta novena. Consagreu el temps a la pregària i als sacrificis. Estic amb vosaltres i desitjo ajudar-vos a créixer en la renúncia i la mortificació a fi que esdevingueu capaços de comprendre la bellesa de la vida de la gent que es dona a Mi d'una manera especial. Estimats fills, Déu us beneeix dia rera dia i desitja el canvi de la vostra vida. Per això, pregueu perquè tingué la força de canviar la vostra vida. Gràcies per haver respost a la meua crida.

AMICS DE MEJUGORJE - c/. del Carme, 11, baixos - 08700 IGUALADA.

SANTANDREU EDITOR
BARCELONA

"...el greu conflicte sorgit en la consciència de no pocs catòlics davant del franquisme..."

Presentació
del llibre

El drama de la Acción Católica y el Nacional Catolicismo

de

MANUEL VIGIL y VÁZQUEZ

a la llibreria Claret (Sala Claret)
Roger de Llúria, 5

Dijous, 5 de juliol de 1990 a les 8 del vespre

TARRAGONA

Caritas denuncia els greus problemes que el fet provoca entre els afectats

Es constitueix el Consell consultiu de l'Institut de Teologia

TARRAGONA.— S'ha constituït formalment el Consell consultiu de l'INSTITUT DE TEOLOGIA de Tarragona.

Mn. Josep Gil, Director d'aquesta entitat, vinculada a la Facultat de Teologia de Catalunya, ha indicat a la nostra redacció que la creació d'aquest organ "estava prevista en els estatuts". Considera que "ha arribat el moment que a l'Institut li sigui reconeguda la seva importància en el context de l'Església diocesana; d'altra banda, és la institució docent de l'Arquebisbat destinada a oferir a d'altres organismes els elements necessaris per a una formació teològica sistemàtica".

El Consell consultiu estarà format pels vicaris episcopals, per un religiós no ordenat, per una religiosa i per seglars representants de cada un dels Consells arxiprestals de Pastoral existents a l'Arquebisbat. També hi estaran representats l'associació Bíblica de Catalunya, les Delegacions diocesanes de Catequesi, d'Ensenyament i de Joves, el Secretariat diocesà de Moviments i Associacions d'Adults i les comunitats cristianes dels caputxins, dels carmelites i dels claretians, de la ciutat de Tarragona.

Mn. Josep Gil ha dit que l'INSTITUT DE TEOLOGIA, en tant que entitat vinculada a la Facultat de Teologia de Catalunya, "suposa la presència i l'activitat d'aquest centre d'estudis superiors a la nostra diòcesi, tant pel que es refereix als plans d'estudi com a la formació del professorat i a l'actuació dels mateixos professors de la Facultat a l'Institut. De fet, la Facultat considera l'Institut com la seva seu a Tarragona, i si bé de moment la titulació que es pot obtenir aquí és de nivell mitjà, la Facultat de Teologia està disposada a fer tot el possible per a que l'Institut pugui preparar per a l'obtenció del Batxillerat en Teologia".

Comentant el paper de la institució docent que dirigeix ha declarat que "és evident que els organismes diocesans tenen el dret i el deure de programar, pel seu compte, la formació teològica que creguin més adient, i que l'Institut no pot fer altra cosa que oferir la possibilitat d'un estudi sistemàtic de la Teologia, però sembla que seria oportú que orientessin, si més no, a alguns dels seus membres, indicant-los el nostre centre com el lloc on podrien rebre la formació teològica precisa. Pensem que l'Institut hauria d'esdevenir el lloc normal de preparació per a catequistes, membres dels consells pastorals, agents de pastoral... i per a preveres, ja que aquests necessiten una formació permanent".

D'altra banda, l'INSTITUT DE TEOLOGIA ampliarà, el proper curs 1990/91, la seva oferta, pel que fa a horaris de classes.

El primer curs s'impartirà —dimarts, dimecres i dijous— de 18.00 a 19.45, en horari de tarda, i de 20.15 a 22.00, en horari de vespre.

La Direcció del centre opina que, amb l'incorporació d'aquesta novetat, podrà augmentar el número d'alumnes.

M.C.

Angoixa creixent per la manca d'habitatges econòmics

TARRAGONA.— CARITAS INTERPARROQUIAL de Tarragona ha fet pública una nota en la que manifesta la seva preocupació per la manca d'habitatges econòmics per a persones o famílies econòmicament dèbils.

En el text d'aquest comunicat s'afirma que "els problemes que genera aquesta situació són greus" i motiu de conflictes humans. CARITAS, rep en l'actualitat, "peticions angoixoses" de persones afectades".

L'Acció Catòlica va celebrar la seva Diada anual

TARRAGONA.— El Moviment de Dones d'ACCIÓ CATÒLICA va celebrar el passat dia 5 de juny la seva DIADA anual.

Mn. Josep Mª Rué, Director del Secretariat diocesà de Moviments i Associacions d'adults va presidir l'Eucaristia que es va celebrar a la Parròquia de Sant Francesc, de Tarragona.

Més tard, Mn. Josep Martí Aixalà, consiliari diocesà d'ACCIÓ CATÒLICA va referir-se, en una exposició, al document de la Comissió episcopal d'Apostolat seglar, fet públic amb motiu de la Festa de la Pentecosta. Va destacar que el text objecte de comentari proposava la solidaritat com un dels objectius de la nova evangelització.

M.C.

L'escrit fa referència a "les famílies que compten amb ingressos miserables, o bé que no en tenen cap", i indica que moltes d'elles "malviuen en casolots mig enrunats, sense les més mínimes condicions d'higiene".

Després de valorar aquest problema com a "situació inhumana", adverteix que "encara pot empitjorar i afectar a més persones en situació econòmica precària: "Després d'haver-se aprovat una mesura legal que suprimia la pròrroga forçosa dels arrendaments urbans, veiem que va creixent el número d'individus i de famílies que es veuen en la impossibilitat d'obtenir una pròrroga del contracte de lloguer". La conse-

qüència immediata és la necessitat de cercar nou habitatge que, "naturalment", suposarà una despesa més elevada per al llogater.

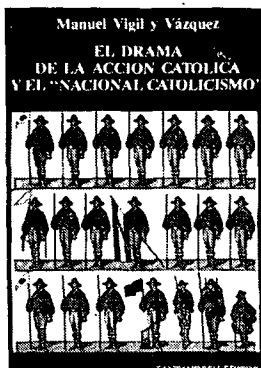
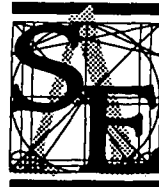
El problema resulta especialment greu quan afecta a aquells que no disposen ni de treball, ni de cap altra mena de font de recursos.

La nota formula, per acabar, dues preguntes: "On han d'anar a raure, uns i altres? No diu l'article 47 de la nostra Constitució que 'tots els espanyols tenen dret a un habitatge digne i adequat' i que 'els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per tal de fer efectiu aquest dret'?"

M.C.

SANTANDREU EDITOR

Avda. Roma, 97 entresol - Telèfon (93) 322 20 39
FAX (93) 419 68 80 - 08029 BARCELONA

ACABA D'APAREIXER

Col·lecció: De Re Historica Scripta et Documenta
N.º 1. 198 pàgs. P.V.P. 1.500 Ptes.

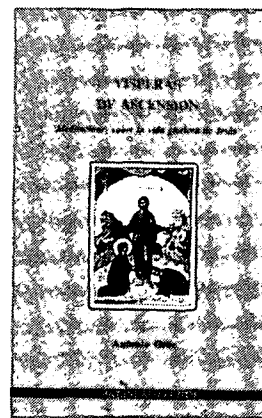
El drama de la Acció Catòlica y el "Nacional Catolicismo"

El llibre testimoni ple d'experiències personals. Repassant els números del setmanari "Signo" durant gairebé mig segle en què exercí la crònica de l'Església espanyola i que l'autor va dirigir, Vigil ens descobreix alguna cosa que molts ignoren o fingeixen ignorar: el greu conflicte sorgit en la consciència de no pocs catòlics davant el desenvolupament pràctic del que, després s'anomenaria el franquisme i l'aferissada i, moltes vegades heroica, lluita que els membres de l'Acció Catòlica van mantenir per preservar els seus ideals cristians de l'assimilació en els esquemes de tall feixista del règim i en la ideologia de tall nazista aleshores imperants en no pocs cercles oficials espanyols.

IMMINENT

Vísperas de Ascensió

L'obra del P. Antonio Orbe, com diu el subtítol, un conjunt de **Meditaciones sobre la vida gloriosa de Jesús**, però també és molt més. És l'expressió de la pregària, plena d'unció i de ciència, d'un dels millors especialistes mundials en els autors cristians dels segles II i III. La bellesa del llenguatge, la profunditat del pensament, la meditada assimilació dels temes teològics, l'elevació mística i la gran destresa que demostra l'autor en conduir al seu lector vers l'oració de contemplació, fan de **Vísperas de Ascensió**, un llibre destinat a convertir-se molt aviat en un clàssic de l'espiritualitat en llengua castellana.

Demaneu-los a la vostra llibreria, o a SANTANDREU EDITOR amb aquesta butlleta de comanda:

Us prego que m'envieu contra-reembossament (sense despeses) els llibres següents:

Nom Telèfon

Adreça

Població

FETS I CRITERIS

L'any Europeu del Turisme

Ja hem arribat a l'estiu. L'estiu és el temps fort del turisme. Estiu i turisme són dues realitats complementàries.

Sembla, doncs, adient parlar del turisme, i més encara quan el Consell d'Europa ha decidit que enguany sigui l'Any Europeu del Turisme. No hi ha dubte que un dels objectius d'aquesta iniciativa és promoure el turisme entre els pobles d'Europa com un mitjà de coneixement i de comprensió que ens porti a afavorir la unitat del nostre vell continent.

Tothom parla d'una nova etapa per a l'Europa que començarà l'any 1993; però la preocupació principal, per no dir exclusiva, és l'economia. A la pràctica resulta que l'economia de mercat no pot progressar sinó s'estableixen pactes i convenis que tendeixin a coordinar i a unificar unes normes fonamentals que assegurin el mercat comú europeu.

El turisme permet un intercanvi de sensibilitats de diferents pobles europeus, un coneixement més aprofundit de les diverses cultures, dels costums i de les tradicions locals que són enriquidores si es respecta la seva originalitat.

D'altra banda, el turisme ha esdevingut una indústria moderna, sempre creixent, a Europa i arreu del món. Joan Pau II ja fa uns anys que va advertir sobre el perill del predominiu de la dimensió econòmica del turisme amb el risc de perdre les seves possibilitats humanitzadores (Als bisbes de la litúrgia, 9.1. 1982).

L'home fa el turisme, però el turisme també "marca" l'home. L'Església no pot romandre insensible a aquest fet col·lectiu de la societat europea, més ara que s'han enderrocat les muralles de la divisió entre els països de l'Est i de l'Oest.

Pastors i fidels hem d'estar preocupats per la pastoral del turisme, és a dir, preocupats per afavorir l'acollida, el diàleg, el respecte mutu, per facilitar la visita de monuments, per donar a conèixer els llocs de culte, etc.

Tots hem de prendre consciència de la importància que té el turisme. Hem de col·laborar per tal d'evitar els inconvenients i hem de passar a l'actitud activa de promoure una millor comprensió, una ampla convivència i una germanor compartida entre persones diferents per la seva cultura, la seva llengua, la seva religió, la seva manera de viure.

Quan Europa aspira i es prepara per viure una unitat més profunda i més ampla, no podem afeblir la importància del turisme. Hem de pensar que són milions de persones que es mouen, es troben i tenen ocasió de conèixer-se i tractar-se, d'entrar en diàleg i de créixer en l'amistat mútua.

Si les relacions i els intercanvis són personalitzadors, aleshores el turisme és font de respecte i de confiança que consolida la pau.

+RAMON TORRELLA I CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

BARCELONA

58 adolescents reberen Confirmació a Sant Andreu de Palomar

BARCELONA.— El mes de maig fou per l'Arxiprestat de Sant Andreu estretament marcat per uns actes que han rejuenit a tots els qui hi han participat.

A la Parròquia de Crist Rei, fou administrat el Sagrament de la Confirmació a 58 adolescents, nois i noies, que al llarg de dos cursos s'han preparat per a rebre el Do de l'Esperit i ser testimonis vivents de l'Evangeli. El Vicari Episcopal, Mn. Jaume Serrano fou l'administrador del Sagrament.

També el diumenge dia 13 del mateix mes, fou en la Parròquia de Sant Pacià, durant l'Eucaristia de les dotze del migdia, on s'administrà també la Confirmació a 60 nois i noies, que com els de Crist Rei, venien preparant-se per a tal ocasió des de dos anys enrere. Mossèn Jaume Serrano, Vicari Episcopal de la Zona, en fou també el celebrant.

En aquest mateix diumenge a les 6 de la tarda a la parroquia de Sant Andreu, el Cardenal Dr. Narcís Jubany ordenà preveres els diaques: Pere Carulla i Martínez i Antoni Román i Luis, ambdós col·laboradors d'anys a les tasques apostòliques a les parròquies de Sant Andreu i de Crist Rei respectivament.

Si en les dues celebracions de la Confirmació esmentades abans, es veieren els temples plens de gom a gom de familiars i amics, i especialment de joventut, la Parròquia de Sant Andreu (un dels temples més grans de Barcelona

com és sabut), amb motiu d'aquesta ordenació de preveres es veié plena com mai de fidels gojosos per l'elevació al presbiterat d'aquests dos joves, que en les respectives comunitats, s'havien guanyat l'estima i simpatia de tothom. "Poques vegades s'havia vist tanta joventut participant, en diumenge a la tarda, a l'Eucaristia d'ordenació de nous preveres"; així ho manifestaren alguns del 70 preveres que concelebraren amb el Dr. Jubany.

La Parròquia de Sant Andreu de Palomar es veié plena del tot novament el diumenge dia 20 a la tarda, en ocasió que el Club de Futbol "Unió Esportiva Sant Andreu" ofrenà al Sant Patró de la Parròquia el títol de Campió de la seva categoria que li proporcionà, a més, l'ascens a la Segona Divisió B. Efectuaren l'ofrena el directiu Sr. Jaume Forcada i el President Sr. Josep Vivancos. Acceptà l'ofrena, en nom de la Parròquia, el Rector Mn. Jaume Serrano donant-los les gràcies i, després d'una pregària, els llegí una adaptació de les Cartes de Sant Pau recomanant als jugadors no cercar solament l'aplaudiment del món, sinó el d'Aquell qui atorga l'únic premi que té validesa eterna. El Sr. Rector també els animà a lluitar per aconseguir, en la propera temporada, un nou ascens que seria molt escaient en aquest any que se celebrarà el Mil·lenari de l'existència de la Parròquia de Sant Andreu de Palomar.

C.C.

Amb l'assistència de la mare general de les franciscanes del Bon Pastor, Alegria de Blas

Remodelada la parròquia on fou batejada Maria T. Rodon

BARCELONA.— En la remodelació de la parròquia de Santa Mònica, recentment es beneiren els nous locals amb la col·locació d'una làpida en el mural frontispici del temple que diu: "En aquesta església fou batejada el 2 de març del 1863 la serventa de Déu Maria Teresa Rodon Asencio, fundadora de la congregació de Franciscanes de Ntra. Sra. del Bon Pastor".

Així, doncs, en aquest barri marginat va néixer Maria Teresa i aquí va ser batejada.

Després d'haver sofert una infància i joventut molt dura enmig de contrarietats familiars, va fundar a Astorga (Lleó), el 14 de febrer del 1896, la Congregació FRANCISCANES DE NOSTRA SENYORA DEL BON CONSELL per a la cura de nenes que es trobaven amb problemes de mares solteres o pares a les presons. És a dir, ja amb gairebé cent anys d'antel·lació, va tractar de salvar aquesta part de la societat que es troba marginada.

No li varen quedar molts anys de vida davant el seu naixent Institut, ja que va morir a Madrid el 28 de desembre del 1903.

La seva obra va continuar endavant amb grans dificultats i també perquè la pobresa a que estaven sotmeses més la cura de nenes pobres i abandonades feia molt difícil continuar el camí tra-

çat per la MARE FUNDADORA.

En canvi, als gairebé 100 anys de la fundació, aquest diumenge radiant de llum i claredat —el 6 de maig— va voler respondre a què en aquesta parròquia i en aquest barri barceloní: es recordés a aquesta figura de la història que, amb el temps, pot arribar a honorar els altars, ja que el seu Procés de Canonització serà molt aviat introduït en la Cúria diocesana de Madrid.

La cerimònia va estar presidida pel rector i sacerdots amics, així

com per la mare general de l'institut, Alegria de Blas i nombrosos fidels. Finalment va estar representada la comunitat filipina d'emigrants (a Barcelona hi haurà uns deu mil filipins, i en "Santa Mònica" tenen el seu centre religiós), així com responsables de l'"Apostolat del Mar", com el Reverend José M. Lucas Sanmartí, capellà d'emigrants espanyols i portuguesos a Bèlgica.

C.C.

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

SRA. DE COMPANYIA Sra. de mitja edat es necessita per acompanyar Sra. gran resident a Castelldefels. Horari i condicions, a convenir. Interessats telefonau de 2 a 4 de la tarda al tel. 217 38 27.

ESTÀ en projecte l'obertura fraternitat de vida comuna. Voldríem que aquesta fraternitat fos una imitació de la casa de Natzalet: oració, treball, vida humil i senzilla. Interessats escriviu a l'apartat de correus 628. 43.080 Tarragona.

ORGANISTA-concertista, amb interessantíssim repertori nacional i internacional, busca esponsor o agent artístic que ofereixi treball: concerts a catedrals, esglésies. Disposat a viatgar. Tel. 339 15 82.

MALALTS-ANCIANS: Sra. amb carnet de conduir, s'ofereix tardes. Interessats truqueu a Elisa. Tel. 340 80 21.

ES LLOGA habitació per 1 mes o els 3 mesos d'estiu. Esmorzar i sopar inclòs. Tel. 429 08 22.

S'OFEREIX SR. CULTE, Administrador-gestor, do de gents, mitja jornada o sencera, per a despatx o preferiblement tenda. Experiència, seriositat i referències. Tel. 21 254 75 de 2 a 5 tardes i de 9 a 12 nits.

S'OFEREIX:

Organista amb experiència en bateigs, noces i cerimònies religioses. M. José Manllau. T. 447 31 55.

S'OFEREIX Sra. 43 anys per atendre i acompanyar persona sola anciana o malalta, tardes. Experiència i seriositat, amb referències. Tel. 212 54 75.

PER promoure un pla de previsió de serveis socials per a la Vellesa en habitatges unifamiliars annexes a casa rural cèntrica, de Castellnou de Seana (Pla d'Urgell), es desitja participació de persones solvents que aporten idees i recursos econòmics per a aquest projecte, adequat a la Propietat Horitzontal. Tel. (93) 777 28 24 de 8 a 10 de la nit.

VENDES

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapís i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopèdia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic
Informació: 215 69 77 de 12 a 14 hores

ESTIU 1990

Per a homes i joves:

Cinc dies d'Exercicis Espirituals
Oració personal i comunitària
Pau i silenci
Experiència ignasiana

en la casa "Nostra Senyora de Montserrat"
08140 Caldes de Montbui (Barcelona)
Tel. 865 00 96

JULIOL: del dilluns 16 al dissabte 21
Pare Pere Cura, CPCR

AGOST: del dilluns 6 al dissabte 11
Pare Pere Cura, CPCR

Aquestes tandes comencen el dilluns a les 20 hores i acaben al dissabte a la tarda.

Per a noies:

AGOST: del dimecres 1 al migdia al diumenge 5 a la tarda.

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

Repertori d'himnes per a la celebració cantada de la Litúrgia de les Hores

Aquest nou llibre que tenim el goig d'oferir-vos conté els himnes del Diurnal i d'altres de nova creació, tots ells musicats de manera digna i lloable per coneguts autors musicals. Aquests himnes constitueixen un ampli i enriquidor repertori per tots els temps litúrgics, per les celebracions solemnes o festives del santoral, així com per la litúrgia ferial.

De venda a les llibreries.

Format: 14x20 cms. 408 pàgines - Imprès a dues tintes. Enquadernació Guaflex, amb dues cintes. P.V.P. (amb IVA): 2.350 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A.
Mallorca, 87-89 - 08029 Barcelona

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM
ADREÇA
POBLACIÓ Tel.
PREU LÍNIA SETMANES

----- 125 pts.
----- 250 pts.
----- 375 pts.
----- 500 pts.
----- 625 pts.
----- 750 pts.
----- 875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

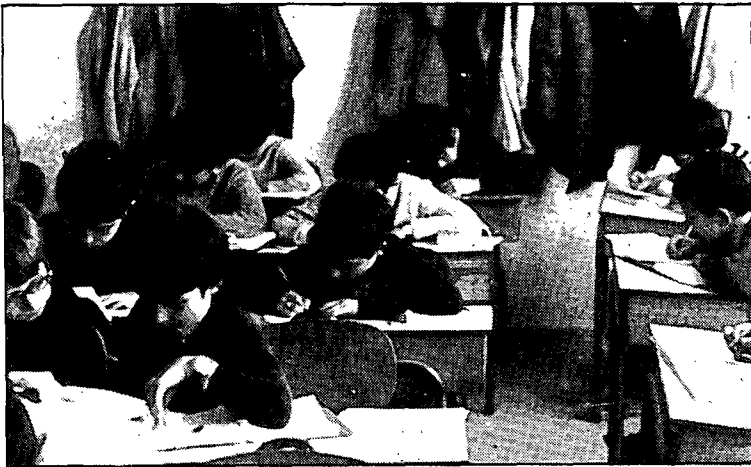
Assenyalen que la LOGSE no reconeix degudament la participació de les famílies

Els pares catòlics demanen pacte escolar i llibertat

MADRID.— Sota el lema "Pacte escolar i llibertat", unes vuit mil persones es manifestaren a Madrid, per protestar contra la Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu (LOGSE).

La concentració estava convocada per una sèrie d'organitzacions catòliques, entre les quals destaquen la Confederació Nacional de Pares de Família i Alumnes (CONCAPA), la Federació Espanyola de Religiosos de l'Ensenyança (FERE), la patronal Educació i Gestió (EG), la Federació de Sindicats Independents d'Ensenyances (FSIE). A l'acte s'adheriren també d'altres organitzacions catòliques com a Comunió i Alliberament, Curssets de Cristiandad, Humanitat Nova, Milícia de Santa Maria i Renovació Carismàtica.

Els diversos oradors participants a l'acte insistiren reclamaren un "pacte escolar" i definiren la LOGSE com "un atemptat contra la llibertat". Les organitzacions convocants expressaren el seu refús de la LOGSE perquè "no reconeix adequadament la participació dels pares"; no garanteix la formació religiosa i moral; retalla l'escola d'iniciativa social; no millora la qualitat

d'ensenyança ni satisfà els professors; és una llei partidista i pretén formar un tipus d'home pràgmat i tecnicista mancat de valors humans".

El secretari general de la FERE, Santiago Martín, acusà al Govern i al PSOE de "volar acabar amb els col·legis privats i d'introduir en els centres públics el laïcisme militant". "Si ha caigut el mur de Berlín, afegí, també caurà el mur de l'arrogància i de la imposició del partit socialista en educació. Els murs cauen quan hi ha un grup decidit de ciutadans disposat a fer-los caure".

Va tancar el torn d'oradors Carmen de Alvear, presidenta de la CONCAPA, desafiant a un debat públic al ministre

d'Educació, Javier Solana, perquè sostingui a televisió "les acusacions i afirmacions que ha vessat en solitari".

Solana va afirmar en un programa de ràdio que el preocupa fonamentalment als sectors que s'oposen a la LOGSE "no són els valors morals, sino el finançament de l'escola privada".

Carmen de Alvear va atribuir aquestes manifestacions del ministre "a un estat emocional de pèrdua de nervis" i va afirmar que "si el ministre continua amb la seva prepotència, l'octubre mobilitzarem a un milió de persones en contra d'aquest projecte de llei".

J.M.V.

Homenatge a Pilar Bellosillo

MADRID.— Sota el lema "Dones en camí" s'ha celebrat recentment a Madrid un homenatge a Pilar Bellosillo, per tota la seva vida lliurada al servei de l'Església i de la programació de les dones.

Pilar Bellosillo ha estat presidenta de les Dones d'Acció Catòlica, presidenta de la Unió Mundial d'Organitzacions Femenines Catòliques, auditora en el Concili Vaticà II, membre de la Comissió Pontificia per a l'estudi de la situació de la dona i president de les Organitzacions Internacionals Catòliques.

En l'actualitat és presidenta de l'Associació Catòlica Espanyola de serveis a la Joventut Femenina i presidenta del Forum d'Estudis sobre la Dona.

En l'homenatge que va durar dos dies i al qual assistiren unes dues mil persones, hi participaren, monsenyor Jesús Domínguez, president de la Comissió Episcopal de l'Apostolat Seglar (CEAS), l'ex Defensor del Poble, Joaquín Ruiz-Jiménez, la presidenta de la Junta Nacional de l'Acció Catòlica, Eva Gómez Pina.

Les ponències de la trobada anaren a càrrec de Dolores Alexandre, professora de Sagrada Escripura a la Universitat Pontificia de Comillas, i Victoria Camps, catedràtica d'Ètica de la Universitat Autònoma de Barcelona.

A judici de Ruiz-Jiménez, Pilar Bellosillo que és "una dona per a la història de la llibertat, la justícia i la pau en l'Església, a Espanya i arreu del món".

Malgrat el protagonisme de Pilar Bellosillo i d'altres dones en el si de l'Església, Joaquín Ruiz-Jiménez, va afirmar que "el protagonisme eclesial continua essent a mans del varó, perquè l'Església continua basant-se en la doctrina de Sant Tomàs que deia: "Encara que es concedís a la dona l'ordre sacerdotal, aquest seria invàlid, ja que la dona per raó del seu sexe està supeditada a l'home".

Per la seva part, la professora de Bíblia de Comillas, Dolores Alexandre, va dictar una bella conferència titulada "Dones en l'horitzó". Va començar assenyalant que "res ens garanteix que estem a punt d'arribar a una societat no sexista". "Les dones no podem continuar ignorades i excloses de la vinya, com en l'horitzó. De moment en la vinya hi ha mans masculines, mentre que les dones continuem a fora, a les tàpies".

Per acabar, el bisbe de Càceres, Jesús Domínguez, va definir a l'homenatjada com una "dona sorprenent, carismàtica i profètica". Demà, va dir el prelat estremeny, la dona serà en l'església i en el món allò que tu vas somniar. ¿Quan? Jo potser que no ho vegi".

JOSÉ MANUEL VIDAL

IMPROMPTU

En acte de servei...

El proppassat dia 20 de juny el telenotícies del migdia ens transmetia la trista notícia de la mort per accident, a l'Alemanya de l'Est, dels professionals de la informació afectes a TV3, en Lluís Diumaró, en Josep Ylla-Català, en Joan Fornell i en José Fuita.

Sempre és trista la notícia de la mort d'un amic, d'un conegut, d'un familiar. Quan s'esdevé, hom es pregunta les circumstàncies, els detalls, en un desig d'acompanyar els familiars en l'últim comiat. Ara no cal preguntar. La dalla ha segat la vida de quatre homes que s'esforçaven per servir-nos televisivament la notícia d'última hora, l'acurat reportatge, l'entrevista difícil...

No els coneixia personalment, però me'ls sentia amics. Especialment en Lluís Diumaró, pioner dels primers temps de TV3, quan servia els telenotícies... i que em duia el record d'un altre Diumaró dels meus temps de joventut.

Una mort tan inhumanament contundent, tant de sorpresa deixa l'ànim atuit. Però és la mort, i a la mort no se li poden passar comptes. Ella els passa tots.

Penso que han estat quatre homes lliurats totalment a la seva professió, que han volgut servir amb eficient entusiasme el seu país, el nostre. I que la mort, sempre inexorable, se'ls ha endut quan duïen a terme un acte de servei. Reposin en pau.

ORIOI CAMPS

CARTA DOMINICAL

La maldat humana i l'esperança cristiana

"L'home produeix maldat, com l'abella produeix mel", va dir William Golding, Premi Nobel de Literatura. La frase pot ser el resum del que pensa sobre l'home. Expressa en les seves obres la convicció que l'home és substancialment i absolutament dolent. Ho creu tant que, en una entrevista, sostenia que la seva esperança consisteix en el fet que la misericòrdia divina extingeixi algun dia la naturalesa humana.

Tanmateix, creu en Déu? Sí, però no en la vida futura, ni pertany a cap religió, ni està batejat. Podria ser el cas típic i trist de l'home deista que creu en Déu, però no té una fe cristiana, és a dir, no creu en el Déu de Nostre Senyor Jesucrist, el Déu veritable.

Quan es constata amb insistència la maldat de la raça humana i no la redempció d'aquesta maldat —cosa que és objecte de la fe i no solament de constatacions existencials—, és fàcil caure en un gran pessimisme. No n'hi ha prou amb el convenciment de l'existència de Déu per a comprendre el drama de la vida de l'home, si és que accepta que Déu ha creat l'home, però no que hagi entrat, pel seu Esperit, en el seu fons més íntim, ni tampoc en la Història, ja des de la Creació, i, després, fet un home, Jesucrist, que ha compartit totalment la nostra situació humana.

Sense la "correcció" de la nostra naturalesa des de dintre, com a obra paternal de Déu, que no és solament un pur creador desinteressat de la seva obra, perquè, en aquest cas, no es podria argumentar altrament, de com ho fa Golding, sobre la "caiguda inexorable de l'home. Caiguda que s'expressa, tant en els mals que li causen els seus malvats congèneres, com en el que s'interfereix a si mateix per la seva pròpia condició humana.

La producció literària d'aquest autor, tan carregada de pessimisme pel que fa a l'home, podria ser un exponent de la situació d'una humanitat que s'entesta a negar-se a l'obertura a Déu, a la fraternitat humana, que se'n deriva, a la força del seu Esperit en cada home per a realitzar el bé i la santedat, cosa que es considera un somni deliciós però no cert, al contrari, és justament el pla del bon Déu per a aquest món que Ell estima d'una manera entranyable.

La sola constatació de la maldat humana condueix a la desesperança. La confiança en la seva bondat total, al desengany. La tensió entre el mal conegut i el bé real i possible per la força de Déu constitueix l'Esperança cristiana.

+ RICARD M.
Arquebisbe de Barcelona

CALENDARI

1 de juliol. Diumenge XIII del temps ordinari. St. Aaron, sacerdot de l'Antiga Llei i Sta. Elinor, vg.
El sol surt a les 4'20 i es pon a les 19'28 -Hora solar-
2 de juliol. Dilluns. Sts. Procès i Martirià, mrs. i Sta. Monegunda, cas.
3 de juliol. Dimarts. Sts. Tomàs, apòstol; Lleó II, papa; Anatoli, b. i Eulogi, mr.
4 de juliol. Dimecres. Stes. Isabel de Portugal, princesa de Catalunya i Aragó; Berta, abda. i St. Laureà, arquebisbe.
5 de juliol. Dijous. Sts. Miquel dels Sants, trin.; Antoni M.º Zacaries, fdr.
Festa major a Vic.
Fira a Arenys de Mar.
6 de juliol. Divendres. Stes. M.º Goretti i Dominica, vgs. Sant Isaïes, prof.
7 de juliol. Dissabte. Sts. Ot, b. d'Urgell i Fermí, b. de Pamplona. Festa major a Flaçà, Fontanilles i Hostalric.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

1 de juliol. Diumenge XIII de durant l'any. Lectures: Primera, 2R 4,8-11.14-16a; Salm 88; segona Rm 6,3-4.8-11; tercera Mt 10,37-42.
2 de juliol. Dilluns de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: Primera, Am 2,6-10.13-16; Salm 49; segona Mt 8,18-22.
3 de juliol. Dimarts. Sant Tomàs, apòstol. Lectures: Primera Ef 2,19-22; Salm 116; segona Jo 20,24-29.
4 de juliol. Dimecres de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: Primera, Am 5,14-15.21-24; Salm 49; segona Mt 8,28-34.
5 de juliol. Dijous de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: Primera, Am 7,10-17; Salm 18; segona Mt 9,1-8.
6 de juliol. Divendres de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: Primera, Am 8,4-6.9-12; Salm 118; segona Mt 9,9-13.
7 de juliol. Dissabte de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: Primera Am 9,11-15; Salm 84; segona Mt 9,14-17.

Litúrgia de les Hores
Setmana I
Diumenge: De fèria.
Dilluns: De fèria.
Dimarts: St. Tomàs, apòstol. Festa.
Dimecres: De fèria.
Dijous: De fèria.
Divendres: De fèria.
Dissabte: De fèria. Vespres I de demà.

D'AQUÍ I D'ALLÀ

Pau, psicoanalista

El motiu que mou una persona a actuar pot anar barrejat inconscientment en una constel·lació d'altres motius no autoconfessats, de manera que un no pot fiar-se d'ell mateix. Ah! si el sacerdot s'adonés que, tal vegada, algun cop, quan creu que està exhortant a l'Amor, és mogut per un baix ressentiment. Ah! si el neuròtic tingués valor d'autoconfessar-se allò reprimint que el neurotitzava. En la primera carta als de Corint, sant Pau diu que no li remordeix la consciència, però que no s'atrevia a jutjar-se ell mateix, ans serà el Senyor, quan vindrà, qui posarà al descobert els motius pels quals hem obrat. Quan un és vell, ell mateix es posa en quarantena. A mi, em passa.

PERE CAMPAS BONAY
Monestir de l'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

Dr. Antoni Puigvert Gorro

El 31 d'agost de 1950, arribava el famós uròleg Dr. Antoni Puigvert a l'aeroport del Prat de Llobregat d'un dels seus viatges professionals arreu del món. Quan baixava de l'avió el primer que va fer va ser preguntar com estava el Dr. Pere Tarrés. Li varen comunicar que s'estava morint a la Clínica-Sanatori de La Mercè, que ell i el Dr. Manresa havien fundat per a tuberculosos pobres. "Directe cap a la Clínica", digué al xòfer. En arribar-hi, Tarrés estava ja en coma; moriria unes poques hores després. Puigvert li cridà: "Tarrés, Tarrés, sóc en Puigvert!". De cridaner el Dr. Puigvert ho era una estona. Tenia fama —ben guanyada— de mal geniut, de dur... però cal tenir en compte que era la seva manera de mantenir la disciplina en la seva funció de cap de servei mèdic... i fins d'amagar la seva natural bondat de cor i timidesa.

El Dr. Tarrés aixecà la mà, i la va deixar caure. Va ser el seu últim gest de consciència abans de morir. I va ser per al seu amic Antoni Puigvert. Eren companys de Facultat, havien nascut el mateix any. El Dr. Pere Tarrés, que potser en pocs anys veurem als altars, tenia un alt concepte de la Medicina i dels malalts. De tant curar cossos va sentir l'urgència de curar també ànimes i es va fer sacerdot. Solia dir: "Per al metge, el llit és un altar, i el malalt és la imatge de Jesucrist". Al Dr. Puigvert, que estimava en Tarrés i era estimat per ell, aquesta frase del seu amic se li va quedar clavada al cap i la va fer gravar a una làpida que hi ha al seu despatx de la Fundació Puigvert a l'Hospital de Sant Pau de Barcelona. I no solament la tenia cla-

vada al cap, sinó que la vivia a la seva manera quan s'entregava als malalts i generosament tenia cura de les seves necessitats, no solament com a metge, sinó com a amic i com a pare. Pare de tants pacients i de tants metges joves que es varen formar al seu costat i ara ocupen càtedres universitàries a tot el món.

Quan el Servent de Déu Pere Tarrés pensava en el seu amic, exclamava: "El Dr. Puigvert és un bon home. El Dr. Puigvert té una ànima d'infant. El Dr. Puigvert es convertirà!"

El 25 d'abril proppassat, quan se segellaven i lacraven les caixes que contenien les actes del procés diocesà de beati-

ficació del Servent de Déu Pere Tarrés, que en aquell moment es clausurava a la presència del cardenal Narcís Jubany, el Dr. Antoni Puigvert deia que sí a la seva esposa que li suggeria que l'endemà vingués un sacerdot a confessar-lo i donar-li la comunió, quan tornarien de l'acte d'homenatge que aquell dia, que acomplia els 85 anys, li farien a la Fundació Puigvert. Tot sortint de la casa, després d'administrar-li els sagraments, la seva esposa em va comentar: "Ha estat un miracle!" Jo vaig pensar el mateix. El seu amic, en Pere Tarrés ho va fer. Jo vaig ser, a través del meu ministeri sacerdotal, en Pere Tarrés que li retornava la visita.

Si hagués de recollir un as-

pecte més destacat de l'últim any de la vida del Dr. Puigvert i presentar-lo com a missatge als que el coneixien i admiraven, seria la lliçó dura d'humilitat que el Senyor li va ensenyar a les seves velleses. Comentava el Dr. Puigvert no fa gaire: "Els homes som uns ximplats. Els que per casualitat hem encertat en alguna cosa, ens pensem que ens ho hem fet nosaltres sols... i en presumim. Mai les coses importants les fa l'home sol". Són paraules d'un home eminent que si va tenir misèries —qui no les té?— també va saber estimar. I Déu, que és misericordiós, no es deixa mai vèncer en generositat.

DR. IGNASI SEGARRA, pure.

debat
NACIONALISTA

10-11 **debat** és a la venda
NACIONALISTA

Esquerra i reconstrucció nacional
Entrevista a Jaume Bosch

Presentació:
Amb vista al futur, preparem el postpujolisme
Miquel Sellarès

Editorials:
Deu anys, cap on?

El centenari de les Bases de Manresa

Església i nació catalana

La locomotora lituana i l'autodeterminació de les repúbliques bàltiques

Debat obert:
Nacionalisme a Mallorca: els esquemes d'una Església
Bernat Joan i Mari

Cròniques "nacionalistes":
Iniciativa per Catalunya i el futur
IV jornades de nacionalisme a Olot: el realisme i la crítica
Catalunyes: cent intel·lectuals i la qüestió nacional
Homenatge a Lluís Companys
Josep Benet: 70 anys
Carta al príncep Felip de Borbó
Santi Brouard

Entrevista:
Jaume Bosch: esquerra i reconstrucció nacional
Xavier Duran

Tribuna:
La llibertat d'informació. La lluita continua
Xavier Vinader

De la llibertat d'informació a Catalunya
Joan Vallclara

Temes a debat: L'autodeterminació
Miquel Caminal (IC)

Josep Lluís Carod-Rovira (ERC)

Antoni Castells (PSC)

Joan Colomines (CDC)

Antoni Duran i Lleida (UCD)

Aureli Ferrando (UPV)

Vicent Partal. (Periodisme)

Carles Riera (La CRIDA)

Sebastià Serra (PSM)

Dossier internacional:
Còrsega: la lluita per les llibertats nacionals
Ricard de Vargas-Galarons

Libres

MIJAC: Moviment infantil i juvenil d'AC

El MIJAC és el moviment dels infants que s'ajunten, al voltant del grup, per anar coneixent i vivint la vida en el mateix sentit que ho va viure Jesucrist.

Els nens acceixen en el grup els valors evangèlics que Déu ha posat al seu cor, i, per mitjà del joc i de la revisió de vida, descobren que en el món cal encara canviar moltes coses. A partir de la seva acció es compromet a transformar la seva realitat, descobrint així que pot ser protagonista creatiu de la seva vida. Per això el MIJAC és moviment d'Església, perquè les seves accions van sempre encaminades cap al Regne.

Nosaltres, com a animadors, volem ser joves compromesos i transmetre una fe encarnada, no amb paraules, sinó amb l'actitud de cada dia. Creiem de cor, que els infants poden canviar la seva realitat i, per mitjà de la acció i testimoni, ser evangelitzadors en el món.

El nucli principal és el centre, dividit en grups segons les edats. El centre el formen els infants, els animadors, els consiliaris i els pares. Els diferents centres de tot Catalunya i les Illes ens coordinem tant a nivell diocesà com català.

El MIJAC està format per uns 50 centres per Catalunya i les Illes. A Terrassa som tres centres: Ca l'Anglada, Centre i Botenut. En total som 15 grups amb 230 infants i 33 animadors.

C.

Hora 3

Hora 3 neix en un context socialment baix, tens i confús (anys 70-75) en el qual la secularització i un cert desencís postconciliar es fa sentir fortament.

Un moment en que molta joventut catalana abandona l'Església per afiliar-se a ideologies, corrents, grups i partits polítics, que sorgeixen amb força en la clandestinitat.

Fracàs també dels Moviments d'Acció Catòlica (67-68).

Neix Hora 3 com a superació d'una pastoral de joves, que connectaven amb alguns dels Claretians, de l'equip de la Paraula de Déu, però es desconeixien entre ells; calia "relacionar-los".

Opten per ser un Moviment:

Un Moviment de i per als joves: actitud de recerca, capacitat de canvi, engrescament, optimisme i esperança.

Moviment Evangelitzador.

Moviment Educatiu.

Moviment General i obert.

Els quatre valors fonamentals del Moviment són, **Amistat, Fe, País, Església.**

Per què el nom d'Hora 3? Ja que la dedicació era pels joves, a partir dels 14 anys, època de desvetllament psicològic, social, ètic i religiós, es va pensar en "l'hora tercia", la pregària que els monjos resen a mig matí, (pels volts de les 10), hora en que el dia comença a desvetllar-se i a obrir-se.

Els grups de joves treballen temes a través d'unes fitxes que el Secretariat General envia cada mes. Tenen trobades per Zones, i a final de curs hi ha la Trobada General de tot Catalunya, en la qual s'hi aplega un miler de joves.

M.T.P.

La JOBAC, 10 anys a Terrassa

Un dimarts a les 10 del vespre en uns locals d'un centre parroquial d'un barri de Terrassa. Al voltant d'una taula hi ha una colla de joves. Els acompanya el consiliari que és també rector d'una parròquia gran de la ciutat. L'Anna i en Jordi dirigeixen la reunió.

La Coordinadora de responsables

Han començat amb la pregària que ha preparat un d'ells. Després, un dels reunits explica com està vivint la seva missió de responsable d'un equip de revisió de vida: quines dificultats troba, com se'n surt, quin sentit té per a ell preocupar-se dels companys i de la bona marxa del grup. Els altres li pregunten, l'animen i aconsellen. Un altre queda que farà el testimoni la propera reunió. Tot seguit entren en el tema fort de la nit: quina acció s'està fent a cada barri amb motiu de la campanya. Uns expliquen com han preparat la participació a la festa major connectant amb l'associació de veïns i procurant de convidar-hi d'altres joves. Uns altres han anat a visitar les entitats del barri i faran un sopar-col·loqui examinant els problemes i veient quina participació cal per resoldre'ls. La responsable d'un altre equip explica com els va una iniciativa de reforç escolar que han engegat en una zona de la barriada: parla de com segueixen els voluntaris que es desanimen, que han connectat amb famílies que viuen en la precarietat i que han procurat que d'altres joves de la zona hi prenguin part. Encara un altre responsable planteja que el seu equip no farà la campanya al barri perquè la gent està embolicada en altres coses: dos són iniciadors i ja participen amb els nois, un altre està a la comissió anti-mili, hi ha una noia que és vo-

luntària en un grup de reinserció de toxicòmans i altres dos tenen un horari de treball que els té agafats del tot.

Quan tothom s'ha explicat, els responsables remarquen el sentit que han de tenir aquestes accions: "que ens posin en contacte amb altres joves, especialment amb els no organitzats; que siguin educatives". El consiliari insisteix que a cada grup això es porti a la revisió de vida per arribar a les motivacions i les actituds que té cadascú. Un grup comunica que faran un dia de recés per contemplar des de l'evangeli l'acció que estan portant.

La vida en moviment

El temps ha passat de pressa i la reunió ja s'acaba. La tresorera recorda com està la cotització de cada grup i anima a l'autofinançament. Brometes i cops de colze. Els responsables donen notícies de l'última coordinadora general: "atenció, tenim una jornada de formació amb la JOC. Recordeu que hem de presentar propostes per al Festival de final de campanya. Que dos o tres de l'equip d'iniciació preparin el pla per als grups que comencen. El grup de tercer món demana cooperadors per aquest estiu. I tu, no t'animaries a anar als exercicis de l'agost? Jo en vaig fer l'any passat i em va anar la mar de bé". Són ja les 12 tocadetes. Algú rondina: "que demà em llevo a les sis". Es resumeixen els acords, un cant, fluxet per no despertar els veïns, i, entre comentaris d'última hora i el bon humor de sempre, cadascú a casa.

Responsable d'altres joves

Durant les setmanes vinents

aquests quinze responsables es reuniran amb els seus grups per a la revisió de vida i per dur a terme l'acció concreta en el seu ambient. Un altre col·lectiu semblant, els iniciadors, portaran el treball amb els nois i noies que comencen. Així els vuit o deu membres de cada grup procuraran anar avançant en els ideals de la Jobac: Jesucrist, els joves, la classe obrera i popular. En el seu lloc de treball o d'estudi, amb els seus companys de barri, a casa, a la parròquia, a les entitats, a la ciutat... s'anirà realitzant el somni de Joseph Cardijn el fundador de la JOC: "amb els joves, per als joves, entre els joves" formar militants cristians per a una església dels pobres encarnada en el moviment obrer i popular.

Amb senzillesa, amb totes les dificultats que comporta un camí educatiu això és el que procuren els setze equips de militants i els quinze d'iniciació que hi ha actualment a Terrassa. Tot plegat són més de 200 joves. Enguany en fa 10 que es va iniciar la Jobac a Terrassa. Va ser a partir d'un grup de revisió de vida que existia a Ca l'Anglada i d'uns altres que es van formar a Ca l'Aurell i Can Palet. Aviat es va buscar la connexió amb joves d'altres barris i, més enllà de Terrassa, amb grups de Ciutat Badia i Sabadell per formar la federació del Vallès. Actualment a més dels barris esmentats hi ha grups Jobac a Can Jofresa, Segle XX, La Cogullada, Can Boada, El Came, Sant Pere Nord i Sant Llorenç. Al cap de 10 anys volem continuar avançant per oferir el nostre ideal a molts més joves, tal com diu el final del nostre himne: "au Jobac un pas endavant, són molts més qui estan esperant, junts la vida volem canviar i forjar un nou demà".

Equip Jobac Terrassa

Una recerca espiritual de cara a la joventut

Entrevista amb Maria Coll

—Per què s'ha fet, aquest llibre?

—Aquest llibre s'ha fet, bàsicament, per la fe i la confiança del Cardenal Jubany en santa Teresa de Lisieux.

Quan em va manifestar el desig que escrivís una biografia de santa Teresina dedicada a la joventut, em va semblar una tasca superior a les meves forces: la meua malaltia s'havia agreujat i calia tomar a la quimioteràpia. Però el Sr. Cardenal no va cedir, i em digué: "Ella tindrà cura que ho pugui fer".

Efectivament, es va cuidar que "ho pogués fer". La malal-

tia, de moment, es va aturar. Y el resultat és "Un cant d'amor i de joventut". També hi ha la versió castellana.

—A qui va dirigit?

—Va dirigit a la joventut.

Per això, abans de començar la biografia, em va semblar que m'havia de posar en contacte amb els joves, a veure què hi deien, ells.

Els vaig explicar la situació en què em trobava i els vaig demanar que llegissin els "Manuscrits Autobiogràfics" de santa Teresa de l'Infant Jesús i de la Santa Faç, i em diguessin quins valors hi trobaven que fossin vàlids per al jovent d'a-

vui. S'hi van prestar de molt bon grat, encara que no sabien ni qui era aquesta noia santa, morta als 24 anys. Amb l'orientació de les seves respostes, em vaig anar endisant en la biografia.

—Com reacciona la gent?

—Com reacciona? Doncs bé. El llibre és fet amb estil àgil, planer i modern, i és fàcil de llegir, em penso. Hi ha molta informació nova.

Encara que la gent no llegeix gaire, si es posa en "situació" de rebre el missatge de Teresa, hi troben l'essència de l'Evangelí: l'amor de Déu per

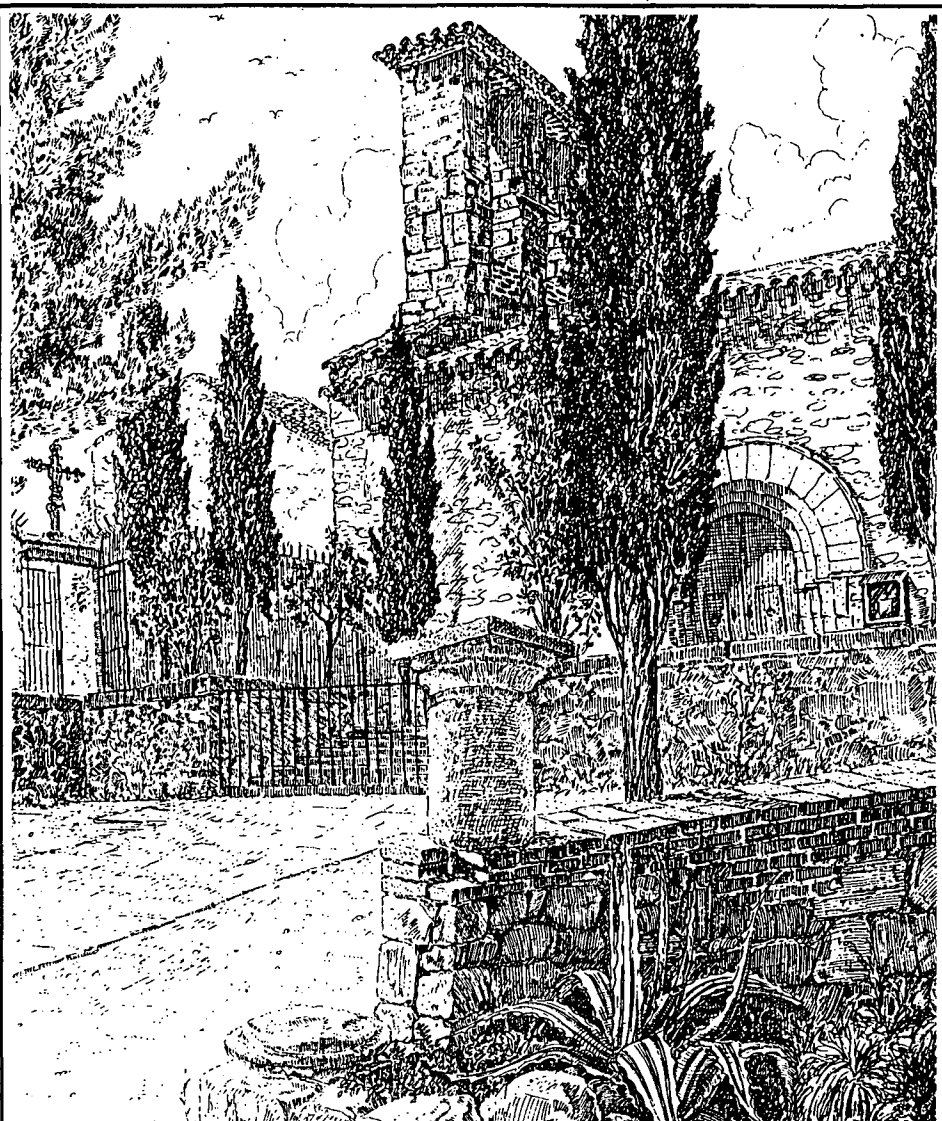

nosaltres, i el seu desig que confiïm en la seva bondat de Pare fins a l'audàcia, estimant els germans com ell els estima.

Teresa és una gran educadora, i té aplicacions molt atinades de conducta personal:

sap trobar-ne l'arrel. Per la qual cosa, algun col·legi fa servir "Un cant d'amor i de joventut" com a llibre de lectura a les classes de català.

C.C.

*Un bon terrassenc us
recomana que us
feu subscriptors de
CATALUNYA CRISTIANA*

mecesa[®]

MECANICA EGARENSE, S.A.

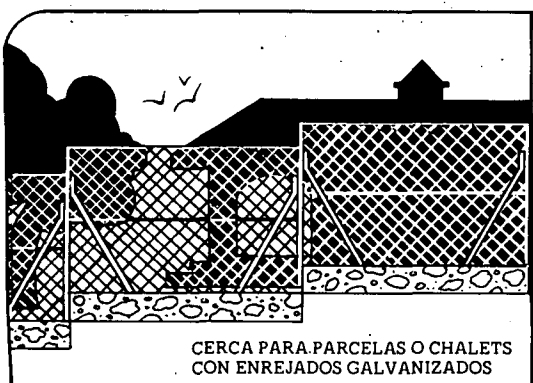
VALVULES I ACCESSORIS
PER A LA INDUSTRIA
QUIMICA I PETROQUIMICA

CENTRAL:
JOAN MONPEO, 35
APARTAT 433
TELEF. 731 34 00
TELEX 59452
08223-TERRASSA

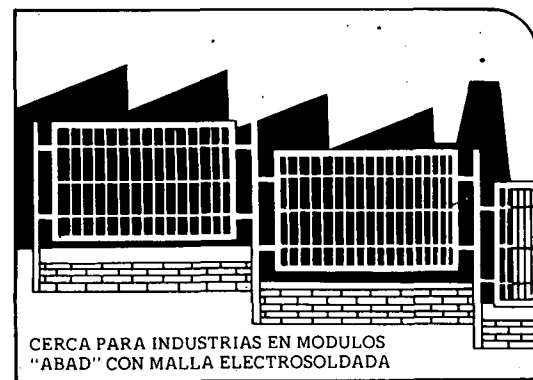
DELEGACIONS:
MADRID
TARRAGONA
HUELVA
BILBAO

“ABAD”
SOCIEDAD ANÓNIMA

Avinyó, 78
Telèfons: 784 13 22 - 784 14 00 08223 TERRASSA

CERCA PARA PARCELAS O CHALETS
CON ENREJADOS GALVANIZADOS

CERCA PARA INDUSTRIAS EN MODULOS
“ABAD” CON MALLA ELECTROSOLDADA

- Tancats metàl·lics de tot tipus
- Bricolatge per a tancats metàl·lics
- Serralleria
- Magatzem de ferros i acers
- Ferralles
- Portes

Qualiat i Economia

GRADHERMETIC[®]

INDUSTRIAL GRADHERMETIC, S.A.E.

Productes d'alumini
prelcat per a la construcció,
indústria i decoració.

**PERSIANES, GELOSIES, FALSOS SOSTRES,
CINTES PRELACADES...**

Fàbrica i Oficines:
Avda. Béjar, 345
08226 Terrassa
Tèl.: 785 12 00
Tèlex 59658 GRADH-E
FAX: 783-13 77

Delegacions:
BARCELONA (93) 417 51 23
BILBAO (94) 499 26 22
MADRID (91) 641 21 12
MÀLAGA (952) 23 98 77
SARAGOSSA (976) 12 50 70
VALÈNCIA (96) 369 64 13
SEVILLA (95) 410 03 20

Catequesi especial

Són molts els problemes que es troben les famílies amb disminuïts físics o psíquics. La societat actua davant els disminuïts de forma egoïsta, no els rebutja del tot, però intenta ignorar-los perquè li fa por enfrontar el problema, li és més fàcil justificar-se pensant:

Es molt difícil poder contactar i fer entendre alguna cosa a aquests nens... Jo no m'atreveixo a dedicar-me als deficients, no sé com fer-ho... Pobra gent quina creu que tenen!...

A les famílies els fa molt mal veure les reaccions de la gent quan van amb els seus fills a algun lloc, perquè detecten el sentiment de llàstima i no el de la comprensió.

No solament troben inconvenients dintre la societat civil sinó també dintre de l'Església, quan demanen que els seus fills puguin fer la Primera Comunió, encara hi ha estaments que no els entenen i no ho veuen clar, per això nosaltres, un grup reduït de persones, ens dediquem a ensenyar aquests nens de les diferents parròquies de la Zona fent catequesi a fi que puguin fer la Primera Comunió.

Aquest any, en la Zona Pastoral de Terrassa, hem festejat que ja fa cinc anys que fem Catequesi Especial, estem contents de la nostra tasca, actualment tenim uns 22 nens que assisteixen continuadament cada setmana els dissabtes de 12 a 13 hores del matí a les classes de Catequesi.

enguany han fet la Primera Comunió quatre nens i durant el curs hem celebrat diverses festes i ac-

tes. El tema que hem treballat ha estat el de la comunicació i per inaugurar el curs vàrem celebrar una petita fira on vàrem jugar i pintar diferents símbols de la comunicació els quals vàrem oferir a Jesucrist, els símbols principals foren, el llibre, el telèfon, el micro, els auriculars... els quals foren la base del curs.

Un altre acte que vàrem celebrar va ser el lliurament del Llibre Sant als Catequistes, perquè escampessin la Paraula de Déu, acte que fou presidit per Mn. Robert Valls, poc temps abans de morir.

Per Nadal la celebració fou centrada en la figura del missatger, al qual li vàrem expressar les nostres inquietuds i desitjos i que els tramités a Déu, i amb els nos-

tres símbols vàrem omplir el mural del Pessebre que havíem elaborat.

Per Pascua vàrem fer un muntatge amb els nens, vàrem representar els Deixebles d'Emaús, el qual va ser molt expressiu, i com a cloenda del curs vàrem anar a Montserrat i el Pare Cassià Mª Just, anterior abat del monestir, ens va acollir i celebràrem una missa en acció de gràcies i en memòria dels nostres difunts: la nena Cristina Fuentes i la Catequista Montserrat Boada, que fou el motor, que ens encoratjava a continuar la nostra tasca.

El dia 9 del passat febrer vàrem celebrar el cinquè aniversari al qual ens acompanyaren unes setanta persones a les quals els và-

rem exposar com vam començar i quines eren les nostres inquietuds: Mn. Joan Miranda i el Diaca Francesc Torradabella varen fer una xerrada sobre com fer de Catequistes amb aquests nens intentant desmitificar en el possible aquest fet, també vàrem passar unes diapositives de les diferents activitats dutes a terme en el curs d'aquests anys i una exposició de fotografies.

Aquestes fotografies les hem anat passant durant quinze dies a cada una de les Parròquies de la Zona a les quals assisteixen nens a les classes de Catequesi i d'aquesta manera hem aconseguit que almenys ens coneguïn una mica més i conscienciar un xic la societat cristiana.

C.C.

Els deficients psíquics com a persones

Abans d'entrar de ple en el tema cabdal d'aquest escrit, que no és altre que el de la deficiència psíquica cal fer una reflexió. Malgrat l'anàlisi negatiu que des de diferents òptiques pot fer-se del món actual per les seves connotacions materialistes i hedonistes, hom hi descobreix, venturosament, significatius trets d'humanitarisme vers les classes més desvalgudes. Tant en el llenguatge polític com social s'hi han incorporat conceptes novedosos de solidaritat i de compromís en relació als grups anomenats marginals que abarquen des de la fam, i pobresa a nivell mundial, fins a les minories que degut a situacions d'incapacitació que per motius sagnants, intel·lectuals i culturals no

poden gaudir dels inqüestionables nivells de benestar que el progrés aporta a certs sectors de la població mundial. Crec que això cal celebrar-ho, tal vegada pensar que aquest discurs arranca de ple del concepte cristià de l'home que a fi de comptes no pretén altra cosa que la seva total dignificació com a criatura de Déu, tant en la vessant espiritual com en la material.

Un dels sectors marginals que darrerament és objecte d'una particular atenció per part de la societat és el de la deficiència psíquica.

Em permeto descriure les peculiaritats d'aquest grup humà des de la perspectiva de les seves

causes, la tipologia, la seva educació i promoció, i finalment fer per una incursió a les seves característiques personals.

Causas de la deficiència psíquica

Cal pensar en dues causes principals:

—Una congènita, que equival a dir que ja neixen amb característiques irreversibles de deficiència. Entre elles cal esmentar el mongolisme o síndrome de Down, un 'desequilibri cromosòmic en l'embrió produeix alteracions sensibles tant en l'estructura física com en l'intel·lectual. Incideix, segons els científics, en aquesta circumstància factors d'edat de la mare i consanguinitat de la parella, encara que no sempre que es donen aquestes condicions no puguin néixer infants del tot normals.

—Una altra causa, els traumatismes durant la gestació o a l'hora del part. Una assistència especialitzada durant l'embaràs i en el moment del part elimina considerablement el risc d'una lesió cerebral que pugui condicionar el futur de l'infant.

Encara que es pot trobar d'altres causes, aquestes dues són les causes principals generadores de la deficiència psíquica.

Tipus de deficiència

En funció del nivell intel·lectual mesurable s'estableix quatre grans grups.

1.- Límits: Són persones que malgrat certes peculiaritats poden

assumir un bon nivell d'escolarització i esdevenir més tard capaçs de treballar normalment i valer-se per si mateixos.

2.- Mitjos: És el grup més nombros. Tenen grans dificultats en assumir formació escolar i sempre necessitaran recolzament pedagògic i social, però poden treballar amb bona soltesa.

3.- Severs: És un grup ja amb grans mancances. Són inaccessibles a l'aprenentatge escolar i la capacitat de treball és generalment molt minsa.

4.- Profunds: Necessiten ajudes fins i tot per a les funcions de la rutina diària, a voltes individualitzada. En molts casos llurs vides són merament vegetatives.

Educació

L'educació especialitzada, nomenada pedagogia terapèutica ha aconseguit èxits en la recuperació dels afectats de deficiències psíquiques. Amb tècniques novedoses s'han estimulat les seves capacitats la qual cosa ha permès un millorament personal substancial tant en els nivells d'autonomia quant a llenguatge, adaptació a l'ambient i ensinistrament per una vida laboral.

Promoció

La qualitat de la formació ha permès en molts casos l'incorporació a la vida laboral tant en els centres especials com en llocs de treball normalitzats. Això permet una considerable promoció de la persona disminuïda. Ha deixat de ser un estorb i avui és ja un

cristià més, amb els seus drets i obligacions. La seva maduresa i autosuficiència com a treballador en molts casos li permeten una gran autonomia considerable, que desdibuixen cada vegada més l'estereotip de persona desvalguda. Alguns fins i tot poden arribar a crear una família.

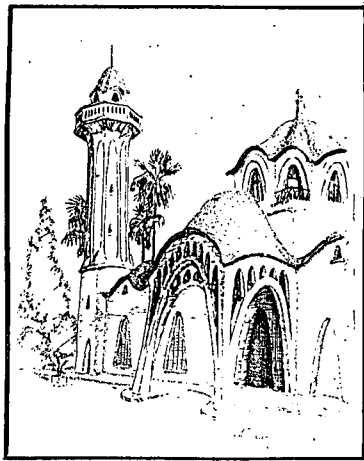
Característiques de la persona disminuïda

La disminució de les capacitats intel·lectuals no destrueixen ensemes certes peculiaritats de la personalitat, més aviat diria que en certs aspectes l'enriqueixen. Aquest criteri pot ser agosarat i per molts inadmissible i improcedents. Però davant d'una llarga experiència a l'entorn de persones disminuïdes hom no pot més que constatar una sèrie de virtuts que moltes vegades es fa difícil de trobar en el món.

Qualitats com l'agraïment, l'estimació, la transparència de vida, la satisfacció pel treball, la impossibilitat d'aguantar una mentida, l'amor platònic, el sentiment d'amistat perenne vers qui els cuida, etc., configuren una personalitat encisadora i captivant que s'emmarca de ple en l'estereotip que haurien de ser els cristians. Amb certa manera reflecteixen amb el seu estil de vida les més genuïnes exigències de les benaurances. I això dona que pensar sobre l'ús que de l'intel·ligència fem a voltes molts de nosaltres.

JOSEP M. CASAS i BOLADERAS
President de l'Associació
Terrassenca-Pro-Disminuïts

TERRASSA, SUBSEU

Terrassa serà la subseu de l'hoquei sobre herba dins els Jocs Olímpics de l'estiu del 1992. Els Jocs Olímpics que van néixer a la Grècia clàssica com una competició pacífica tenen avui dia un abast universal i l'olimpisme és una de les grans ideologies que mouen ideals, interessos i persones en el nostre món.

Els terrassencs hem volgut participar d'aquest gran projecte i els barcelonins a qui el Comitè Olímpic Internacional va donar la responsabilitat d'organitzar els Jocs, ens han fet confiança.

Terrassa va demanar acollir l'hoquei per drets propis.

A Terrassa va néixer el primer equip d'hoquei de Catalunya i d'Espanya, el Club Esportiu Terrassa Hoquei, l'any 1910.

Terrassa és una ciutat en la qual es practiquen gairebé tots els esports en 150 entitats esportives, i en proporció al nombre d'habitants, és la que ha aportat més jugadors olímpics al llarg de la història.

Terrassa va donar suport fermament la candidatura olímpica de Barcelona comproment-se més de 3.400 terrassencs, l'any 1986, a col·laborar voluntàriament en l'organització dels Jocs, la qual cosa fa de la nostra ciutat la 2a. ciutat subseu olímpica en nombre de voluntaris. Aquest mes, prop de 1.000 terrassencs hauran realitzat la formació bàsica com a voluntaris olímpics i molts d'ells ja s'han estrenat participant activament en alguns esdeveniments cívico-esportius.

El projecte olímpic de Terrassa està pensat pel 1992, perquè l'hoquei disposi de les millors instal·lacions de que mai hagi gaudit en uns Jocs Olímpics, però molt especialment també pel 1993 i següents. Disposarem d'unes instal·lacions esportives renovades que permetran una gran rendibilitat esportivo-social potenciant la pràctica de l'esport des de l'edat escolar fins a l'alta competició. I aquesta barreja ens sembla positiva. És bo que no hi hagi segregació de l'esport d'iniciació i de lleure de l'esport de

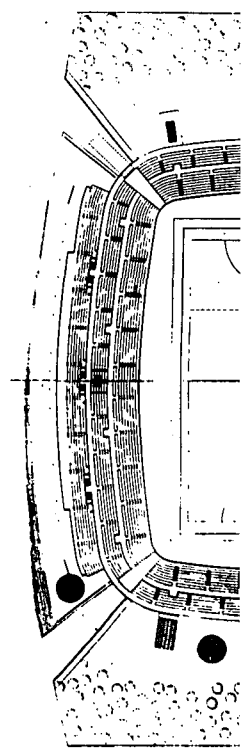
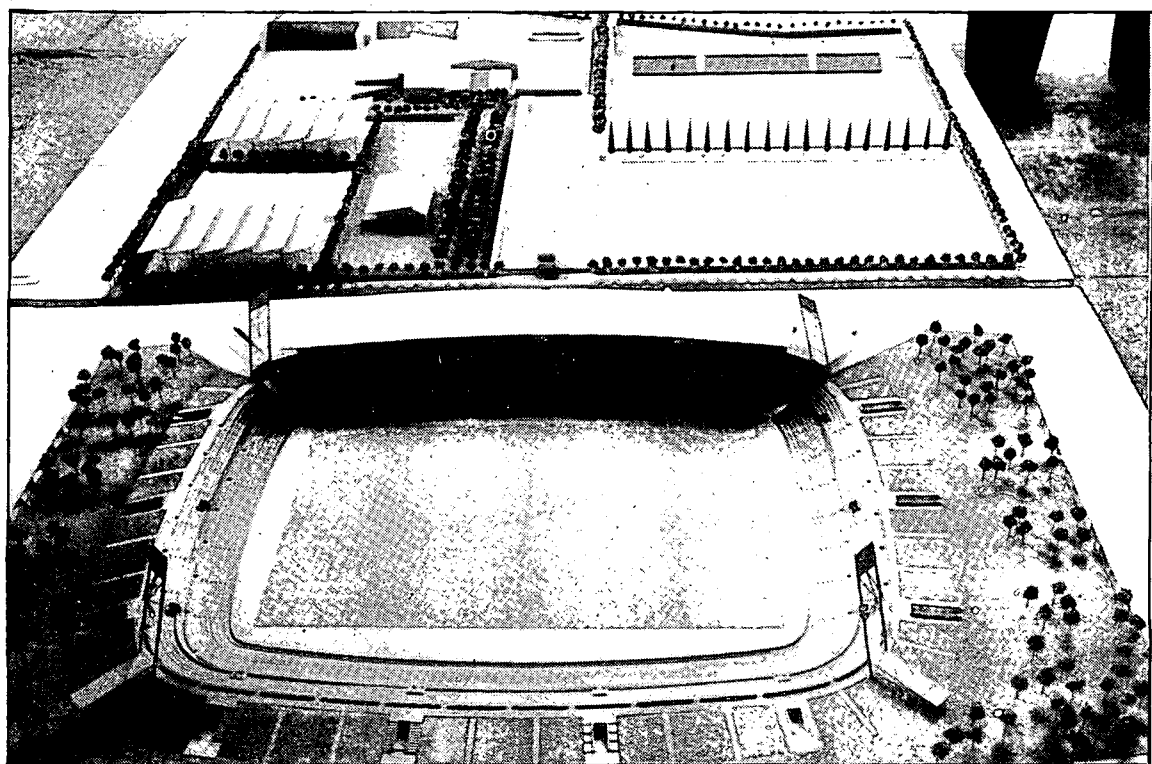
competició. És bo que un mateix recinte pugui acollir l'esport espectacle i l'esport per a tothom, l'excessiva professionalització no ajudaria a que la pràctica esportiva estigués oberta a la majoria de ciutadans que ho desitgin. I és bo que en un mateix complex esportiu hi convisquin practicants de la gimnàstica, la natació, la petanca, l'handbol, el bàsquet, el waterpolo, el frontennis, el fútbol, l'hoquei, el voleibol, els escacs o el "fulbito".

La remodelació de la Zona Esportiva Municipal de l'Avinguda Abat Marçet ajuda a tenir una visió més global, més poli-esportiva, menys tancada en un esport en concret.

Això farà que es creïn entitats sòlides, veritables escoles de ciutadania i de salut preocupades d'oferir possibilitats de practicar esport als seus associats a més d'oferir-los espectacles.

Inauguració de la Zona Esportiva can Jofresa amb assistència de les altes autoritats.

El repte més important de la política esportiva del nostre país és aixecar la cultura esportiva: assolir que els que llegeixen diaris esportius o parlen de resultats de la N.B.A. o de la Lliga de Fútbol al bar, a casa o a la feina, facin esport, portin un ritme vital més esportiu, més en contacte amb la resta de la natura, amb uns hàbits de menjar, d'esbarjo, etc. més

esportius.

Per fer realitat aquestes noves instal·lacions s'està endegant un projecte de remodelació de les 14 hectàrees que ocupa l'àrea olímpica que pujarà aproximadament uns 1.800 milions de ptes. aportats per l'Ajuntament, el Comitè organitzador dels Jocs Olímpics de Barcelona 1992 (COOB 92, S.A.), la Generalitat de Ca-

talunya i la Diputació de Barcelona. El cost és raonable degut a la superfície afectada i l'estat de les instal·lacions i els edificis que tenen 30 anys de vida i que han tingut un manteniment insuficient.

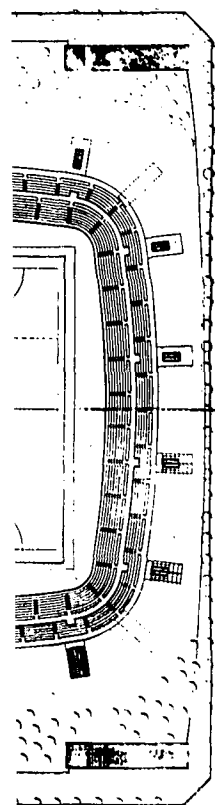
Altres inversions que es fan a la ciutat amb motiu dels Jocs no són pas una hipoteca pel futur sinó que els Jocs actuen com a motor del

rellançament de l'economia terrassenca.

Els Jocs són una bona excusa per a tirar endavant projectes que d'altra manera haurien hagut d'esperar molt més.

Es milloraran la comunicació amb Barcelona a través del tunel de Vallvidrera i l'autopista Terrassa-Rubí. Milloraran els accessos a

SEU OLÍMPICA

gran parc central de Terrassa. Disposarem d'uns hotels necessaris per una ciutat com la nostra. S'han suprimit línies d'alta tensió aèries evitant perillositat i alliberant urbanísticament de servitud, als barris populars del Nord de Terrassa.

Es vertebraran els barris extrems del Pla del Bon Aire, Sant Eloi, i Poble Nou a l'àrea olímpica a través del nou barri de Can Roca on després dels Jocs disposarem de 1.500 nous habitatges dins una concepció urbanística més humana i convivencial.

Els Jocs Olímpics són generadors de riquesa de forma directa o indirecta.

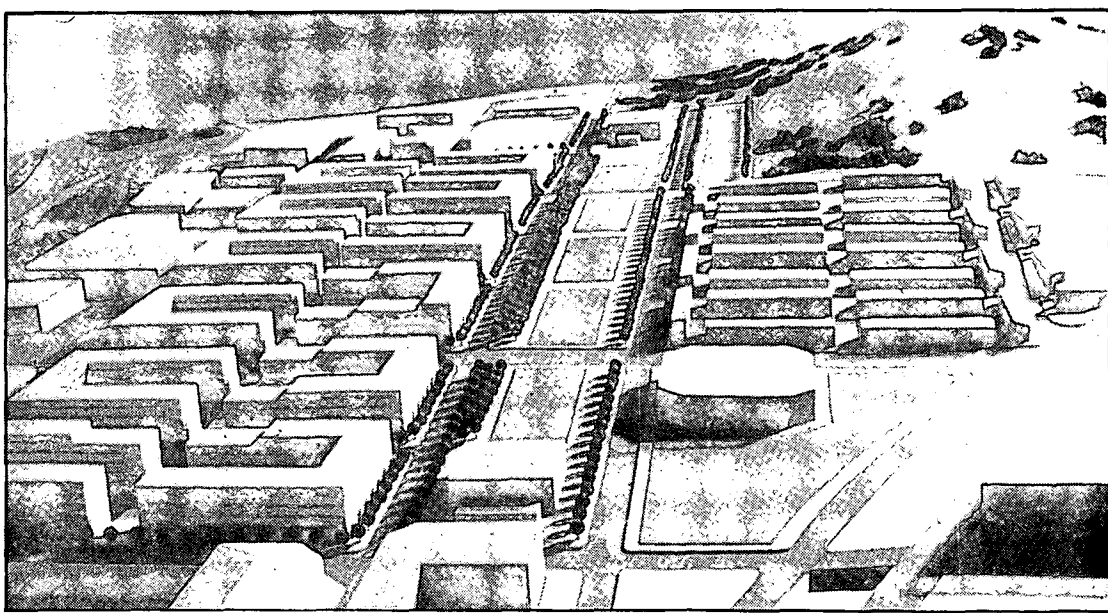
Els Jocs aportaran millores tècniques en múltiples camps, meteorologia, sanitat, turisme, informàtica, telecomunicacions, capacitat d'organització...

La cultura té un àmbit propi dins el marc de l'Olimpiada Cultural: La joia de les Esglésies Visigòtico-Romàniques de Sant Pere i el Festival de Jazz, són elements fonamentals de la nostra cultura que seran projectats arreu aprofitant l'avinentsa dels Jocs.

Terrassa es disposa a acollir uns Jocs que a més dels terrassencs, a tots els catalans, els espanyols i els europeus ens els sentirem molt nostres. Serem a l'estiu en plenes vacances, en plena temporada turística i tindrem molts visitants de tot el continent a més de ser el centre de l'atenció dels mitjans de comunicació de tot el món.

L'èxit dels Jocs s'assolirà si tots des dels nostres respectius llocs de treball sumem els esforços en aquest autèntic projecte col·lectiu. La ciutat espera dels Jocs un salt qualitatiu en múltiples camps de la nostra vida col·lectiva. De tots plegats depèn que siguin els Jocs de l'esportivitat, de la cortesia, de l'entusiasme per un esdeveniment que ens dona cohesió superant barreres de classe social i que ens projecta internacionalment a través d'uns signes d'identitat col·lectius.

**JOSEP CASAJUANA i
PLADELLORENS**
Tinent d'Alcalde d'Esports i Jocs Olímpics

El Roc Blanc acollirà 1.000 habitatges protegits

El sector del Roc Blanc acollirà mil nous habitatges de promoció oficial, la construcció dels quals serà gestionada directament pels seus propietaris, mitjançant tres societats cooperatives, la qual cosa permet garantir uns preus bastant inferiors als del mercat i obtenir facilitats en el seu finançament.

Aquesta experiència serà la primera de cooperativisme d'habitatge d'aquest volum que es du a terme a Catalunya, tot i ser comú a Europa i altres comunitats autònomes d'Espanya.

El projecte del Roc Blanc va néixer a partir d'una iniciativa de la Societat Municipal de l'Habitatge de l'Ajuntament de Terrassa per tal de promoure la construcció de vivendes protegides que fossin assequibles a ciutadans de rendes mitjanes. L'Ajuntament que era el propietari d'una part dels terrenys del Roc Blanc, cedits per un llegat, adquirí amb un préstec de 100 milions de la Caixa d'Estalvis de Catalunya fins al 70% de les prop de 21 hectàrees de superfície del sector, convertint-se així en el propietari majoritari. El Pla Parcial ja aprovat, contempla dues zones dividides per un ampli passeig enjardinat que separarà 220 cases unifamiliars amb jardí dels fins a 1.254 habitatges en blocs de planta i de fins a quatre pisos amb un pati interior comú que es construiran al sector més proper a l'autopista. La urbanització del Roc Blanc que s'iniciarà a la tardor, permetrà integrar el sector ja construït del Roc Blanc, també conegut com a Islas Perdidas, amb la resta de la ciutat i, establirà enllaços tant amb el sector de Can Tries de Viladecavalls com amb la variant de l'autopista a Barcelona i Manresa.

El Pla Parcial contempla que un 30% dels

terrenys es destinin a vials i aparcament, un 18% a espais lliures i, un 12% a equipaments, mentre que el 40% és el destinat a sòl edificable per habitatges i comerços.

1.000 habitatges

El mes de novembre de l'any passat l'Ajuntament signà amb les societats PSV, lligada a la UGT; Habitat Entom SCL, lligada a Comissions Obreres i PROHA SCCL del grup Caixa Postal, un conveni de venda a preu de cost dels terrenys urbanitzables del Roc Blanc. PSV i Habitat Entom construiran 400 habitatges cadascuna, mentre que PROHA del grup de la Caixa Postal té previst construir 196 vivendes. Aquests habitatges es construiran al gust dels cooperativistes que gaudiran de diversos avantatges en el finançament dels seus habitatges. En aquest sentit les famílies amb ingressos inferiors a dues vegades i mitja el salari mínim interprofessional, podran acollir-se un interès del 7'5% a pagar en quinze anys, mentre les que tinguin ingressos entre 2'5 i 5 vegades el S.M.I., l'interès serà inferior al 12%.

De moment unes dues mil famílies han presentat ja la seva sol·licitud de preinscripció a les tres cooperatives. L'admissió de sol·licituds continua encara oberta per a tots aquells que desitgin un habitatge digne amb un cost molt inferior al del mercat convencional dins d'aquesta experiència pionera a Catalunya, que ha de configurar un nou barri de Terrassa.

(Del "Visquem Terrassa")

Dades urbanístiques

Superfície del sector:	20'93 Ha.
M ² de sostre residencial:	154.071 m ²
M ² de sostre comercial:	20.543 m ²
Espais lliures:	30.950 m ²
Equipaments:	42.743 m ²
Vials i aparcaments:	56.319 m ²
Núm. d'habitatges unifamiliars:	220
Núm. màx. total d'habitatges:	1.540

Federació de cristians de Catalunya

De l'any 1974 ençà, un grup d'ex-fejocistes treballa a Terrassa per tal de fer-hi reviure l'esperit i l'empenta de l'antiga organització juvenil.

Vinculats al Consell Federal de Barcelona, van crear el Grup Local amb l'objectiu comú de promoure un estat d'opinió cristià a la nostra ciutat per interpretar els reptes que ens planteja el nostre temps.

De bon començament també, un altre dels objectius fundacionals, va ser d'aplegar joves, nois i noies, que visquessin l'ideari del fejocisme. Així nasqué el grup "Xiroi", acollit al sostre del Centre Social Catòlic. Els fruits d'aquell Grup han estat notables tot i que ara passa un moment de crisi, més que per altra cosa, pel pas del temps i el canvi d'estat de la majoria dels qui en foren els seus dirigents.

Cal dir que el "Grup Avant", nom de la secció de Terrassa, té caràcter interparroquial, amb estatge al carrer de Sant Josep, 28. Actualment compta amb 63 membres i alguns simpatitzants. La formació interior, es basa en els cercles d'estudi setmanals, en la pregària conjunta i en la reunió mensual de socis.

Col·labora als actes de la zona

pastoral més assenyalats, amb l'Assemblea del poble de Déu, i ho fa també, amb la Lliga de Perseverància, i la Tercera Ordre de Sant Francesc en el recés mensual del quart diumenge de cada mes.

El Grup de la Federació és molt vinculat a la Romeria anual de la ciutat de Terrassa a Montserrat. La féu renéixer el 1977 des-

prés de 10 anys d'interrupció i si bé ara, se'n responsabilitza cada any una parròquia diferent, la part operativa és assumida encara, en gran part, pels de la Federació.

Una altra tasca sostinguda, ha estat l'organització d'una conferència mensual, el tercer dissabte de cada mes, al Centre Social Catòlic. Ininterrompudament durant

deu anys, s'hi han debatut un ventall de problemes religiosos o d'actualitat que hauran estat prou vius com per mantenir una mitjana d'audiència de 70 persones, nombre poc freqüent en aquesta mena d'actes.

Finalment, hem d'esmentar les convocatòries del Concurs Bíblic. El d'enguany ha estat ja el cinquè

organitzat de cara a les escoles públiques i privades d'EGB de tot Catalunya i el primer Concurs de Redacció d'un tema bíblic per alumnes de COU i de FP. El nombre de participants, d'un any per l'altre, creix d'una manera espectacular. 17.820 alumnes d'Educació General Bàsica hi han participat en el cinquè i 167 en el 1er. de redacció, pertanyents a COU i FP.

El mòbil essencial d'aquests concursos és, no cal dir-ho, el de fer conèixer als nostres infants i adolescents les arrels de la fe cristiana. Una sembra que sols Déu sap el fruit que pot donar. Altrament, tot i que sigui un fet subsidiari, un escriu, ens adonem, i no ens desplaça pas, que el nom de la nostra ciutat es promociona, a través de boques infantils, per les comarques més allunyades de la nostra geografia. Possiblement, anys a venir, el nom de la nostra ciutat desvetllarà una remembrança amable, com ho són totes les de la infantesa i l'adolescència en homes fets i drets. Perquè sigui així, ho materialitzem amb uns premis i quan menys, amb un clauer que lliurem a cada concursant amb la inscripció de la Federació i el nom de la nostra Terrassa.

J.P.

La CONFRARIA DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES DE TERRASSA és una associació eclesial de la zona pastoral de Terrassa, que per la seva finalitat i per història està vinculada a l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de l'Arquebisbat de Barcelona. Els seus fins o objectius principals són els següents: a) Organitzar pelegrinacions, que suposa posar-se en camí per fer créixer la fe en Jesucrist alimentada per la devoció a la Verge. Es donarà una preferència als germans malalts, que per tradició venen trobant-se més acollits per ella. En conseqüència es farà càrrec dels serveis de trasllat i manteniment dels germans pelegrins que ho demanin; prèvia acceptació de les normes de funcionament donades per l'Hospitalitat francesa, responsable de les

Confraria de la Mare de Déu de Lourdes de Terrassa

dependències del Santuari. b) Atès que és un pelegrinatge, formarà els seus membres a un bon nivell espiritual, social i tècnic, per un servei apostòlic entre els malalts, i per un aprofitament personal, procurant una específica atenció als joves. c) Que els pelegrins es trobin acollits i que es fomenti la devoció a la Verge i al seu fill Jesucrist.

La Confraria va ser fundada l'any 1955 i fou el seu primer President el Sr. Bertoldo Rodó. Actualment està domiciliada al carrer

Vinyals, nº 61 i és regeix per una Junta Directiva que a l'ensem que governa i representa la Confraria, administra també les aportacions dels socis i benefactors de la mateixa, aportacions que tenen com a finalitat primordial subvencionar els malalts per la romeria a Lourdes i altres actes o festes que se celebren i les despeses que comporta la seva organització.

La part espiritual de tots els actes és a càrrec d'un Consiliari, actualment el Vicari Episcopal de Terrassa.

El tracte directe amb els malalts, necessari per poder realitzar els objectius que es proposa la Confraria, el porta a terme el servei de brancadiers i infermeres absolutament voluntari i desinteressat.

Cal remarcar que actualment se celebren els següents actes i festes:

1) L'onze de febrer, la Festivitat de la Mare de Déu de Lourdes, amb el Sant Rosari seguit de la Missa de la Mare de Déu.

2) Dos cops a l'any, el DINAR DELS MALALTS. Aquest any, la primera diada de germanor va ser el dia 7 de maig; la segona serà el 22 d'octubre. Fan els números 54 i 55 des del seu inici, que va ser l'any 1957.

3) L'acte més important és el pelegrinatge a Lourdes, que aquest any serà la número 21 i està programada pels dies 11 al 16 de setembre. Cal remarcar que algun any i amb la consegüent alegria hem pogut coincidir a Lourdes amb el pelegrinatge de l'Hospitalitat de Barcelona. Les proposicions pastorals per les peregrinacions d'aquest any, tenen per títol: "MINUSVALIDS, MALALTS I SANS: FEM EL CAMÍ JUNTS".

C.C.

quemadores

BERALMAR S. A.

Cremadors de fuel-oil
combustibles sòlids i gas natural
recuperador de calor dels fums de combustió
generadors d'aire calent
ventiladors
equips piromètrics

Direcció: Avda. Àngel Sallent, 59
Tèl.: 788 48 79 - Terrassa (Barcelona)
Tèlex: 59437 COCIT E BERAMAR
Telefax: 788 39 67

Especial Terrassa

El centenari de les Agustines Missioneres

Aquest any la congregació de les agustines missioneres commemora amb diverses concentracions a diferents punts de l'Estat espanyol i amb la publicació d'una revista divulgativa i d'un exhaustiu estudi sobre l'origen i l'evolució d'aquest Institut els cent anys de la seva fundació. La commemoració del centenari de les agustines missioneres resulta interessant per diversos aspectes: Per una banda, la dimensió social que es desprèn d'apreciar com els trets fundacionals de l'Institut, d'una marcada preocupació intel·lectual i dinamisme orientat a l'ensenyament i les missions, no només s'ha consolidat en aquests cent anys sinó que, a més, s'hi ha unit l'esforç i la voluntat d'adequar-se als canvis i les

necessitats de cada moment. Per altra, l'estreta vinculació a Catalunya dels orígens d'una congregació que ara compta amb comunitats a catorze països del món. L'estudi elaborat per l'Institut posa de manifest com el carisma fundacional que fa singular a les agustines missioneres és l'herència de tres religioses nascudes a diversos punts del territori català. També va ser a Catalunya on van sorgir ben aviat les primeres comunitats de les agustines missioneres a principis de segle.

Aquests aspectes, entre d'altres, resten reflectius en l'interessant i rigorós llibre que amb motiu del centenari han elaborat les agustines missioneres. L'estudi, titulat "Tomà y

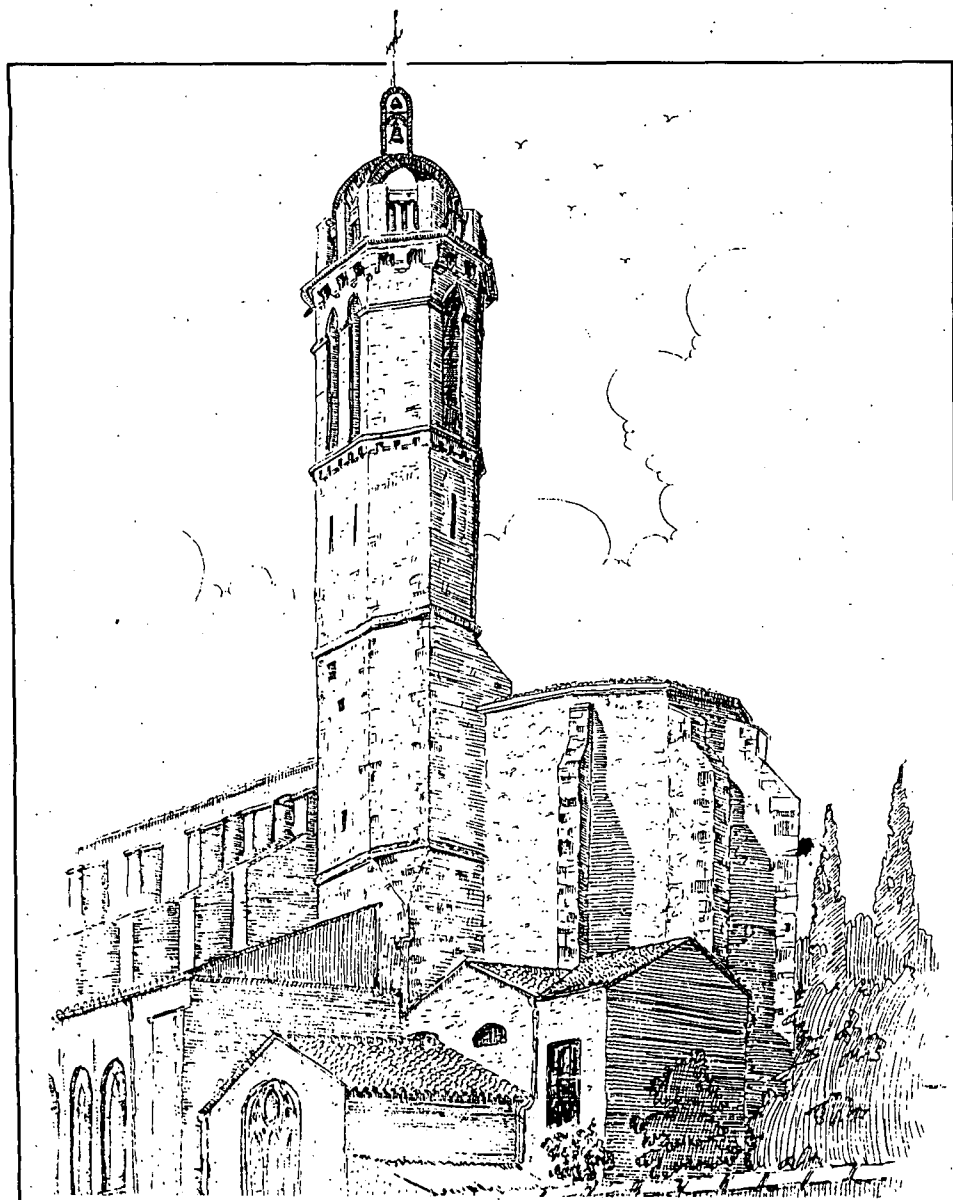

Lee. La Espiritualidad de la Agustina Misionera" aprofundeix en la identitat de l'Institut, la repercussió social i aconsegueix desentranyar qüestions polèmiques a les quals va fer front la congregació durant les seves primeres dècades. El llibre, escrit per Sor Arminda de

la Red Vega, repassa els antecedents de la fundació que es remunten al segle XVII, recorda el dia 6 de maig de 1890, quan l'Església reconeix la congregació amb el nom de les Agustines Terciàries Missioneres d'Ultramar, fundació que no pot desvincular-se dels

noms de les religioses Clara Cantó, Mònica Mujal i Querubina Samarra de les quals s'ha recuperat també gran part de les dades biogràfiques i el seu ineludible protagonisme per a la fundació de l'Institut.

MÀRIUS SAMARRA

**Visiteu les esglésies
Romàniques de Sant
Pere de Terrassa**

Vinculació a Terrassa

Fou el 1924 quan arribaren a Terrassa. Fundaren aleshores un col·legi-guarderia, amb la finalitat d'atendre els fills petits de les mares treballadores. S'acollia els infants a les 5 del matí i hi passaven tot el dia. Després, a la nit, en recollir-los, les mares podien assistir a unes classes nocturnes. En l'actualitat, el col·legi del Sagrat Cor té 8 nivells d'EGB amb un total de 680 alumnes, nois i noies.

El caner on està ubicada l'escola porta el nom de P. Font, el qual no s'ha de confondre amb el P. Salvador Font, fundador de les germanes agustines. Aquell fou un missioner terrassenc que anà a les Amèriques el segle XVI. La mare Querubina Samarra morí a Terrassa el 1934 al costat del seu germà Modest, que l'havia acollit fraternalment a casa seva. Els seus nebots, tots residents a Terrassa, encara la recorden amb afecte. Fou enterrada en la sepultura de la família Samarra, i, ara, el 15 de juny, les seves restes mortals han estat traslladades al panteó de la casa generalícia de Madrid.

MN. LLUÍS BONET i ARMENGOL

METALURGIA **SANZ** S.A.

SOCIETAT ANÒNIMA
Apartat de Correus 225
Tels. 785 10 50 - 785 11 62
Fax: 783 79 59
Tèlex: 59437 COCIT - E
TEMSANZ

Polígon Ind. Glòries Catalanes
Carrer B n.º 9
08223 TERRASSA
(Barcelona)

EVOLUCIÓ DE LES EXPORTACIONS DE LA DEMARCACIÓ DE LA CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ I INDÚSTRIA DE TERRASSA

ANY	MILIONS PTES.
1975	2.600
1976	3.800
1977	4.900
1978	6.900
1979	7.300
1980	10.000
1981	11.777
1982	12.335
1983	35.506
1984	49.733
1985	57.834
1986	48.519
1987	51.249
1988	53.540
1989	58.916

Font: Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Terrassa.

Especial Terrassa

Cambra Oficial del Comerç i Indústria de Terrassa

La demarcació de la Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Terrassa —275.000 habitants— ha esdevingut un important centre industrial i una zona d'intensa activitat comercial. En menys de trenta anys, l'activitat econòmica de la zona d'influència de Terrassa ha experimentat una evolució molt significativa, passant de ser considerada una zona eminentment tèxtil llanera al llarg dels anys 60 a formar part de la que es considera avui la comarca tecnològica de Catalunya. Tot i així, avui concentra encara un gran nombre de les indústries tèxtils i metal·lúrgiques al costat de les productores de noves tecnologies.

Dins el sector industrial —un 53% de la població activa està ocupada en aquest sector—, els sectors més destacats, tant pel volum de la població com pel valor de la seva producció, són el tèxtil i el metal·lúrgic, a pesar de la crisi que darrerament estan patint empreses d'alguns subsectors del tèxtil, sobretot el paquetaire i el llaner. Amb tot, en els darrers anys s'ha donat un traspass de la mà d'obra des del sector tèxtil cap a altres sectors que estan adquirint un dinamisme creixent, com són els del paper, arts gràfiques, pell, calçat i confecció, alimentació, etc. Podem dir que actualment l'economia de Terrassa i el seu entorn tendeix cada vegada més a una beneficiosa diversificació.

Pel que fa a les exportacions, queda patent aquesta diversificació, malgrat que encara avui els

sectors que més generen aquesta activitat són el tèxtil i el metal·lúrgic. El volum de les exportacions de la demarcació de Terrassa ha arribat prop dels 60.000 milions de pessetes l'any 1989 i el seu destí és molt divers. Prop del 75% del valor de les exportacions es realitza a la resta dels països de la Comunitat Europea.

Aquesta xifra supera el límit assolit l'any 1985, durant el qual les empreses van exportar per valor de 57 mil milions de pessetes en un moment en què les administracions públiques iniciaren intenses campanyes de promoció de les exportacions, coincidint alhora amb uns valors de canvi de la peseta més favorables que els dels anys posteriors.

La situació econòmica del 1989 ha estat marcada per una conjuntura poc favorable al desenvolupament de les petites i mitjanes empreses, que són la gran majoria de la demarcació de la Cambra de Terrassa. Aspectes de l'economia nacional, com el desequilibri de la balança comercial i la inflació, han portat a l'aplicació de mesures restrictives al consum que han provocat elevats tipus d'interès, amb les consegüents dificultats per al finançament d'inversions productives de les empreses, i una apreciació de la peseta respecte a d'altres monedes, cosa que empitjora la situació dels exportadors.

Aquest increment de les exportacions l'any 1989 —un 10% en re-

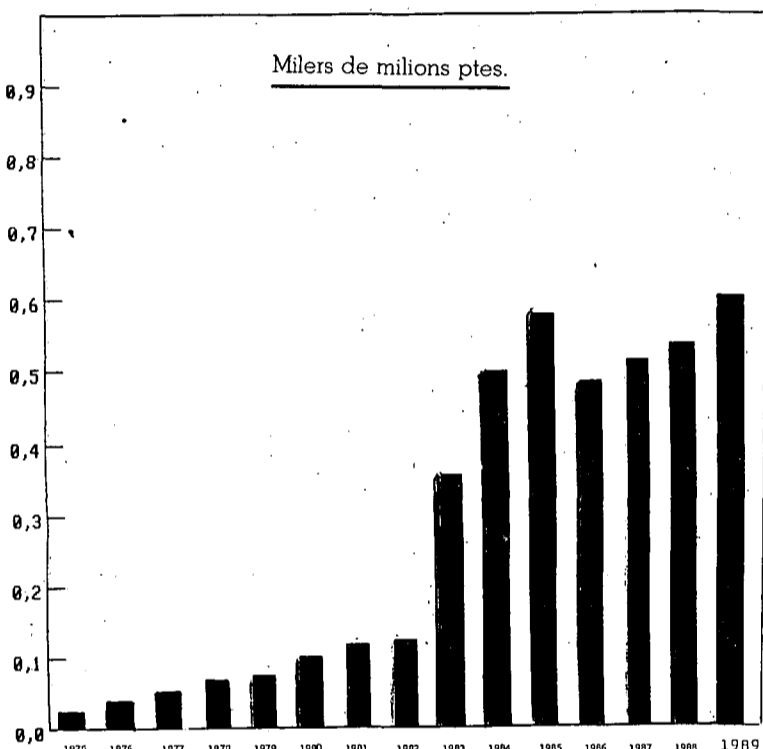
lació a l'any anterior— és conseqüència de l'esforç que han realitzat les empreses de la demarcació de la Cambra per a obrir mercats i col·locar els seus productes en mercats cada vegada més competitius.

Destaca, per altra part, el fort nivell d'atracció per a la implantació industrial que té la demarcació de la Cambra. Les bones comunicacions i l'equipament que disposen tant Terrassa com el seu entorn més immediat de serveis dirigits a les empreses en camps com la investigació, la certificació de productes, la implantació de noves tecnologies, etc., a través de diferents centres que s'han anat materialitzant en els darrers anys, està propiciant la implantació industrial d'alta qualitat per part d'empreses pertanyents a sectors de tecnologia avançada.

Finalment, quant a participació estrangera en l'economia de l'àrea comarcal de Terrassa, destaca el nombre significatiu de multinacionals instal·lades en aquesta zona —principalment nord-americanes i japoneses— i empreses de la demarcació que tenen participació estrangera en la seva capital. Així, empreses com Eurohueco, Sharp Electronica Española, Hewlett Packard, Olivetti, Coinsa, Telefónica, etc., han apostat per l'àrea tecnològica que està desenvolupant aquesta comarca.

Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Terrassa

EVOLUCIÓ DE LES EXPORTACIONS DE LA CAMBRA OFICIAL DE COMERÇ I INDÚSTRIA DE TERRASSA

La crisi tèxtil a la ciutat de Terrassa

La nostra Ciutat, el patrimoni històric de la qual ha estat la Indústria Tèxtil, s'està desmantellant empresa rera empresa les més importants com ara Saphil, així doncs els treballadors afectats en el que va d'any és de més de 1.000, amb antecedents de Reestructuracions des del 1975; o sigui, que hem passat de 30.000 treballadors a sis mil en l'actualitat.

La nostra Ciutat figura entre les més afectades a Catalunya ja que el sector llaner i cotoner són els més dificultosos dins el conjunt de la Indústria Tèxtil. Les alternatives a la crisi s'imposen sempre no donant als Sindicats cap altre paper que el seguiment de la realitat industrial que s'imposa. Els problemes derivats del mercat no sempre són reals, ja que els mateixos no es poden solucionar de forma permanent eliminant llocs de treball quan per una banda es tanquen les empreses però continuen Comercials explotant les marques ja lliures dels treballadors i la Indústria clandestina va en augment substituint l'actual.

S'estan fent tancaments on en alguns casos les empreses venen primer el seu patrimoni, fan suspensions de pagaments després, i tot seguit els tancaments especulant possiblement en la venda de terrenys i mobiliària. Els treballa-

dors afectats no tenen una sortida al marge del carnet d'atur, ja que no hi ha una reconversió professional profunda puntual per al personal afectat, i les jubilacions anticipades són sempre precàries per-

què les mateixes es congelen amb el 60% dels salaris de quan s'estava en actiu.

Per tot això, entenem que les Institucions i Autoritats no poden continuar estant a l'espera del que

facin els sindicats ja que són limitats per a respondre a un daltabaix d'aquesta magnitud, i cal exigir una alternativa que eviti els tancaments fraudulents de les empreses recuperant-se la iniciativa

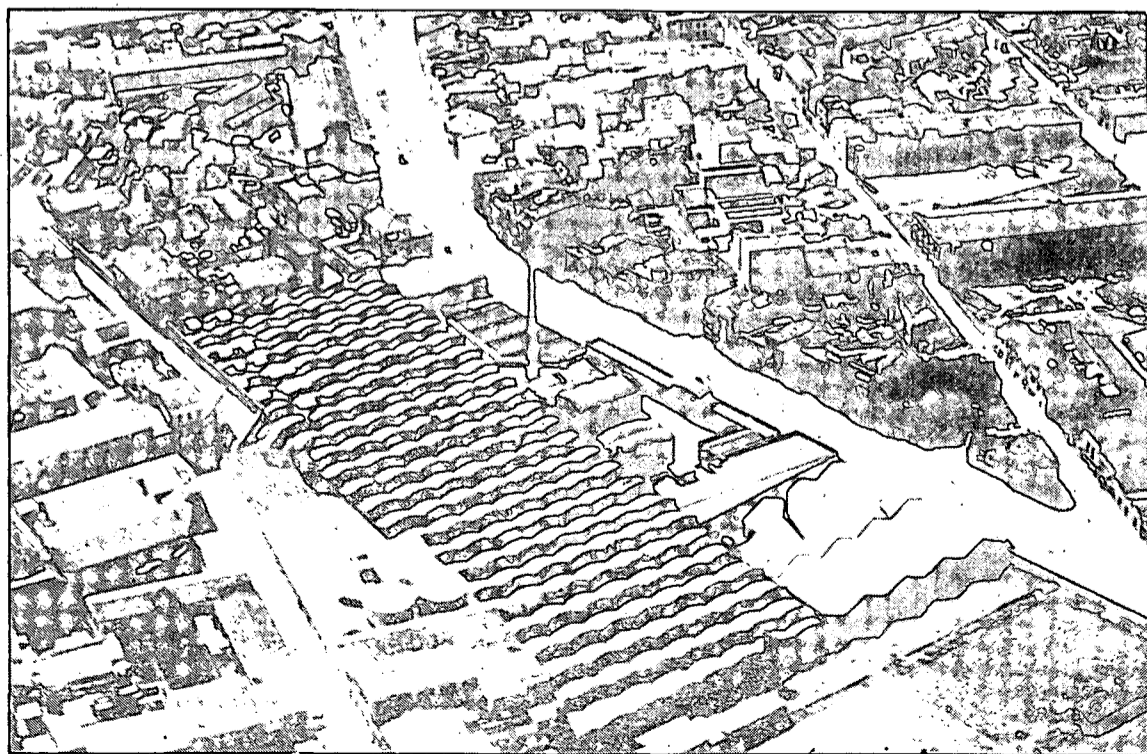
de reconvertir la Indústria en Pla que salvi Indústria i Treball, on l'Administració ha de posar la part que li correspongui, ja que de no ser així els treballadors tèxtils interpretem ser la moneda de canvi del Mercat Comú en funció de la resta de la indústria.

Davant d'aquesta situació insostenible i per la defensa del dret al treball, és precís i urgent en la nostra Ciutat un pla de defensa del dret al treball a través d'evitar tancaments innecessaris, paral·litzar l'especulació i una alternativa de Reconversió Professional de tot el col·lectiu afectat per incorporar-se a altres rams exigint-se al Municipi responsabilitat en la part que li correspongui dins el Pla d'Urgències on es defineixin els compromisos a seguir reclamant per a la Ciutat una dinàmica diferent a la situació creada, i unes actuacions que li donen resposta a la:

- Formació professional i reciclatge professional
- Condicions de treball
- Innovació tecnològica
- Comercialitzacions
- Economia submergida
- Foment del cooperativisme

Aquesta realitat és de dret humà i cristià i ningú no pot estar absent d'afrontar-la.

RAMON PUIGGRÓS

Club Egara

Podem constatar que l'any 1935, un grup d'amics terrassencs amants de l'hoquei, la majoria jugadors d'aquest esport, s'agrupen per formar un club i uns equips per la seva pràctica.

L'inici és modestíssim, els hi manca un local social i un terreny de joc i compten només amb l'entusiasme i voluntat.

S'utilitza com a local de reunions al bar comercial situat a la cantonada del carrer Topete amb la carretera de Montcada, avui desaparegut.

A inicis del 1960 el Club Egara entrava en la seva majoria d'edat amb uns estatuts. Degudament legalitzats i una estructura social sòlida i vinculada a una altra de patrimonial.

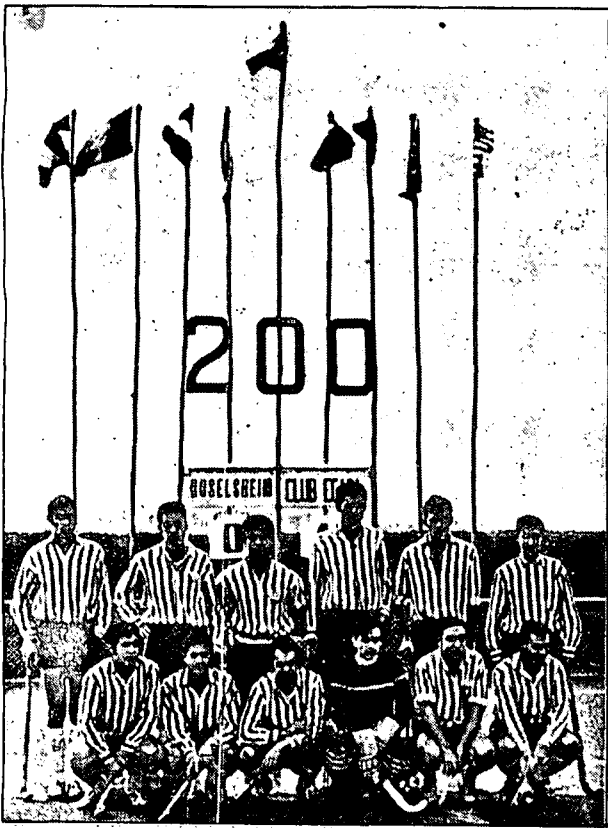
S'efectua una selecció de terrenys, amb l'assessorament dels arquitectes Robert Terrades i Jordi Adroher.

S'escull definitivament la zona del pla del Bon Aire per diverses raons, essent les principals, la seva situació equidistant de Terrassa, Matadepera i la seva zona residencial, relativament de fàcils comunicacions i línia d'autobusos propera, zona sense contaminació atmosfèrica, molt adequada per l'esport i que limitava amb la capella de Sant Jaume amb servei religiós els dies festius.

El dia 1 de juliol de 1960 s'inauguren solemnement les noves instal·lacions.

Als últims anys de la dècada dels 70, fins a la data el Club manté el seu gran potencial esportiu, obté nou títols, fa viatges a Brussel·les, Londres, etc., fa una remodelació del xalet, ampliant l'edifici, cosa que permet modernitzar les sales d'estar. Durant aquests anys de grans realitzacions i grans èxits esportius, han estat moltíssims els socis que han estat distingits.

C.C.

Commemoració dels 200 partits internacionals.

Campions L'iga d'Honor 1979.

Fotografia de l'equip del Terrassa corresponen al primer partit d'Hoquei disputat a Espanya, contra el R.C.D. Espanyol.

C.D. Terrassa Hoquei

L'Hoquei, esport vinculat a Terrassa on sempre s'ha practicat amb gran interès com a conseqüència del seu inici per un grup d'alumnes del Col·legi Calassanci (Escola Pia) els alumnes del qual potser volent emular un grup d'estudiants anglesos, que estiejaven a la Conreria o d'aquells directius de l'empresa, també anglesa, encarregada de la construcció de la via fèrria Barcelona-Terrassa (Ferrocamils de Catalunya, avui anomenats de la Generalitat) foren els introductors de l'Hoquei a Espanya.

Això succeïa l'any 1910 i el que semblava aleshores una fotesa d'uns pocs, s'ha transformat durant aquest 80 en un esport genuïnament terrassenc que l'ha portat per part del COOB 92 al nomenament de Terrassa com a Subseu d'aquest esport i en aquesta localitat se celebraran totes les competicions de l'Olimpiada de Barcelona tant per a equips masculins com femenins.

La legalització d'aquell grup de jugadors —que arribaren a disputar el seu primer partit contra el R.C.D. Espanyol en un terreny de joc proper a l'Escola Industrial— els portà a constituir-se més tard en el C.D. Terrassa i els posteriors canvis dels quals els ha portat a l'actual C.D. Terrassa Hoquei, entitat situada a la localitat de Matadepera, concretament en el paratge de Les Pedritxes, al peu de la Muntanya de Sant Llorenç on al seu cim "La Mola" hi ha l'antic Monestir on es venera el Sant que dona el nom a la muntanya. Tot aquest paratge fou recentment qualificat com a Parc Natural pels seus bellíssims entorns i característiques de la muntanya.

En l'esmentat Club, per bé que des de sempre i com a esport característic i principal hi ha l'Hoquei, durant aquests darrers anys s'han anat desenvolupant altres seccions tals com

les del Tennis, Frontennis, Futbol, Petanca, Natació, etc. i recentment s'ha constituït dues noves seccions de dos esports que han experimentat un gran augment com són els de Futbol Americà i tir amb arc.

Al llarg de la seva història, han estat innumbrables els títols aconseguits pel C.D. Terrassa Hoquei en les diferents seccions i diversos dels seus jugadors han arribat a la internacionalitat i també han partici-

pat en diverses Olimpíades.

Una de les principals funcions del Club és la formació de joves esportistes que s'inicien en les diferents Escoles Esportives de les diferents seccions i on troben un lloc de sa esbargiment afavorint no solament el tracte social, humà, etc. sinó fins i tot enfortint el cos, fent aplicable la frase "mens sana in corpore sano".

C.C.

50 ANIVERSARI

MODA EN LENCERIA

Especial Terrassa

La història de l'Atlètic Terrassa H.C.

L'ú d'agost del 1952 un grup de joves, que a la seva afició per l'esport de l'stick hi afegien una sòlida amistat, van decidir fundar l'Atlètic Terrassa Hockey Club.

El 1958 s'incorpora un grup de gent identificada amb la filosofia dels fundadors i amb condicions personals idònies, que consolida l'Entitat i la prepara per un futur ben ambiciós. És la dècada 1958-68 en la qual el club creix "per dins" centrat en la pràctica del hockey.

Afirmada l'entitat en tots els aspectes, el 1967 es constitueix la Immobiliària, es compren els terrenys de Can Salas i s'inicia el que anirà constituint progressivament el nostre actual complexe esportiu, amb instal·lacions que permeten el llançament de la pràctica de nous esports, dels que en destaca ràpidament el Tennis. En efecte: el 1969

disposem ja de 6 pistes, ampliadades amb tres més el 1974. El 1976 s'organitza el "I CIUTAT DE TERRASSA" del que enguany celebrem la 15ª edició.

És l'etapa 1969-79 de la consolidació del Club com Entitat, tant en l'aspecte esportiu com en el social. Al mateix temps creix vertiginosament el nombre de socis (aquells 120 de l'any 60 rebassen ja els dos milers).

El 1979 s'inaugura el Pavelló Poliesportiu que promou la incorporació de nous esports i activitats físiques i permet la celebració de competicions indoor. El 1981 té lloc la primera edició del Masters de Tennis que té per escenari el pavelló i que és a punt de complir el seu Xè aniversari.

En el trienni 80-83 el club es reestructura fermament d'acord amb les creixents exi-

gències esportives i socials. Es potencien les escoles esportives (el 1982 es posa en marxa la de Tennis), s'engega el Centre d'Iniciació, es van ampliant les instal·lacions... El 1982 posem en marxa el "Trofeu Can Salas" de Tennis per alevins, infantils i cadets, que se segueix celebrant anualment. El 1985 s'inauguren dues pistes de gespa artificial amb les quals en disposem d'un total d'onze que inclouen totes les variants de superfícies (terra batuda, conglomerat, gespa i sintètic).

El 1983 el nostre equip de Divisió d'Honor de hockey aconsegueix per primera vegada el títol de **Campió de Lliga** que repeteix consecutivament fins enguany i al que en les temporades següents hi afegeix els guanyadors de la **Copa del Rei**, el de **Campió de Catalunya** i, al 1985, el d'**Europa**. Mentrestant, els nostres jugadors nodreixen

la Selecció Espanyola fins arribar a tenir-n'hi dotze, així com als Jocs Olímpics de Munich (1), Montreal (2), Moscou (4), Los Angeles (8) i Seul (10). Des del 1984 som el representant espanyol permanent a la màxima competició continental.

En paral·lel amb la promoció hockeística es produeix la dels altres esports competitius mitjançant una política d'atenció als infants que s'inicien en la seva pràctica. La Secció de Tennis ha organitzat en aquests anys 34 curssets d'iniciació.

Avui el nostre Club compta amb 28 equips en competicions oficials de les diferents categories en Hockey, 7 en Bàsquet i 10 en Tennis (330 llicències).

És l'eclosió d'un llarg i treballat cicle de 38 anys.

C.C.

e.cima, s.a

Mistral, 25
Apartado Correos 175
Tels. 785 55 00 - 785 55 50 -
785 55 62 - 785 26 16
Telegramas "cima"
Telex 52746 ecim e TERRASSA

Teixits
per a
tapisseria
i
decoració

Els Apòstols

El mes de juny ha estat un mes amb els diumenges "ocupats". El primer diumenge, fou la conclusió de la cinquantesima pasqual: Pentecosta. Després, el diumenge de la Santíssima Trinitat, la solemnitat del Cos i de la Sang del Senyor traslladada ara al diumenge, i la solemnitat de sant Joan, diumenge passat, per la coincidència amb el dia 24. Avui, primer diumenge de juliol, reprenem la celebració del diumenge com a tal. Avui és res més i res menys que diumenge. És la festa fonamental!

Amb aquest diumenge reprenem la lectura de l'evangeli de Mateu, que havíem interromput amb la Quaresma com a lectura semicontínua. I la trobem exactament en la última part del discurs de la missió, és a dir, el segon dels grups de paraules del Senyor que estructuraven l'evangeli de Mateu. S'anomena discurs de missió perquè tot ell es refereix a la missió dels Dotze.

Això ens ajuda a recordar que tot just fa dos dies celebràvem la gran solemnitat dels sants Apòstols Pere i Pau, i que demà passat, dia 3, celebrarem encara la festa d'un altre Apòstol, sant Tomàs. I, amb el record d'aquestes festes, l'evangeli ens convida a considerar el sentit de la funció apostòlica.

• ELS APÒSTOLS I L'ESGLÉSIA

El Concili Vaticà II ha donat una magnífica definició dels Apòstols: són la llavor de l'Església, i l'inici de la jerarquia (Decret Ad gentes n. 5).

Són la llavor de l'Església, perquè en ells ha començat, i d'ells continua. L'Església és "apostòlica". Una tradició medieval encantadora ho havia imaginat d'aquesta manera: els dotze Apòstols reunits havien dit, un després de l'altre, les dotze frases del Símbol Apostòlic. Certament, això no té res a veure amb la història, però la imatge que està continguda en aquesta llegenda és plenament vàlida. Els Apòstols han es-

tat els primers creients, juntament amb la Mare de Déu, i el Senyor vol que la seva Església continuï amb la mateixa fe fins al seu retorn.

Alhora, els Apòstols són l'inici de la sagrada jerarquia. En efecte, la funció que ells tingueren de proclamar l'Evangeli, de fer present el Senyor Ressuscitat enmig dels homes, en l'Església, no havia pas de desaparèixer amb la seva mort, sinó que havia de durar fins a la fi del món, en benefici dels homes a través de l'espai i de la història. Per això els apòstols tenen successors: són els bisbes, és a dir, la sagrada jerarquia. I és a través de la successió apostòlica com es manté l'autenticitat de l'Església apostòlica en plenitud. Sant Ireneu ho explicava, en el segle II: al començament de cada Església particular hi ha la presència d'un Apòstol, encara que de maneres diverses.

• APÒSTOLS-ENVIATS

El nom "apòstol" significa "enviat". És la característica, certament, dels Dotze, encara que altres reberen aquest nom en el cristianisme primitiu; encara avui la paraula "apòstol" s'utilitza en un sentit ample per designar els cristians que es lliuren a l'acció missionera de l'Església.

Les paraules de Jesús als Dotze en l'evangeli d'avui destaquen una característica dels "enviats" de Jesús: la identificació que cal que tinguin amb Aquell que els envia. Es tracta d'una identificació més profunda de la que pot un "ambaixador" en relació amb un Cap d'Estat. En el cas dels apòstols, la identificació és estrictament personal. No n'hi ha prou que facin una funció, cal que entrin en comunió personal amb el misteri de mort i resurrecció de Crist. Només així mostraran la coherència plena amb l'acte d'amor que suposa el seguiment i la col·laboració a l'obra de Crist.

La referència al martiri de sant Pere i sant Pau, celebrat el passat divendres, i la festa de sant Tomàs que

celebrarem dimarts il·lustren molt bé el que Jesús volia dir als Apòstols. Sant Tomàs mateix ho va entendre, i per això, en l'evangeli, consta la seva decisió: "Anem-hi també nosaltres —a Jerusalem—; morirem amb ell!" (Joan 11,16).

És cert que la invitació que Jesús fa als Apòstols en aquest text, la fa també igualment, en altres textos, a tots els seus seguidors. Però el fet d'adreçar-la directament als Apòstols significa que d'ells es demana una vida de comunió amb la Pasqua de Crist en vista a la credibilitat de la seva predicació. El mateix celibat ministerial té aquesta dimensió.

• ELS DESTINATARIS

Jesús no parla només dels Apòstols, sinó també dels destinataris de la seva missió, és a dir, dels que rebran els missatgers de l'evangeli. La virtut que aquests han d'exercitar és la de l'acolliment.

La primera lectura d'avui il·lustra molt bé aquest aspecte, amb la història del profeta Eliseu, acollit per una dona sense fills. La recompensa que li arriba és la fecunditat. El paral·lelisme amb l'evangeli resulta ben clar: l'acolliment d'un apòstol és acolliment de Crist, i el resultat és la seguretat de la recompensa d'una comunió de vida amb el Pare de nostre Senyor Jesucrist.

Acollir els ministres de Crist és encara avui un element essencial de la vida de l'Església. Acollir el Papa, els bisbes, els preveres, els diaques. Acollir vol dir valorar, reconèixer la identitat: acollir un ministre de Crist perquè és ministre de Crist. I punt. És, en el fons, un acte de fe. El ministre serà més o menys simpàtic, més o menys en sintonia amb els criteris de les persones en les coses opinables... Acollir-lo perquè és l'enviat. En les nostres comunitats, es necessita també l'acolliment que suposa oferir-se per arribar a ser ministre.

LECTURES DE LA MISSA

"AQUEST HOME DE DÉU ÉS UN SANT"

La narració del cicle d'Eliseu destaca el valor de l'acolliment desinteressat. Fàcilment fa pensar en la narració de la visita dels "àngels" a Abraham, quan li anunciaren el naixement d'Isaac. En els dos casos, en efecte, l'acolliment és l'obertura a la descendència. Una manera ben clara de posar imatges a la paraula evangèlica: "qui perdi la vida per causa meua, la retrobarà..." És que acollir un "sant" és acollir el Sant.

Lectura del segon llibre dels Reis (4:8-11,14-16a)

Un dia Eliseu passava per Sunam. Hi havia allà una dona benestant que l'obligà a quedar-se a menjar a casa seva. Des d'aquell dia, cada vegada que Eliseu hi passava s'hi quedava a menjar. Llavors ella digué al seu marit: "Estic convençuda que l'home de Déu que passa sempre per casa nostra és un sant. Fem-li una petita habitació d'obra a la terrassa, posem-hi un llit, una taula, una cadira i un llum, i cada vegada que vingui podrà retirar-se allà".

El dia que Eliseu hi anà, es retirà en aquella habitació i s'hi quedà a dormir. Llavors Eliseu digué a Guihezi, el seu criat: "¿Què podem fer per aquesta sunamita?" Guihezi li respongué: "Mira, no té fills, i el seu marit ja és gran". Eliseu va dir: "Crida-la". Guihezi la cridà, i ella es presentà i es quedà a l'entrada de l'habitació. Eliseu li digué: "L'any que ve, per aquest temps, amanyagaràs un fill".

"SENYOR, CANTARÉ TOTA LA VIDA ELS VOSTRES FAVORS"

Donar gràcies a Déu, per damunt de tot, perquè Déu és fidel en el seu amor. Les paraules del salm conviden constantment a anar fins a la font dels favors que l'home rep. Són la invitació a veure més enllà del que experimentem: més enllà de les nostres victòries, més enllà de les nostres dificultats i incerteses immediates.

Salm 88:2-3,16-17,18-19 (R.: 2a)

Senyor, cantaré tota la vida, els vostres favors, d'una generació a l'altra anunciaré la vostra fidelitat. Vós heu dit: "El meu favor és indestructible, mantinc la fidelitat en el cel".

R.: Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.

Senyor, feliç el poble que us aclama. Caminarà a la llum de la vostra mirada. Tot el dia celebrarà el vostre nom, enaltirà la vostra bondat. R.

Ve de vós la glòria del seu poder, alcem el front perquè vós ens estimeu; el nostre rei és del Sant d'Israel, és del Senyor l'escut que ens protegeix. R.

"PEL BAPTISME HEM ESTAT SEPULTATS EN CRIST, PERQUÈ EMPRENGUEM UNA NOVA VIDA"

Després de l'ample afirmació de la gratuïtat de Déu, llegida el diumenge passat; l'apòstol recorda als fidels que aquesta gràcia de Déu ens ve per la incorporació sacramental a la mort de Crist, orientats amb ell en la vida nova "per a Déu". Estar sota la gràcia de Déu no és simplement estar "coberts" o "protegits" per una mena de paraigua salvador. Vol dir estar íntimament transformats en la imatge de Crist, el Fill de Déu, ressuscitat d'entre els morts.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (6:3-4,8-11)

Germans, tots els qui hem estat batejats en Jesucrist, hem estat submergits en la seva mort.

Pel baptisme hem estat sepultats amb ell en la mort, perquè, tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare, va ser ressuscitat d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una nova vida.

I si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell. I sabem que Crist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més, la mort ja no té cap poder sobre ell. Quan ell morí, morí el pecat una vegada per sempre, però ara que viu, viu per a Déu. Igualment vosaltres, penseu que sou morts pel que fa al pecat, però viviu per a Déu en Jesucrist.

"QUI NO PREN LA SEVA CREU NO ÉS BO PER VENIR AMB MI. QUI US ACULL A VOSALTRES M'ACULL A MI"

És el tercer diumenge, dins el programa del leccionari, en el qual es llegeixen fragments del discurs de missió, adreçat per Jesús als apòstols. Les afirmacions de principi són clares: entre Jesús i els que ell envia hi ha una identificació espiritual, com a enviats, i cal que hi hagi una identificació moral, com a íntims seus. El primer aspecte l'assegura i el garanteix el Senyor: Ell és el qui envia. El segon aspecte, és la urgència vital per als dotze: prendre la creu com el Mestre, i acompanyar-lo.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (10:37-42)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: "Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui estima els fills o les filles més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui no pren la seva creu i m'acompanya, no és bo per venir amb mi. Els qui vulguin guardar la vida en poder seu, la perdran, però els que per causa meua l'hauran perduda, la retrobaran. Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat. Qui acull un profeta perquè és profeta, tindrà la recompensa dels profetes, qui acull un just perquè és just, tindrà la recompensa dels justos, i tothom qui doni un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits, només perquè és el meu deixeble, us ho dic amb tota veritat, no quedarà sense recompensa".

Fidelitat a tota prova

Amb la lectura evangèlica d'avui es clou l'anomenat sermó o discurs de missió que vam començar a llegir el diumenge onzè de durant l'any. Després que Jesús ha donat les seves consignes als apòstols —els "enviats"— (vv. 5-15) que hauran de sofrir persecució (vv. 16-36), el Mestre diu als seus deixebles com cal que els apòstols siguin fidels a ell per damunt de tot (vv. 37-39). Amb aquesta darrera declaració es tanca la part del discurs dedicada a el "martiri" que l'apòstol a imitació del Mestre haurà d'aguantar en el compliment de la seva missió. Així comencem avui la lectura de l'evangeli.

Són expressions d'una remarcable duresa, aquestes. El resum d'aquests versets és que per a l'apòstol, res ni ningú no l'ha de poder separar de l'amor a Jesucrist i del compliment de la missió que aquest li ha encomanat. **Qui estima al pare mare més que a mi no és bo per venir amb mi; qui estima els fills o les filles més que a mi no és bo per venir amb mi** (v. 37). Abans ha dit que la seva irrupció en la vida i en la història dels homes serà moltes vegades causa de contradicció i de discòrdia familiar. (v. 35-36). Ara es manifesta gelós de l'amor dels seus apòstols en la línia de la gelosia del Jahveh de l'Antic Testament, que no admetia cap déu per damunt ni fora d'ell. I no és pas que Jesús esmeni la plana del quart precepte del decàleg: **Honraràs pare i mare**. Ell no ha vingut a suprimir ni ha corregir la Llei, sinó a portar-la a la seva perfecció total (Cf. Mt 5:17ss.). Per això, als apòstols que ell ha cridat, els ha donat el seu poder i els ha enviat a seguir la seva obra en el món, exigeix fidelitat a tota prova. És manifestació de la importància i urgència del Regne per damunt de tot. El deixeble no pot fer servir l'amor com excusa per a no seguir Jesús

Final del discurs de missió

(Mt 10:37-42)

en la missió confiada, sinó que ha de ser i mostrar-se com un autèntic home lliure i lliurat del tot a la tasca del Regne de Déu. Ni l'instint de conservació, la defensa de la pròpia vida, ha de ser obstacle al treball missioner. **Els qui vulguin guardar la vida (temporal) en poder seu la perdran, però els qui per causa meua l'hauran perduda la retrobaran** (v. 39). Es tracta de situar les realitats en la seva justa jerarquia de valors: el "jo" salvat per Jesucrist és infinitament superior al simple "jo" natural i pecador. A l'horitzó del vertader apòstol de Jesucrist hi ha sempre el martiri —el testimoni radical de la seva fidelitat a Jesús—, martiri algunes vegades cruent, i d'altres, la majoria de vegades, martiri de lliurar la vida en silenci i en el compliment del deure, la missió encomanada per Crist. Creu, en definitiva. **Qui no pren la seva creu i m'acompanya no és bo per venir amb mi** (v. 38).

Acollir Jesús

Els vv. 40-42 clouen la secció dels vv. 5-15, dedicada als missioners —els apòstols— enviats per Jesús. **Qui us acull a vosaltres m'acull a mi, i qui m'acull a mi acull el qui m'ha enviat** (v. 40). La missió de l'apòstol no és sols la de continuar l'obra de Jesucrist, sinó de fer-lo present en el món on viu i actua. Jesucrist li ha donat la seva força, el seu poder perquè sigui com un sagrament enmig de la humanitat. És, doncs, signe sensible de la

presència invisible del Crist glorificat. I com a tal ha estat enviat. Continua la línia missionera iniciada i sortida de Déu mateix: el Pare envia el Fill, que fent-se home és la "icona" del Déu invisible (Cf. Col 1:15); Jesús glorificat envia els "seus" apòstols, que el fan present i el perpetuen a través dels temps i de la història. Per això qui acull l'apòstol, perquè és apòstol de Jesucrist, acull el Crist. Jesús anomena els seus apòstols "profetes", "justos" i "petits". El "signe", tot i la seva humilitat i a vegades simplicitat —petitesa— cal que sigui profètic: que faci ressonar el so de Déu. També és precís que sigui "just" amb la justícia —l'economia i la força de salvació— de Déu. I que com un d'aquest petits cal que estigui obert a tothom i al servei de tots. Vet aquí tres característiques importants del vertader enviat de Jesucrist. L'evangelista insinua aquí la necessitat que en l'Església hi hagi diversos ministeris orientats a fer més efectiva l'acció dels apòstols. Perquè aquests puguin lliurar-se de ple i amb tota llibertat a la missió que Crist els ha encomanat, hi ha d'haver qui els faci costat i col·labori en la seva tasca. Així en l'Església cadascú té la seva responsabilitat i, tots, la d'acollir Jesús, vivint i donant testimoni de la Bona Nova de la Salvació en íntima comunió amb els Apòstols i els seus successors.

Cridats

Ningú no és enviat si abans no ha estat

cridat. I qui crida és Déu. Jesús va cridar els seus deixebles (Cf. Mt 4:18ss. i Paralels). Ells van acollir la crida del Mestre i el van seguir. Després Jesús els va enviar (v. 5). Feien l'aprenentatge apostòlic, missioner. Després de la resurrecció, constituïts ja apòstols, els envià a tot el món. Els envià a fer deixebles (Cf. Mt 28:19). Deixebles que acollissin la Bona Nova, la celebressin i la visquessin. Així, després de Pentecosta, l'Església era enviada al món per l'Esperit de Jesús. I començaren les persecucions, el martiri, les exigències de l'apostolat que demanava obeir Déu per damunt de l'obediència deguda als homes (Cf. Fets 5:29). De llavors ençà l'Esperit no ha cessat de cridar els creients per a l'apostolat. La crida és exigent. L'Esperit no fa rebaixes. Demana als apòstols que s'encarmin a la cultura i a la història del temps que els toca viure. Cal fer-hi present Jesucrist amb signes que els homes i les dones del temps puguin captar. Però l'apòstol cal que es mantingui fidel per damunt de tot a Jesucrist, al seu evangeli i a la seva Església. I el camí del seguiment de Jesús segueix essent igualment radical: Qui estima el pare o la mare... els fills o les filles... fins la pròpia vida més que a mi, no és digne de mi. Que és quelcom més que ser bo o no per anar amb Jesús. Es tracta d'acostar-se tant com sigui possible a la línia d'actuació de Jesús, que sempre fou fidel a qui l'havia enviat. Tasca difícil. Camí de "martiri" en el doble aspecte de creu i de testimoni. Qui hi respondrà? I tant mateix hi ha sempre qui acull la crida a l'apostolat, al ministeri eclesial, a la missió. Però cal donar un pas més endavant. Cal pregar perquè no ens manquin mai els apòstols que l'Església necessita. Però amb la pregària és precís que cadascú estigui atent per si la crida de Déu es dirigeix a ell. Avui és un bon dia per a veure això. Et crida Déu al ministeri? Què hi respos?

CULTURA CIENTIFICA

Ciències físiques i filosofia de la naturalesa

30. La teoria electromagnètica de la llum

Que les ones de la llum siguin transversals (Young, 1817; Fresnel, 1821) no demostra encara que siguin ones electromagnètiques. I tampoc no ho demostra el fet que més enllà de la llum visible hi hagi ones de la mateixa naturalesa però de longitud més gran (Malloni, 1846). Ni tan sols tenint en compte l'"efecte Faraday" (1845): que un imant pot fer girar el pla de la polarització de la llum, com també ho podia fer el quars (Aragó, 1811). Ni sabent que la velocitat de propagació de les ones electromagnètiques i la de la llum són la mateixa, com demostrà Maxwell el 1873. Però, és clar, tots aquests fets suggerien i feien versement, i fins i tot gairebé clamaven per la veritat d'aquella teoria electromagnètica de la llum que proposà Maxwell. No és estrany, doncs, que cap al final del s. XIX fos tinguda com pràcticament segura per la immensa majoria dels estudiosos de la física. Calia, tanmateix, una prova experimental per arribar a una plena certesa científica.

Heinrich Rudolf Hertz (1857-1894)

Aquest físic alemany, nascut a Hamburg, va ser alumne de Helmholtz. Tenia 26 anys quan, treballant a la universitat de Kiel, s'assabentà que l'Acadèmia de Ciències de Berlín ofería un premi per un treball que estigués

relacionat amb el magnetisme. Helmholtz li indicà que ell ben bé que podria presentar-ne un. Hertz va creure al seu ex-mestre però no s'ho va agafar amb gaire entusiasme. Va ser al cap de cinc anys, quan ja feia de professor a un col·legi de Karlsruhe, que va trobar més del que estava buscant: havia muntat un circuit elèctric oscil·lant entre dues esferes metàl·liques separades per un espai d'aire. Aquell corrent elèctric altern feia saltar una espurna entre les dues esferes cada cop que el potencial arribava al màxim en un sentit o en el contrari. Aquesta guspira oscil·lant havia d'originar radiacions electromagnètiques segons les equacions de Maxwell. Cada oscil·lació una ona. Les oscil·lacions es produïen al ritme de 454 milions per segon, i com que la velocitat de propagació és de 300.000 km/s aprox., l'ona resultant havia de tenir una longitud de 66 cm (un milió de vegades més llarga que la de la llum; per a fer llum hauria hagut d'oscil·lar un milió de vegades més ràpid). I Hertz ideà un detector, o "resonador", que consistia en una anella metàl·lica tallada de manera que les puntes quedessin molt pròximes i l'espai de separació regulable amb un cargol. Quan les dimensions eren les adequades captava l'ona i en la punta del cargol hom veia saltar l'espurna elèctrica. Movent aquest resonador a punts diferents de l'habitació trobà que efectivament l'ona era

FRANCESC NICOLAU
Professor de la Facultat Eclesiàstica
de Filosofia de Catalunya

de 66 cm, d'acord amb les equacions de Maxwell. No li fou difícil demostrar després que aquelles ones implicaven un camp magnètic i un altre d'elèctric, és a dir eren electromagnètiques.

Aquest experiment de Hertz de 1888 tingué ressonància. El 1890 Oliver Joseph Lodge (1851-1940) repetí a Anglaterra l'experiència, i Augusto Righi (1850-1920) a Itàlia, demostrant, a més, que les ones hertzianes presentaven els mateixos fenòmens de reflexió, refracció, polarització i interferència que les de la llum. I Guglielmo Marconi (1874-1937) el 1901 va inventar la telegrafia sense fils, o sigui la transmissió de senyals Morse mitjançant les ones hertzianes. Però Hertz no va poder veure res de tot això. Morí sense haver complert els 37 anys d'un emmetzinament de la sang.

Hendrik Antoon Lorentz (1853-1928)

Després de la troballa de Hertz i dels experiments de Righi, podíem dir ja que era científicament certa la teoria de Maxwell sobre la naturalesa de la llum? No encara! Dir que aquestes ones fan com la llum no vol dir pas identitat de naturalesa!

Hi havia, sobretot, un punt ben fosc: si la llum és oscil·lació electromagnètica, on són les càrregues oscil·lants per fer les ones?

La resposta a aquesta pregunta ens vindrà del doctor en física per la universitat de Leiden, H.A. Lorentz. Aquella idea de William Crookes (1832-1919) de 1890 que l'electricitat està formada per partícules més petites que els àtoms de matèria, anomenades "electrons" per G.J. Stoney el 1891, fou acceptada per Lorentz el 1895, bo i afegint-hi que tots els àtoms de matèria han de contenir electrons i la llum ha de ser produïda per l'oscil·lació d'ells dins de l'àtom. Ja no hi ha dificultat per admetre que la llum sigui radiació electromagnètica.

Però mancava la comprovació experimental. S'havia de fer sotmetent la llum a un camp magnètic ben fort i veient si efectivament se'n mostrava afectada segons les lleis electromagnètiques. Aquest experiment no el va fer Lorentz personalment, sinó un deixeble seu Pieter Zeeman (1865-1943) sota la seva direcció, el 1896: posà un focus de llum sota un camp magnètic ben intens, després col·locà un espectroscopi que descompongués la llum blanca d'aquell focus i una pantalla per recollir el resultat; i... efectivament, al moment de donar el corrent elèctric productor d'aquell

camp magnètic les ratlles de l'espectre es dividien en tres tal com manava la teoria! Això sí que només una naturalesa electromagnètica de la llum podia explicar-ho! El fenomen s'anomenà "efecte Zeeman". I Lorentz i Zeeman reberen per aquesta descoberta el premi Nobel de física el 1902.

L'existència efectiva de l'electró fou demostrada el 1897, l'any següent de la descoberta de Zeeman. Va ser Joseph John Thomson (1856-1940) qui aconseguí fer palès que la mínima partícula d'electricitat, l'electró, era unes 1850 vegades més petit en massa que un àtom d'hidrogen. Era clar que tots els àtoms podien contenir aquelles partícules tan petites. Va ser el mateix Thomson qui va proposar un primer model de com estarien ficats els electrons en el àtom; com enganxats a una esfera de càrrega elèctrica positiva model que aviat fou modificat per Ernest Rutherford (1871-1937), que va posar els electrons no incrustats sinó girant al voltant de la part positiva de l'àtom, el nucli. Idea que encara fou corregida per Bohr i Sommerfeld, però que ha deixat intacte allò que havia dit Lorentz que els electrons són part integrant de l'àtom, de la qual cosa ja ningú no pot dubtar avui dia, com tampoc de la naturalesa electromagnètica de la llum.

Allò que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.

Rom 1,20

Pere Codinachs ens parla del seu estudi sobre la FJCC publicat fa pot

“La JFCC ha estat un dels moviments eclesials més oberts i avançats”

“Ja des del començament em vaig adonar que la FJCC era un tema discretament relegat a la reserva i al silenci per part de molts —diu en Pere Codinachs—. Un tema del qual hom evitava parlar-ne a causa d'un cert temor”. I potser per tot això que ell diu, aquest claretià va decidir dedicar la seva tesina de llicenciatura en Ciències Morals a la FJCC (La Federació de Joves Cristians de Catalunya). Tesina que, corregida i augmentada, esdevindria el llibre que tot just aquests dies surt al mercat: “La FJCC. La seva mentalitat moral, la seva influència social”.

Pere Codinachs i Verdguer és osonenc i claretià. Al 1974 fou un dels iniciadors del moviment juvenil HORA-3, del qual va ser dirigent durant dotze anys. L'autor d'aquest estudi és llicenciat en Ciències Socials —Roma, 1970— i en Ciències Morals —Madrid, P.U. Comillas, 1988.

L'objecte central d'aquest estudi és la FJCC, un moviment “massiu” de joves cristians, fundat el 1931 per qui era aleshores director del Secretariat de Joves del Bisbat de Barcelona, el Dr. Albert Bonet. La Federació “fou un moviment d'Acció Catòlica en fase d'implantació oficial per tot Espanya”, puntualitza Codinachs. I com a moviment, i moviment cristià, es proposa d'introduir el canvi moral, religiós i cívic en la joventut catalana, entrant sovint en concurrència o confrontació freqüent amb d'altres moviments de signe oposat.

L'estudi pren com a punt de sortida uns interrogants que esdevenen per a Pere Codinachs el plantejament del problema al qual vol donar resposta: “Per què nasqué la Federació?, per què s'expandí tan ràpidament per tota la nostra geografia fins a aplegar, en quatre anys —1931-1936— i vuit mesos uns 18.000 joves?, per què fou tan combatuda durant la II República?, per què tan perseguida i desarticulada en esclatar la revolta del 36?, per què fou prohibida després de la guerra en iniciar-se el nou règim?, per què fou tan apreciada pel papa Pius XI?”. Per avançar-nos a la conclusió de l'autor, direm que en Pere Codinachs acaba argumentant que “la raó de la força de la FJCC, de la seva expansió sorprenent, de l'oposició que va trobar, tant d'una banda com de l'altra, cal cercar-la, fonamentalment, en els seus plantejaments religiosos i morals i en la coherent actuació eclesial i social que sostingué tot al llarg de la Segona República”.

La moral social de la FJCC

La moral social de la Federació, per la seva fidelitat a l'Església, no podia ser altra que la Doctrina Social Catòlica. Del Magisteri havien emanat els darrers quaranta anys tres importants do-

cuments socials: “Rerum Novarum” de Lleó XIII al 1891, “Quadragesimo Anno” de Pius XI al 1931 i “Casti Connubii” del mateix Pius XI al 1932. La moral social arrençà fonamentalment d'aquests documents. Pere Codinachs sintetitza els trets fonamentals d'aquesta doctrina social dels fejecistes de la següent manera: “Teniem una viva sensibilitat per la qüestió obrera —atur, pobres,...— i defensaven els drets laborals de les persones o grups. Refusaven els abusos o els excessos del liberalisme i, alhora, l'enganyosa utopia de les doctrines marxistes, comunisme i socialistes”. A més d'això cal remarcar “una voluntat de promoure, entre els joves fejecistes, els futurs líders sindicals de tots els obrers de Catalunya”.

Convé no oblidar que una de les acusacions a què s'ha vist sotmesa la Federació ha estat la seva suposada vinculació i origen burges. L'autor d'aquest estudi puntualitza sobre la controvèrsia: “La FJCC va néixer i va viure en una cultura majoritàriament burgesa. Per això, culturalment, va heretar valors que provenien d'aquesta societat burgesa, entenent el mot burges en la seva vessant cultural, no com a concreció històrica i vuitcentista de caràcter economicista”. La Federació no podia ser un moviment burges, ja que els fejecistes eren obrers i llogats i només una minoria eren estudiants. “Així doncs, repeteix Codinachs, la Federació es desmarca clarament tant de l'esperit burges com dels mateixos partits d'arrel burgesa. La FJCC rep tota la influència de la Doctrina Social Catòlica que la fa superar els límits estrictes de l'«ethos» burges i descobreix, fent-se ressò, els greus problemes socials que afecten ciutadans i col·lectius”.

En la mateixa direcció, aquest estudi claretià de la Federació recorda que els fejecistes denunciaven “la mentalitat burgesa en el sentit pejoratiu, ja que suposava la conservació, sota un vernís religiós, de les estructures socials injustes. En aquest sentit es pot dir que no eren gens burgesos. Al contrari, es van mostrar molt crítics amb la burgesia”.

En definitiva, Pere Codinachs creu que “en el panorama de l'Església dels anys trenta, la Federació és una de les realitzacions eclesials més obertes i avançades. La FJCC s'anava situant en posicions més aviat de centre i sempre amb importants inquietuds socials i sindicals”. La Federació va ser el primer moviment cristià que feia “una lectura crítica de la realitat que posteriorment confrontava amb la fe cristiana, per un tercer moment, entrar a modificar aquesta realitat. Això va ser una innovació, ja que les altres associacions no entraven llavors en aquest tipus de militància social.

Osonenc i claretià, va ser un dels iniciadors del moviment juvenil HORA-3.

Eren uns cristians que creien, els de la FJCC, que tenien alguna cosa a dir en la vida pública del nostre poble. Les organitzacions d'aquells anys —segueix exposant en Pere— eren molt espiritualistes i tancades, per contra, la FJCC va arrelar-se dins les inquietuds i les il·lusions dels joves i de la societat. Es va llençar cap a fora”.

L'apoliticisme de la Federació

Quan parlem de la Federació situant-la “al centre” pot donar la imatge que estem parlant d'un partit polític o, si més no, d'una associació amb evidents finalitats polítiques. No és així: “La FJCC no era, ni volia ser, un partit polític”. Ens explica l'autor que la FJCC, en alguns dels seus escrits doctrinals, defensa com a única solució per als mals de l'època la “sobirania de Déu sobre tots els homes juntament amb el regnat social de Jesucrist i la normativa derivada de la Doctrina Social Catòlica abans esmentada”. Per tot això, la teologia de la FJCC nega com a erronis i nefastos els moviments socials i polítics d'esquerres ja que neguen o no accepten Déu. I amb això, ens explica el claretià, s'estableix per a la Federació una doble tercera via per a solucionar els problemes socials, una tercera via social, entre el liberalisme i el socialisme, que és defensada com a Doctrina Social Catòlica, i una tercera via política, entre els partits de dretes i els d'esquerres, que componen la democràcia humana i que és defensada com a democràcia cristiana, entesa com a “regnat de Déu sobre tots els homes”.

Aquesta posició teològica de caire militant es presentaria com apolítica pel fet de no entrar en la contesa política de partits, però no deixaria de tenir el seu pes polític en la mesura en que s'oposaria, d'una forma bel·ligerant, a tots ells. “Per tant l'apoliticisme —remarca Codinachs— defensat per FJCC ho fou pel fet de no en-

trar mai en la lluita en favor d'un determinat partit ni alinear-se als seus rengles directament o indirectament”. Prengué, però, una veritable dimensió política quan, en lloc de respectar l'“autonomia de les realitats terrenes” —com les qualificà el Vaticà II— es va oposar a tots els partits oferint la seva pròpia alternativa cristiana com l'única vàlida i viable.

Fou aquest fet el que no li perdonaren les esquerres. D'aquesta manera, la FJCC, malgrat que el seu apoliticisme i neutralitat política mil vegades proclamada, fou vista com un poder fàctic i acusada d'estar col·locada socialment i políticament a la dreta, com a burgesia, la qual cosa no era gens certa tal i com s'ha dit anteriorment.

Vigència del missatge de la FJCC

Sens dubte és bó d'analitzar l'acció i l'organització que va fer de la Federació, encara no en cinc anys, una força social que donava testimoniatge cristià i valent arreu del país. La pregunta sorgeix ràpida: Té vigència avui el mis-

satge de la Federació?; Es pot aplicar el seu model avui per construir una estructura pastoral semblant? “El moment social, moral i polític —diu l'autor— que va viure la FJCC i el que vivim ara són gairebé radicalment diferents. Les militàncies d'ahir no poden, doncs, ser repetides mimèticament avui”. Però, tanmateix, Codinachs recorda que “no es tracta de comparar diverses formes de pastoral juvenil donades històricament, sinó de consolidar la llarga i rica tradició pastoral pròpia”.

Així, l'autor presenta, en finalitzar el llibre, una dotzena de punts que s'haurien de tractar i aprofundir o bé solucionar des del punt de vista de la pastoral juvenil catalana en l'actualitat. “Aquest seria el missatge final que es despren de tot l'estudi”.

Malgrat tot, aquest claretià amb llarga experiència a l'associacionisme juvenil i cristià veu molt difícil “que es pugui arribar a cohesionar un gran moviment de joves”. I això perquè “aquí a Catalunya, com a la resta d'Espanya, no hi ha cap moviment de gran quantitat d'inscrits. El que sí que hi ha avui a Catalunya són molts grups i moviments reduïts en nombre; per contra, a Europa es dona la presència d'aquest tipus de moviments, especialment a França i Itàlia. Només cal recordar que fa pocs dies es van reunir a França més de 100.000 membres de la JOC”.

Convé, per acabar, reconèixer que, com ja deiem en iniciar l'article, el naixement, l'espectacular creixement i la persecució i mort, com a tal, de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, aixeca molts interrogants. “No caldrà, doncs, que assagem una resposta?”, diu a l'introducció del llibre en Pere Codinachs. “Aquest era el meu propòsit. Potser és una gosadia —assenyala—, però en tot cas era, crec, una necessitat”.

DAVID VIDAL i CASTELL

CASA GAY

**Servei de lloguer per a festes i banquets.
Cadires, taules,
cristalleria, vaixel·la, etc.**

Roger de Llúria, 12 i 14
Tels. 318 14 95 - 301 67 31

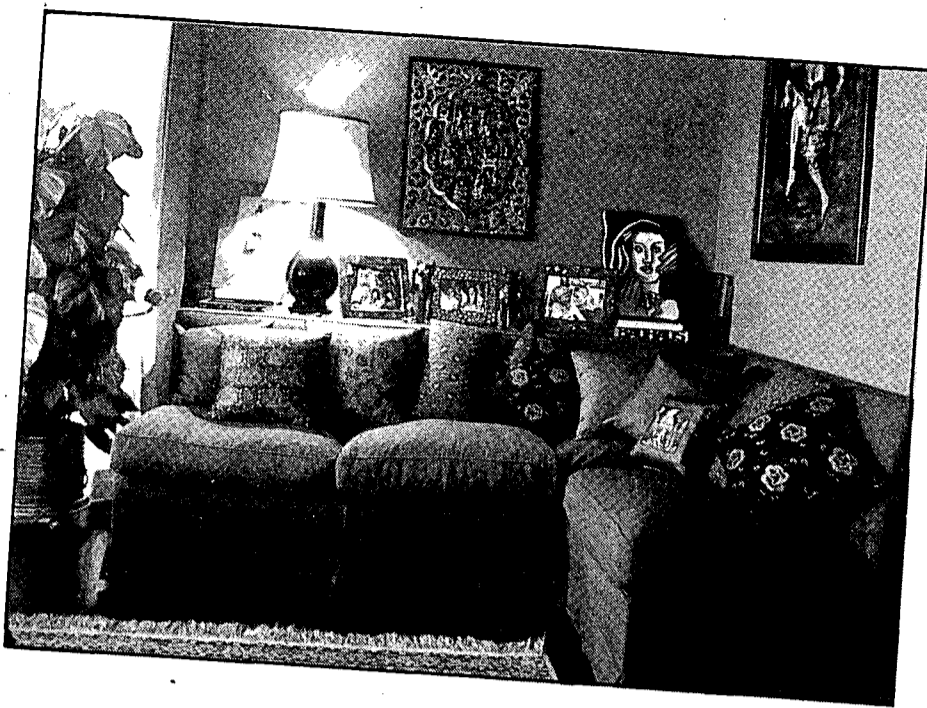
MODA

Dies enrera la firma SATI va presentar davant la premsa especialitzada la seva nova col·lecció Tèxtils per a la Llar, coincidint amb la inauguració de les seves noves oficines i sales d'exposició permanent per a una millor difusió dels seus productes, ara per ara, els més competitius a nivell d'altres mercats.

SATI, que genera des de sempre una política de marca i servei permanent, va exposar en una conferència de premsa celebrada en el seu propi saló d'actes, la voluntat de continuar en la indústria tèxtil, parlant de futurs plans plens d'estratègia per als propers anys.

SATI, com a firma líder del sector, disposa d'una xarxa comercial molt ampliada, atès que compta en l'actualitat amb 2.500 punts de venda a Espanya amb expositors propis, servei que des de fa alguns anys també està implantat al sud de França i a Portugal amb èxit total. Avui, l'objectiu més ambiciós d'aquesta firma està enfocant cap a Europa a través d'una comercialització totalment directa.

En el transcurs d'aquesta conferència de premsa, també es va parlar de la creació del Club SATI que ha vingut a cobrir bàsicament dos objectius primordials, com són la fase comercial a través d'un "show

Sati'90

room" amb exposició permanent dels productes fabricats per ells i el cultural, que oferirà conferències i acurades publicacions especialitzades.

I, com el repte principal de SATI es basa en millorar dia a dia la qualitat del seu producte, hem pogut admirar la nova

col·lecció dels seus Tèxtils per a la Llar, amb la presència de dissenys acuradíssims per a unes tendències generals en aquesta ocasió dividides en cinc temes diferents.

Satistar/Jacquard: Presenta una estructura tècnica altament enriquida per la pre-

sència de tots els colors que aporten nous afectes de tonalitats i contrastos. Diversitat de dibuixos geomètrics i flors neoclàssiques.

Satiestampa/Estampados: Una extensa col·lecció de temes florals d'origens culturals i tradicionals a través d'una

imatge internacional, que contrasta amb altres temes més ètnics de sobris i profunds colors dins la tècnica Indanthrem.

Satival: Capítol dedicat a les cortines de fantasia refinada, amb presència del color blanc i els tons pàl·lids.

Satifibres: Qualitat i sofisticació per crear ambients harmònics, que va del més tradicional al més nou i, per això, s'ha creat un ras perxat de pur cotó i, lonetes estil cretò per a revestiments.

Satiflam: Aquest apartat va enfocat a la decoració més industrial, utilitzant-se fibres ignífugues, rasos i estores de diversos colors.

I, finalment, vam poder admirar la recent creada col·lecció Saticasa'90 que la firma ha llençat al mercat a través d'un nou concepte de roba per a la llar a través d'una qualitat en textura i disseny. Aquesta col·lecció la formen dos apartats: un dedicat a la línia de jocs de taula d'elaboració molt artesanal, que abasten gran varietat de mides i combinacions, junt a l'altra línia dedicada a les tovalloles i als articles de ris en general per a bany, com són barnús i sabatilles.

Benvinguda, doncs, una vegada més, la firma SATI a la nostra llar.

MARÍA JOSÉ EJARQUE

RACÓ DEL LLENGUATGE

No és igual cama que llit (5)

L'altre mot que guarda relació amb enganxar és cola. En català, el seu significat ens posa en contacte amb el món dels adhesius, els coagulants i els aprestos, tan coneguts en alguns oficis i en la indústria. El popular aiguacuit dels fusters, que abans escalfaven amb foc a la vorera, davant del taller, ara se'ns ha tornat una cola més perfeccionada que s'aplica en fred, i que, ai las! introdueix en el món de la droga al·lucinògena amb llargues ensumades els adolescents inestables i àvids de sensacions noves i, sobretot, prohibides.

També és cola la substància vegetal que constitueix la base de les begudes carbòniques escampades per tot el món pels nord-americans.

En castellà, encara s'amplia més el camp semàntic d'aquest mot ja que també equival al nostre cua, ja sigui l'apèndix vertebrat posterior de molts animals, ja sigui la filera de persones que esperen el torn d'alguna cosa.

Dos mots exactament iguals com "acostarse" i acostar-se ens poden dur a confusions molt perilloses. Un jove que digui a una noia que vol acostar-s'hi perquè necessita el seu escalf i bon tracte amorós, si ella és castellana i ho interpreta amb el significat de la seva llengua, pot ser que ho trobi excessiu i que contesti amb un rebuf o una plantofada al descarat que gosa de proposar-li que es fiqui al llit amb ella.

Gosar és atrevir-se, en català. La seva semblança amb "gozar" fa que molts catalans el facin servir per dir que ho passen bé, que es diverteixen, que experimenten plaer. És un dels barbarismes més denunciats i més difícils d'eradicar. Però ja veieu que el goig, que en català és tot espiritual, no té pas res a veure amb la gosadia o atreviment.

El símbol del comerç de roba a la menuda podria ser la mitja cana, antiga mesura de longitud en desús des de l'adopció del sistema decimal. En escrits que ens relaten èpoques passades, si s'escau, s'ha de parlar de canes i pams en lloc de metres i centímetres per no caure en anacronisme. Quan Salvador Espriu, en la Primera Història d'Ester, en parlar dels ajusticiats Bigtan i Teres diu que "pujaren al cadafal a ensenyar-nos canes i canes de llengua saburrosa i bruta", evidentment exagera, perquè la llengua d'un penjat, a tot estirar arribarà a fer un pam, i la cana té vuit pams. ¿Com pot creure un castellà que quan els catalans anomenem les canes no volem dir els cabells blancs? Si algun d'ells acut a una representació de l'esmentada obra, en sentir això de canes, potser s'imaginarà la llengua dels penjats tota plena de cabells blancs!

PERLES ORTOGRÀFIQUES

En una esquila de La Vanguardia, a sota del nom del difunt, diu: Agent de Cambi i Borsa honorari. A veure si canviem d'una vegada!

ALBERT PERA

LLIBRES

El sant més popular del món (1)

Jan Dobraczynski, novel·lista i escriptor polonès, ha escrit un llibre sobre sant Antoni de Pàdua, que ha estat traduït ara al castellà.

No dubtem de la seva bona voluntat, tot i que l'obra no pertany al gènere històric, ni és un assaig i menys una novel·la.

No és una biografia, atès que és mancat de la cronologia i d'una ordenació dels trets més importants de la vida del sant. Tampoc una novel·la, perquè li manca aquell argument original, colpidor i inèdit que podria donar atractiu i bellesa literària. Si l'assaig fós un intent de col·locar Antoni de Pàdua com a moderador de la dialèctica franciscana —un orde d'il·letrats, amb un fundador, Francesc d'Assís, que no sentia gran admiració pels llibres i la ciència— tampoc és cert. No fou el sant paduà l'encarregat de dirigir i supervisar la formació intel·lectual ulterior dels framenors, com sembla insinuar Dobraczynski i s'afirma en la presentació del llibre.

Aquest afer li fou confiat a sant Bonaventura, general de l'orde, bisbe i cardenal, considerat per això com el segon fundador de l'orde franciscà.

L'obra de Jan Dobraczynski està composta a base d'extensos diàlegs que no es troben pas formulats així en les fonts antonianes ni franciscanes.

Per altra banda, en la mateixa presentació es diu que sant Antoni, tot i ser molt popular, la seva vida no es coneix. Tampoc això és exacte, atès que existeix en castellà, i sobretot en italià i portugués, una extensíssima bibliografia. El fet que en el mercat es trobin exhaurides moltes de les seves biografies demostra una vegada més l'àmplia audiència i difusió que han tingut.

En la mateixa presentació —en la contra-coberta— es diu que sant Antoni fou un dels grans predicadors del segle XIII. Això sí que és veritat i ho palesen tots els testimonis documentals de l'època i ho confirmen els millors estudis d'investigació que s'han fet. La seva predicació era fonamentalment bíblica, amb accent evangèlic. D'aquí que el papa Pius XII el declarés "Doctor Evangèlic".

Hem fet aquestes observacions del llibre que presentem perquè toca aspectes que no tenen consistència ni una base seriosa.

El llibre està curosament imprès, amb la coberta a color que reproduïx un fresc de la "Scuola del santo", de Pàdua.

FRANCESC GAMISSANS

(1) SAN ANTONIO DE PADUA. Jan Dobraczynski. Ediciones "Palabra". Madrid, 1990.

COSTUMS I TRADICIONS

La "santa Reina" de Portugal

Aquesta setmana, el santoral ens portarà una princesa. Si fos de carn i ossos donaria molta feina als redactors de cròniques de societat. Però la nostra princesa, de Catalunya i Aragó, esdevinguda reina de Portugal per haver-se casat amb el monarca d'aquell país, Dionís I, quan només tenia disset anys, és venerada com a santa, tot i la poca devoció que han sentit per a ella els catalans.

I a fe que ella ho era de soca-rel. Filla de Pere III i néta de Jaume I, de petita donà mostres de seny fent fer les paus entre els seus pares i l'avi enfrontats per diferències de criteris.

No és hora ni aquest el lloc de fer-ne la història. Amb tot, la seva vida va transcórrer entre núvols de llegenda i tradició. Sobretot pel que fa al miracle de les roses i el pa atribuït, també, a santa Eulàlia de Sarrià, a una altra Isabel o Elisabet, reina d'Hongria, a santa Casilda i segurament alguna més.

Ja és sabut, però no fem res malfet en repetir-ho. La reina era molt caritativa i generosa amb els pobres, sobretot amb els que fins havien de captar el pa. I els socorria a mans plenes, d'amagat del seu marit que no ho veia amb bons ulls. Un dia, doncs, la sorprengué amb una faldada de pa i en preguntar-li què hi duïa, la reina respongué que roses. I roses caigueren en deixar anar la faldada.

Una altra història, llegenda o tradició, explica com un cortesà la feia objecte d'impures

cobejances. La reina el rebutjà i el mal home anà a vessar a les oïdes del rei la mala bava: Isabel tenia amor il·lícits amb un patge. No cal dir com s'irrità el monarca. Envià un emisari de confiança a la casa del botxí, amb l'ordre de tenir preparada una caldera d'oli bullent per tirar-hi la primera persona que hi anés en nom seu.

Fet això envià el patge a preguntar si el botxí havia complert l'encàrrec, però el minyó s'entretingué ja que en passar per davant de la catedral li vingueren ganes d'entrar-hi una estoneta a resar.

Mentre ho feia, el rei, impacient, ordenà al cortesà que anés a fer la pregunta al botxí i aquest, és clar, prenent-lo per la persona que havia de fer bullir, el tirà a la caldera. Això fou providencial per salvar l'honor d'Isabel.

Altrament la tradició diu que protegia la gent d'armes de Catalunya i Aragó i fins, que fou consellera del consell de Casp, als components del qual recomanà la candidatura del comte d'Urgell. Com que no fou atesa la seva petició retirà el seu patronatge als cavallers catalans que d'aleshores ençà perderen totes les empreses d'armes. Això explicaria la poca devoció que se li ha tingut a la nostra terra.

Ja vídua refundà i amplià a Coimbra el convent de santa Clara on es retirà i és fama, segons uns goigs anònims que, "... en morir, com santa mare, / Maria us va visitar. / Morta ja, sota el blanc vel, / vostre cos fa rica olor..."

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

LA SARDANA I LA DANSA

Concursos de sardanes, música per cobla i fotografia

Premi musical de composició per cobla de les viles de Ceret i Banyoles.- Premis: per obres per una cobla, 500.000 ptes., per dues cobles, 700.000 ptes., per tres cobles, 1.000.000 de ptes., per cobla i cor, 700.000 ptes. i premi especial joventut de 500.000 ptes. Termini d'admissió d'obres; per les que optin als premis d'una cobla, dues cobles, i especial joventut, el 15 de juliol. Obres que optin al premi de tres cobles i cor, el 15 d'agost de 1990. Entrega d'obres i petició de bases, a Prosolba, S.A., Passeig de la Indústria, 25, de Banyoles, codi postal 17820.

IV Certamen musical de sardanes, Premis Sant Andreu.- Tres premis per sardanes, de 100.000, 75.000 i 50.000 ptes., respectivament, i tres accessits de 10.000 ptes. cadascun. També un premi popular de 25.000 ptes. El termini d'admissió d'obres s'acaba el 31 d'agost. Cal enviar-les a Agrupació Sardanista Club Joventut Recull, plaça Bisbe Coll, 23, Ivars d'Urgell, codi postal 25260. Consultes als telèfons 58 00 61, Dolors Vall, i 58 06 08, Antoni Santiveri, amb el prefix 973 quan calgui.

XXIV concurs fotogràfic Aplec Baix Camp.- Premis per dues col·leccions, amb el tema "Aplec" i el tema "Dansa i Costums tradicionals dels Països Catalans", respectivament, de 30.000 ptes. en global per cada tema. També Premi d'Honor, amb 20.000 ptes. a la millor col·lecció de tres obres, i premis especials per la fotografia en color. Termini d'admissió d'obres, el 31 d'octubre. Tramesa d'obres i petició de bases a la colla sardanista "Rosa de Reus", carrer de les Galanes, 10, primer, Reus, codi postal 43201, o també a l'apartat de correus 324.

JOSEP VENTURA

EDUQUEM JUNTS - 39

la família, l'escola, els mitjans de comunicació

ELENA ELIZALDE i AUBERT
Doctora en Pedagogia

TERESA SANMARTÍ i GARCIA
Maestra Especialista en Preescolar

Convidem a tots aquells que estan en contacte amb nens a treballar junts per tal d'ajudar-los a créixer amb alegria. Cada setmana proposem dos objectius educatius, centrats en l'edat de 5 anys, (dins de les àrees de socialització, llenguatge, adquisició d'hàbits o desenvolupament intel·lectual i motriu), i suggerim uns exercicis divertits i fàcils de fer.

Tant de bó que, treballant plegats, recuperem el civisme que trobem a faltar a la nostra societat. Endavant, els nostres nens s'ho valen. El nostre país, també.

Desenvolupament intel·lectual

Objectiu: Saber utilitzar correctament: "sencer" i "meitat".

Exercicis:

—A la vida diària fem servir amb correcció les paraules "sencer i meitat" i "mig".

Per exemple preguntem al nen: "Què vols, mitja poma o una poma sencera?". "Talla el plàtan per la meitat".

—Juguem amb el nen a partir objectes pel mig (papers, plàtans, pomes, galetes, etc.).

—Fem veure al nen com dues mitges pomes juntes, equivalen a una poma sencera.

—Busquem 4 o 5 pomes de la mateixa mida i les partim pel mig amb cura, de diferents maneres: vertical, horitzontal i obliquament. Juguem amb el nen demanant-li:

"Dona'm mitja poma".
"Dona'm una poma".

"Dona'm una poma i mitja".
—Aprofundim aquest coneixement preguntant-li:

"Quantes mitges pomes necessites per donar-me una poma?".

"Quantes mitges pomes necessites per donar-me una poma i mitja?".

—Animarem el nen que aparelli mitges pomes i aconsegueixi les pomes que teníem al començar.

—En premi al seu esforç li ensenyem a fer compta de pomes de la següent manera: pelar les pomes, buidar el cor, tallar-les a trocets, fer-les bullir a

foc lent amb pell de llimona, sucre, un xic de canyella i una mica d'aigua.

Llenguatge

Objectiu: Saber respondre les preguntes amb una petita explicació. (No s'accepten les respostes "perquè sí; perquè no").

Exercicis:

—Normalment contestem raonadament les preguntes que el nen ens fa; evitem el "perquè sí", "perquè ho diu el pare", etc. Per exemple: Si el nen pregunta:

"Per què no em puc posar les sabates noves?".

No li diem "perquè no", sinó que mirem d'explicar-li les nostres raons, procurant que les entengui.

—Recordem al nen el conte de la Caputxeta Vermella o algun altre. Entre tots, dos l'expliquem. Quan hem acabat li preguntem:

—"Per què la mare diu a la Caputxeta que no parli amb cap desconegut pel camí?".

Acceptem com a bona qualsevol resposta lògica mentre no sigui "perquè sí" o "perquè no".

"Per què ha arribat primer el llop a la casa de l'àvia?" etc.

—De tant en tant fem preguntes al nen sobre les activitats de l'escola o alguna cosa que ha vist al carrer.

—Més endavant fem preguntes de caire més personal.

Per exemple:

"Per què t'agrada jugar sempre amb en Joan?".

"Per què no li vols deixar la joguina al teu germà?".

ENCREUATS

per ROSÀ COLLELL

Clues:
 FOTO 2ª: CANANILLA.
 GRAN QUAN TITAT: FOTO 1ª.
 INDRET: COSA QUE NO FA DE.
 FER DOTS: AVISEN LAS DE PERILL.
 ONADA: FORMA PRE FIXADA DEL MOT "ALE", GREG.
 MANERA D'EMBEHAR.
 CINQUANTA: NOM DE CONSONANT. SUBSTANCIA QUE SECREA LA VCS, CULANT 50.
 NO MAL: VOCALS. LA PRIMERA VOCAL REPE TIDA.
 XIFRES RO. MANES.
 CONJUNCIÓ: PEÇA DE L'ESQUELET SOBRESALT ESPANT.
 BOLQUER: MANIFER JOLTAT DE PUNKES.
 DICRAF CA. TALA. SIGLES LO. MURCIALS. QUEIAA.
 SODIRA: RELATIU AL DÉU DELS VENTS.
 PATI INTE. RIOR JOL. TAT DE POR. TICS. CONSONANT.
 VOCALS: FOTO 2ª FOU EL FUN DADOR DEL ?
 LLETRA QUE SERVEIX DE DUES HA NRES. SETI.
 SENSACIÓ QUE PERCE DUN ELS DE SANS AUDI. TIUS.
 CONSONANT.

SOLUCIÓ

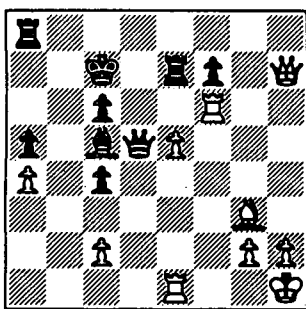
ESCACS

per JAUME MORA

DIAGRAMA 331

Blanques juguen i guanyen

Aquest diagrama torna a ser senzill. Tan senzill que quasi em fa vergonya. I a la Dama negra encara més.

Solució al diagrama 330

1 d5 exd5, 2 e4 d4, 3 e5 fxe5, 4 Cf3 Af5, 5 Cxe5 Ae7, 6 Cxd7 1-0.

FILATELIA

per ENRIC GRAUPERA

CATÒLIC I FUNDADOR

Frederic Ozanam, nascut a Milà el 1813, i mort a Marsella el 1853. Mònaco el recordà amb aquest segell. Escriptor catòlic fou un dels fundadors de la Societat de Sant Vicenç de Paül, i l'iniciador de les conferències de Ntra. Senyora. També entre Lacordaire i Gerbert, fundà el 1848 "l'Ere Nouvelle".

SOPA DE LLETRES

per SNOB

CERCAR 9 TEATRES DE BARCELONA

C	C	B	P	S	L	V	I	A	A
X	L	V	O	S	I	G	I	B	M
V	I	L	L	A	R	R	O	E	L
I	L	L	I	U	R	E	I	Y	I
C	G	C	O	N	D	A	L	I	A
T	R	Z	R	I	A	P	I	Z	I
O	A	X	A	E	I	O	C	P	O
R	M	I	M	I	X	L	E	V	S
I	I	O	A	I	V	O	U	V	S
A	R	I	L	O	V	Z	Y	L	T

SOLUCIÓ

DIAG: Romea, Goya.
 VERT: Victoria, Poliorama, Apolo, Liceu.
 HORIZ: Villarroel, Lliure, Con dal.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"Quan hom és lluny de «casa nostra» totes les notícies que rebem per CATALUNYA CRISTIANA són un saber que no estem sols ni oblidats."
 M. Dolores Roca. ANGOLA

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRI:

RAMON DE VALLS I FONT CATHOLIC CHURCH HIJIWARA 3-KU JAPO	14.200.- Ptes.
COLEGIO INMACULADA CONCEPCIÓN SAENZ PEÑA 1151 2400 SAN FRANCISCO (CMA) ARGENTINA	10.650.- Ptes.
RADIO CARITAS CASILLA 587 ASUNCION PARAGUAY	10.650.- Ptes
BUYANGO CATHOLIC MISSIONS P.O. BOX 753 MARAGOLI KENIA (EAST AFRICA)	11.400.- Ptes

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
 Direcció Tel.
 Població D.P. Província

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner
 (nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:
 taló que adjunto gir postal
 domiciliació segons l'adjunta autorització:

Domiciliació: Banc/Caixa
 Sucursal n.º
 N.º compte corrent
 Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.
 Població Data

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

JEROGLÍFIC

per SNOB

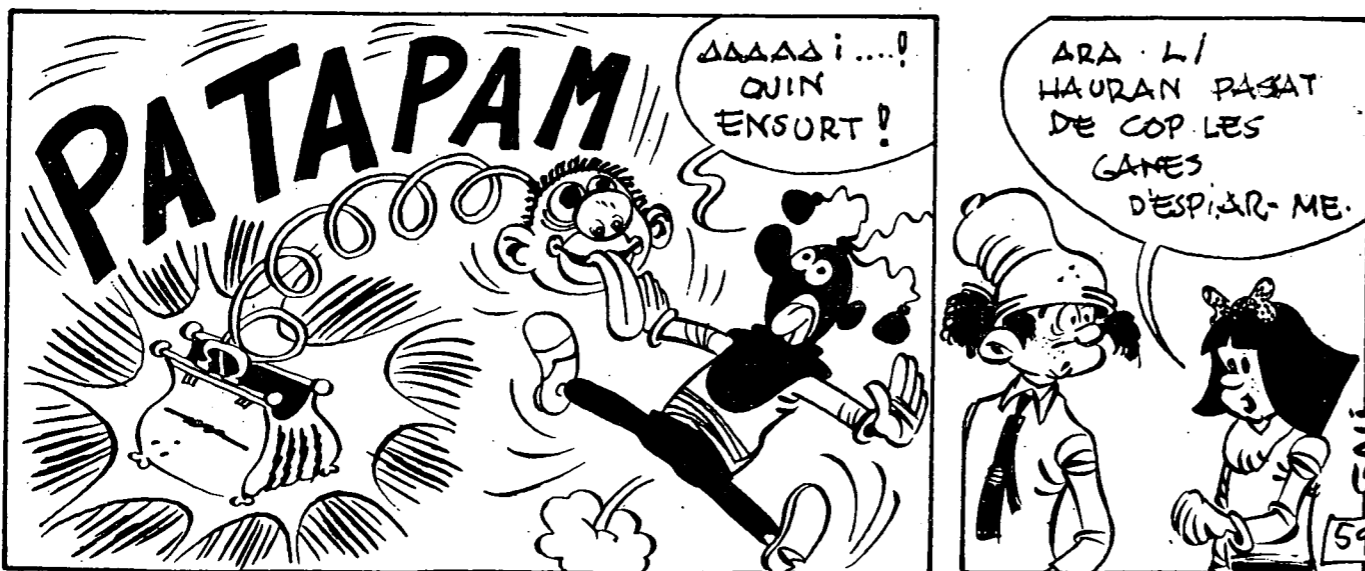
AQUESTA CASA TÉ PISOS I...

S L O

Solució al 561

SERRA D'OR

S (R) ERRA (NOTA) DO R

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

N.º 517

Un projecte interessant

El pare diu que el nostre país és el més bonic del món. La mare li diu que exagera. Jo penso que a totes les persones, el país on han nascut, estudiat i treballat, els deu semblar que és el millor. I tenen raó; perquè com més coneixes una persona, una cosa, més l'estimes.

Durant l'estiu, uns més, altres no tant, anirem aquí o allà, i coneixerem noves ciutats, viles, comarques, poblets, etc: A mi em sembla que és molt important anar pel món amb les orelles dretes i els ulls ben oberts, per poder mirar i admirar les coses boniques de cada lloc, i fer noves amistats. Em sembla que hi ha nois i noies que ronden mig món, i no s'assebenten de res.

Jo tinc un quadern que me l'estimo molt, i sempre que faig una excursió, un viatge, o passo uns dies en un poble, hi escric les meves descobertes i les meves impressions. Després, passat un temps gaudeixo molt llegint allò que vaig escriure, recordant persones, fets i llocs que vaig veure i conèixer. A més hi enganxo postals i fotografies.

¿No us sembla que això podria ser un projecte interessant per a fer aquest estiu?

Ah!, recordeu allò que us vàreu dir la setmana passada: m'agradaria molt, però molt eh, rebre alguna postal d'allà on viviu o aneu, durant aquestes vacances. L'adreça és:

Eixerit
Fundació Catalunya Cristiana
c/. València, 244, 2on.
08007 Barcelona

El vostre amic,

L'Eixerit

LES COSES D'EN PAU

JOAN

EL VELL PLANETA BLAU

Vet aquí que una vegada, temps enllà, en la immensitat de l'univers estrellat, volava una gran nau espacial on vivien un parell de centenars de persones.

Feia molt de temps que volaven. Feia molt de temps que aquella gent no s'aturava a cap planeta on poder viure. Entre elles hi havia una petita nena que mai no havia viscut enlloc més que en aquella nau.

La petita Cisa, que així és com es deia la nena, era molt tafanera i encuriosida. Volia saber més i més coses. Volia conèixer més i més llocs. I estava molt trista perquè la mare li havia dit un dia que mai podrien abandonar la nau.

—Quan jo era petit —li havia explicat moltes vegades l'avi— vivíem en un bonic planeta, on hi havia grans boscos, i rius blaus, i immensos mars, i ocells, i animals de mil formes i

colors diferents. Al meu planeta hi havia grans ciutats on vivia molta gent. I els coets encara eren molt de nyigui-nyogui, saps? I miràvem les estrelles com si mai poguéssim arribar-hi.

—I què va passar amb el teu planeta, avi? —va preguntar-li la Cisa.

—Llavors no ens adonàvem del que teníem. Vam fer-lo malbé —va dir pesarosament l'avi— no vam saber tenir-ne cura. No vam fer cas d'aquells que ens advertien dels perills. El vell Planeta Blau es va anar assecant i empobrint fins que la vida s'hi va fer impossible, i els homes vam haver de marxar per buscar un altre lloc per viure-hi. I d'això ja en fa molt i molt de temps, filleta. Si haguéssim tingut més cura...

ANNA

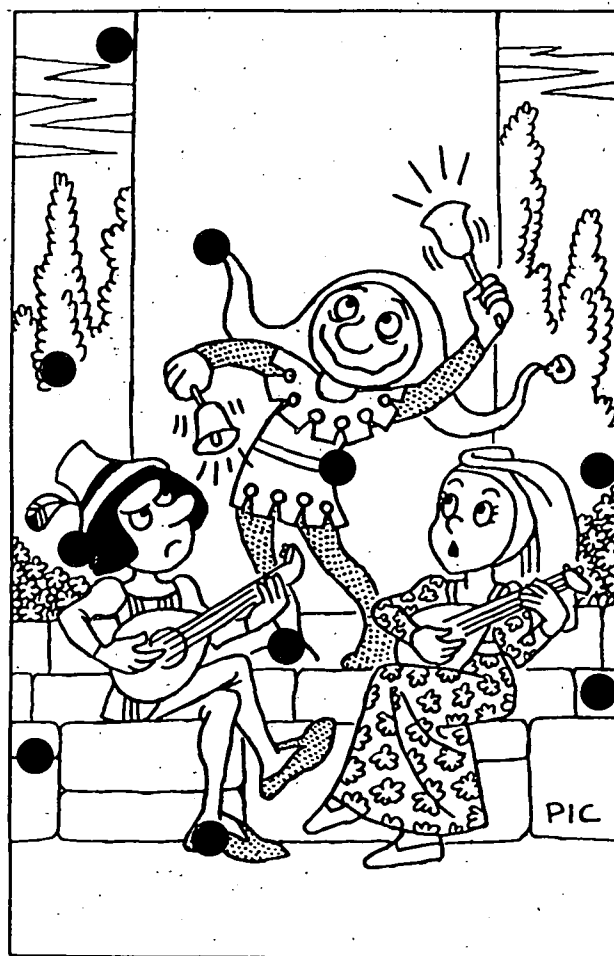
ENCREUATS

	1	2	3	4	5	6	7
1							
2							
3							
4			●		●		
5							
6	●						●
7							

HORIZONTALS: 1. Xafarder - 2. Pensa, idea - 3. Bleda, adormit, encantat - 4. Metall preciós. Una te. Em girat - 5. Que cola fàcilment - 6. Al revés, tombes, voltes - 7. Menjant li faràs a la gana, bevent a la set.

VERTICALS: 1. A.R. Enganxat a puntades. Una ema - 2. Efectuosa, falaguera - 3. La mataràs menjant. A.R. Fi com un vel, el fa la llet quan bull - 4. Remenarà, mourà - 5. Un nen mallorquí. Parlar, expressar amb mots - 6. No ens estima gens aquesta dona - 7. Llises, planes. Una essa.

Solució al proper número

Solució a les "10 diferències" del número anterior.

Jesús ens parla

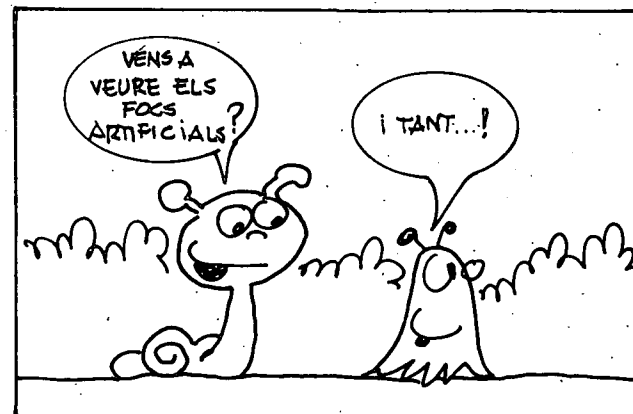
Busqueu l'evangeli del diumenge: Evangeli segons Sant Mateu, capítol 10, versets del 37 al 42 (Mt 10,37-42).

Reflexionem: 1. Jesús vol que tots els cristians, com a deixebles i seguidors seus, estiguem sempre a punt d'estimar Déu sobre totes les coses, amb tot el nostre cor, amb totes les nostres forces. Els pares han d'estimar els fills i els fills han d'estimar els pares, i tots ens hem d'estimar els uns als altres, però, sense oblidar mai, que la font de l'AMOR és Déu.

2. Si oblidéssim estimar Déu més que res i més que ningú, més que estimar els altres, acabaríem estimant-nos nosaltres mateixos. Perquè els cristians hem d'esforçar-nos a estimar com Déu estima. Estimar fins a perdonar. Quan ens costi estimar, hem de pensar que Jesús ens ha estimat fins a donar la vida per nosaltres.

3. A ningú no li agrada que l'estimin amb comptagotes. A més, si Déu ens estima tant, ¿com podem estimar-lo amb un amor esquifit? Els Eixerits i Eixerides hem d'estimar Jesucrist amb generositat. No reculem davant de les dificultats. Amb cor valent i confiant en l'ajut de Jesús, esforcem-nos per estimar com Déu estima. Estimar Déu, i a tothom. Sempre.

El mossèn

DIUMENGE - 1

- 09.30 Sardanes.
- 10.45 He man i els senyors de l'univers.
- 11.15 SIGNES DEL TEMPS.
- 12.00 Cadència.
- 13.30 Esports.
- 14.30 Telenotícies.
- 14.55 El temps.
- 15.00 Jim West.
- 16.00 Pel·lícula diumenge tarda: "Ara és diferent".
- 18.40 Les aventures de Guillem Tell.
- 19.05 L'illa de les papallones.
- 19.30 Paradís.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.05 30 minuts.
- 21.40 Dallas (D).
- 22.45 Cita amb l'esport.

ESPAIS FIXOS: DE DILLUNS A DIVENDRES

- 13.30 T.N. Comarques.
- 14.30 Telenotícies. / El temps.
- 15.05 Bona cuina.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.

DILLUNS - 2

- 11.15 Tres, catorze, setze.
- 12.20 Cita amb l'esport.
- 13.00 30 minuts.
- 13.55 Desitja'm sort.
- 15.15 Veïns.
- 15.45 Com a casa.
- 16.30 Pel·lícula tarda: "El genet del temps".
- 18.10 Dibuixos animats.
- 18.30 N'hi ha que neixen estrellats.
- 19.00 La dona biònica.
- 20.00 Dibuixos animats.
- 21.10 Gent del barri.
- 21.40 De professió Api.
- 22.20 Pantalla: "La presa nua".
- 24.00 Telenotícies.
- 00.20 Tot l'esport.
- 00.45 Dimensió desconeguda.

DIMARTS - 3

- 11.15 Acció ara.
- 11.45 Big World.
- 12.45 Thalassa.
- 13.55 Desitja'm sort.
- 15.15 Veïns.
- 15.45 Com a casa.
- 16.30 Pel·lícula tarda: "Duel a l'alba".
- 18.10 Dibuixos animats.
- 18.30 N'hi ha que neixen estrellats.
- 19.00 La dona biònica.
- 20.00 Dibuixos animats.
- 21.10 Gent del barri.
- 21.20 Amb l'aigua al coll.
- 21.50 Així és la vida.
- 22.45 L'agència.
- 23.40 Telenotícies.
- 24.00 Tot l'esport.
- 00.25 Dimensió desconeguda.

DIMECRES - 4

- 11.15 Basquetmanía.
- 12.15 Veles al vent.
- 12.45 Així és la vida.
- 13.30 T/N Comarques.
- 13.55 Desitja'm sort.
- 15.15 Veïns.
- 15.45 Com a casa.
- 16.30 Pel·lícula tarda: "La princesa de Clèves".
- 18.30 N'hi ha que neixen estrellats.
- 19.00 La dona biònica.
- 20.00 Dibuixos animats.
- 21.05 Sorteig Loto 6/49.
- 21.10 Gent del barri.
- 22.05 Cinema 3: "Harold i Maude".
- 23.20 Informatiu cinema.
- 23.55 Telenotícies.
- 00.15 Tot l'esport.
- 00.40 Dimensió desconeguda.

DIJOUS - 5

- 11.15 Futbol 90.
- 12.15 Circ.
- 12.30 60 minuts.
- 13.55 Desitja'm sort.
- 15.15 Veïns.
- 15.45 Com a casa.
- 16.30 Pel·lícula tarda: "La sospita".
- 18.30 N'hi ha que neixen estrellats.
- 19.00 La dona biònica.
- 20.00 Dibuixos animats.
- 21.10 Gent del barri.
- 21.40 Tres pics i repicó.
- 23.50 Telenotícies.
- 00.10 Tot l'esport.
- 00.35 Dimensió desconeguda.

DIVENDRES - 6

- 11.15 Circ.
- 11.30 Recital.
- 13.00 Informatiu cinema.
- 13.55 Desitja'm sort.
- 15.15 Veïns (D).

- 15.45 Com a casa.
- 16.30 Pel·lícula tarda: "Golfo de Vizcaya".
- 18.05 Dibuixos animats.
- 18.30 N'hi ha que neixen estrellats.
- 19.00 La dona biònica.
- 20.00 Dibuixos animats.
- 21.10 Gent del barri.
- 21.40 Sóc com sóc.
- 22.00 Qui?
- 23.25 Telenotícies.
- 23.45 Dimensió desconeguda.
- 00.05 Cinema de mitjanit: "En cas de desgràcia".
- 01.45 Tot l'esport.

DISSABTE - 7

- 11.15 Sardanes.
- 12.00 Sputnik.
- 13.30 El món de Cousteau.
- 14.30 Telenotícies.
- 14.55 El temps.
- 15.05 Dibuixos animats.
- 15.30 Tarda de Western: "Van morir amb les botes posades".
- 17.30 Robid Hood.
- 18.25 Bouc Rogers.
- 19.10 Cagney i Lacey.
- 19.55 Guaita què fan ara.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.05 Lotto 6/49.
- 21.10 De més verds en maduren.
- 21.45 Mike Hammer.
- 22.45 Pel·lícula: "Feminista i el poll".
- 00.05 Dimensió desconeguda.

CANAL - 33

DIUMENGE - 1

- 16.00 Horitzons.
- 17.00 Senyals.
- 17.45 El món del cinema.
- 18.15 Fila 33: "Lleó Tolstoi".
- 20.00 Curt-metratge.
- 20.20 Thalassa.
- 21.00 Telenotícies.
- 21.25 El temps.
- 21.30 Versió original: "Round midnight".

DILLUNS - 2

- 15.00 Tennis.
- 19.30 Mediterrània.
- 20.00 Basquetmanía.
- 22.00 Big World.
- 23.05 Max Headroom.

DIMARTS - 3

- 15.00 Tennis.
- 19.30 Mediterrània.
- 20.00 Star Trek.
- 22.00 Teatre: "Tàlem".
- 23.35 Crònica negra.

DIMECRES - 4

- 15.00 Tennis.
- 19.30 Mediterrània.
- 20.00 Cosmos.
- 22.00 L'escurcò negre.
- 22.30 60 minuts.
- 23.35 Pulaski.

DIJOUS - 5

- 15.00 Tennis.
- 19.30 Mediterrània.
- 20.00 Sputnik.
- 22.00 Actual.
- 23.00 Canal 33 presenta.

DIVENDRES - 6

- 15.00 Tennis.
- 19.30 Mediterrània.
- 20.00 Futbol 90.
- 22.00 La bella i la bèstia.
- 23.00 Tres, catorze, setze.
- 24.00 Informe mundial CNN.

DISSABTE - 7

- 15.00 Tennis.
- 19.45 Vibria.
- 20.00 Cosmos.
- 21.00 Telenotícies.
- 21.25 El temps.
- 21.30 Els intocables.
- 22.30 Jazz.

DIUMENGE - 1

- 3.10 Música N.A.
- 03.50 Però... això què és?
- 05.00 El dimarts que ve.
- 06.10 Parlem de sexe.
- 06.55 Entre línies.
- 07.20 Parlant clar.
- 07.45 Rockopop.
- 09.05 Els mapaches.
- 09.30 Companys.
- 10.30 EL DIA DEL SENYOR SANTA MISSA
- 11.05 Concert.
- 12.00 Pyrenees Pirineos.
- 12.30 Panorama.
- 13.00 El saler.
- 14.00 La nostra Europa.
- 14.30 L'informatiu cap de setmana.
- 15.00 Telediari cap de setmana.
- 15.30 El temps.

- 15.35 Calimero.
- 16.05 La Comèdia: "No hagan olas".
- 17.45 Dues cadenes per a tu.
- 18.15 Joc de nens.
- 19.40 S'ha escrit un crim.
- 20.30 Telediari cap de setmana.
- 21.05 A portada.
- 21.55 Diumenge cinema: "Imitació a la vida".
- 23.40 Avanç Telediari.
- 23.45 Catalunya misteriosa.
- 00.15 Plast-X.
- 00.45 Aquí Sant Cugat.
- 01.00 Òpera.

ESPAIS FIXOS: DE DILLUNS A DIVENDRES

- 08.00 Bon dia.
- 10.00 A bona hora.
- 11.00 Avanç Telediari.
- 12.25 Avanç Telediari.
- 14.00 Teledues/Informatiu Migdia
- 15.00 Telediari-1 El temps.
- 15.35 Cristal.
- 17.50 Avanç Telediari.
- 20.15 L'informatiu vespre.
- 20.30 Telediari 2. El temps.

DILLUNS - 2

- 14.00 Amigues.
- 16.25 Calaix desastre.
- 17.55 El follet del globus.
- 17.30 Els mons de Yupi.
- 18.00 Avui, de 6 a 7.
- 19.10 Corrupció a Miami.
- 20.10 3 x 4.
- 21.38 Especial Lola Flores.
- 22.50 Parlem de sexe.
- 23.35 Històries d'amor.
- 00.30 Diari nit.
- 01.00 L'últim emperador.

DIMARTS - 3

- 14.00 Un món diferent.
- 16.25 Calaix desastre.
- 17.55 El follet del globus.
- 17.30 Els mons de Yupi.
- 18.00 Avui, de 6 a 7.
- 19.10 Corrupció a Miami.
- 20.10 3 x 4.
- 21.38 El dimarts que ve.
- 22.50 Sessió de nit: "Espiritu de conquesta".
- 00.30 Diari nit.
- 01.00 TESTIMONI.
- 01.10 L'últim emperador.

DIMECRES - 4

- 14.00 Kate i Allie.
- 16.25 Calaix desastre.
- 17.55 El follet del globus.
- 17.30 Els mons de Yupi.
- 18.00 Avui, de 6 a 7.
- 19.10 Corrupció a Miami.
- 20.10 3 x 4.
- 22.35 Estrenes TV:
- 00.10 Diari nit.
- 00.45 L'últim emperador.

DIJOUS - 5

- 14.00 Valerie.
- 16.25 Calaix desastre.
- 17.55 El follet del globus.
- 17.30 Els mons de Yupi.
- 18.00 Avui, de 6 a 7.
- 19.10 Corrupció a Miami.
- 20.10 3 x 4.
- 21.30 Trenta i tants.
- 22.30 El primi-juego.
- 22.45 Un dia es un dia.
- 00.25 Diari nit.
- 01.00 L'últim emperador.

DIVENDRES - 6

- 14.00 Una forma de viure.
- 16.25 Plàstic.
- 17.25 El follet del globus.
- 17.30 Les aventures de Peter.
- 18.00 Dibuixos animats.
- 18.15 Una estona d'anglès.
- 18.45 Amb les mans a la massa.
- 19.10 Corrupció a Miami.
- 21.38 Platja de Xina.

- 22.30 Visca l'espectacle!
- 23.50 L'autoestopista.

DISSABTE - 7

- 00.55 Cine mític: "Noche nupcial".
- 02.15 Jazz entre amics.
- 03.15 El preu just.
- 04.30 El dimarts que ve.
- 05.40 Entre línies.
- 06.05 Altres pobles.
- 07.00 De pel·lícula.
- 07.55 Encierros de Sn Fermin.
- 08.05 Visca l'espectacle!
- 09.30 Els contanimalos.
- 10.00 Sopa de gansos.
- 13.00 Joc sense fronteres.
- 14.30 L'informatiu cap de setmana.
- 15.00 Telediari cap de setmana.
- 15.30 El temps.
- 15.35 La boja acadèmia de policia.
- 16.05 Primera Sessió:
- 17.50 Dibuixos animats.
- 18.10 Rockopop.
- 19.35 Una sola terra.
- 20.05 Salvant obstacles.
- 21.00 Telediari cap de setmana.
- 21.38 Informe setmanal.
- 22.40 Dissabte cinema: "Superman". "Carretera sin retorno".

DIUMENGE - 1

- 07.30 Via olímpica.
- 9.00 SANTA MISSA.
- 09.45 Dibuixos animats.
- 10.30 Cine para todos: "Belleza negra".
- 12.00 Italia-90.
- 19.00 El precio justo.
- 20.30 Italia-90.
- 00.00 Andalusia.
- 00.15 Filmoteca TV: "No hay lugar para los sargentos".
- 01.45 ÚLTIMAS PREGUNTAS.
- 02.15 TIEMPO DE CREER.

ESPAIS FIXOS: DE DILLUNS A DIVENDRES

- 12.00 Las doce en punta.
- 13.00 Un punt de solfa.
- 14.30 Video-Mix.

DILLUNS - 2

- 08.30 Crear i viure.
- 08.45 Dibuixos animats.
- 09.00 Barrio Sésamo.
- 09.30 Fredy.
- 10.00 Los mundos de Yupi.
- 10.30 Plàstic.
- 11.00 Huida al amanecer.
- 13.10 On li fa mal?
- 13.30 Això no pot fer-se per TV.
- 14.05 Catalunya misteriosa.
- 14.45 Dibuixos animats.
- 15.00 Tour de França.
- 16.40 Sesió de tarde: "Venidos del espacio".
- 18.30 La barberia.
- 19.00 Resum de l'informatiu.
- 19.30 Piazza Navona.
- 20.45 Atletismo.
- 23.30 Especial Italia-90.
- 00.30 Glasnost.
- 01.00 Última sesión: "La habitación" y "El camarero-mudo".

DIMARTS - 3

- 08.30 Crear i viure.
- 08.45 Dibuixos animats.
- 09.00 Barrio Sésamo.
- 09.30 Fredy.
- 10.00 Los mundos de Yupi.
- 10.30 Klip.
- 11.00 Situación limite.
- 13.10 On li fa mal?
- 13.30 Això no pot fer-se per TV.
- 14.05 Catalunya misteriosa.

COMENTARIS TV

HABLEMOS DE SEXO

He vist trossos de tres o quatre programes d'aquests i el que no faré és entrar a tractar el contingut del programa. Solament aspectes, implicacions i reflexions que es poden fer al voltant d'un espai televisiu com aquest.

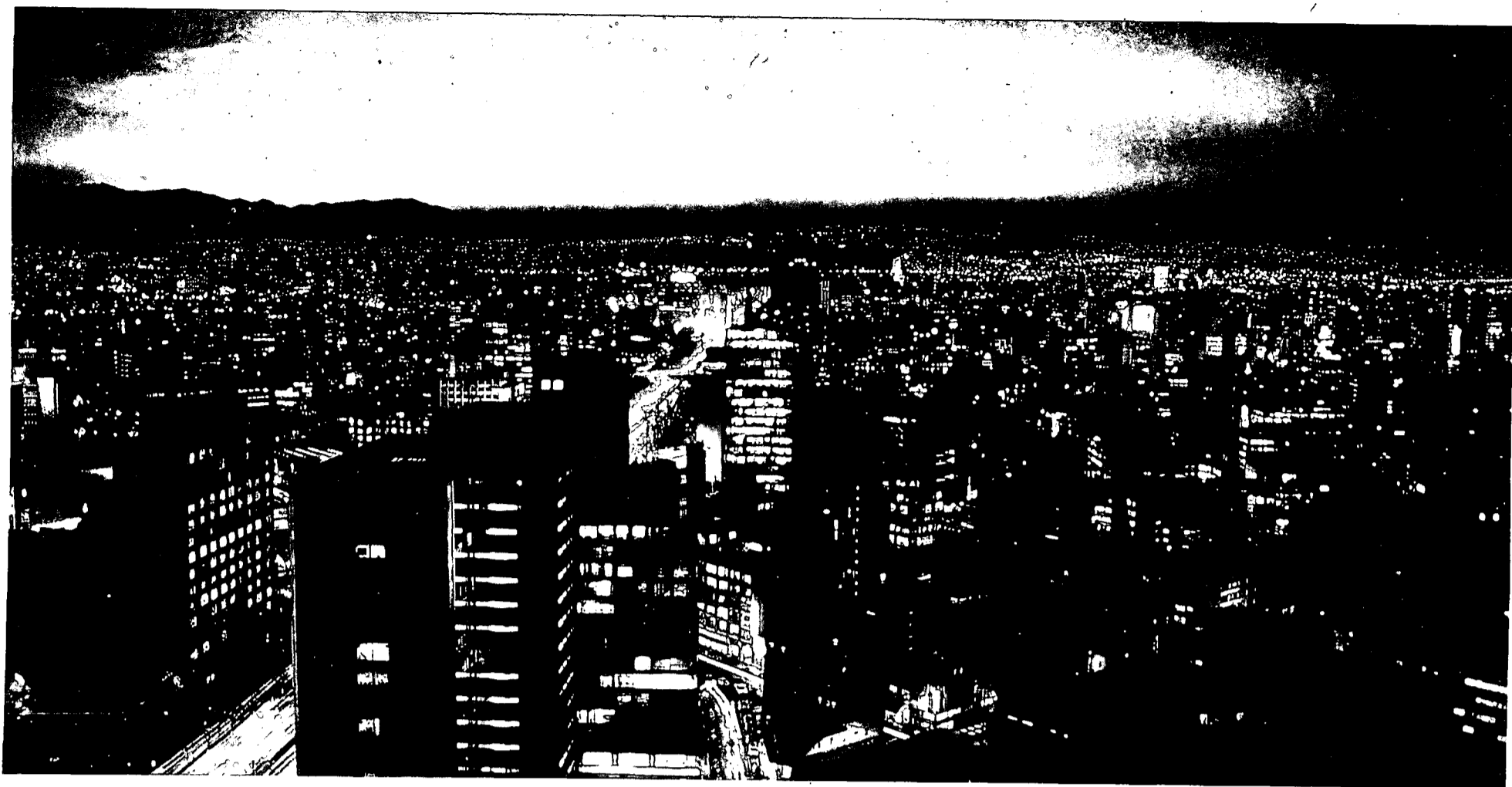
En primer lloc s'ha de dir que el programa pretén un to científic, més enllà del bé i del mal, que el fa, en moltes ocasions, si més no, un xic dogmàtic. La doctora Ochoa, conductora del programa, fa unes afirmacions universals i definitives tan contundents sobre temes tan delicats que fa por sentir-la. Aquesta senyora o senyoreta no té cap dubte: els problemes no tenen més que una solució. I en principi, siguem clars, per aquest programa tot està bé, tot és normal, tot està dintre de les estadístiques. De nou un argument perillós: com que ho fa tothom, com que és allò més usual, doncs hem de concloure que és permès.

Penso que aquests temes pertanyen a la intimitat de cadascú. Són temes per parlar amb el metge o amb, si la cosa és més complicada, el psicòleg o psiquiatre. No són temes que s'hagin d'escampar com si no res. Vist aquest programa amb un mínim sentit del pudor es passa vergonya de veritat.

A més, pot induir, des del punt de vista cristià, a actuar equivocadament a aquells que tenen menys formació. Un exemple greu pels més joves que davant de tanta superficialitat i vulgaritat es poden veure ficats en un embolic d'idees que, ben segur, no els pot beneficiar en una època on tot això és nou.

T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 39

IGNASI BOFARULL

Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

Al llarg de més de 70 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

Roca